

Aditi-Inana Kinga

Semmi ágán örök virág

TARTALOM

<p>Az Ős-Szellem Hologrammája Semmi ágán Örök virág Fényes gerinc Lélek testén Fejét Egy kislány A Vörös Postakocsi Fekete Fog Hazám Ki kicsoda Szerelmes pár Ki látott Engem Kantár és kötőfék Angyal Magyar szerelem Gróf Gyöngyvér Halál Szobák Egy nő Bálna leánya Szent Szellem Lelkei Rend Köz Hungária Szerelem Egy szív Titok Árnyak tengere Szemideg Isteni álom Szerelmes vers Trianon szakadékaiban 1. Trianon szakadékaiban 2. Határtalan szeretlek Szép Szó Sebek Haj-tenger Mag am I Fényes vonulás Kárhozat Almafa-ültetvény Apámnak Pillangó Álarcos Bál Kasszandra Sivatag Vágy</p>	<p>Művésznév Egy rohadt tetves ég Géniusz Hagyomány Isteni tetem: a tett Rózsaszín gyémánt Piac Szárnyas nap Tisztaság ragyogása Csókolózik Szerelem Szerelem sivataga I.-II. Ezeregy Látni Szeretettelv Világ: Eszméletem A Magyar Kultúra Napján 2017. január 22. Isteni gondviselés Buddha Buddha fényes szférája Tűzmadár Szerelem oázisa Bárcsak Ki lennék, ki kicsoda Otthon Házak Ember Légvár, avagy az élet álom Mag-am I Gogh Lelkem szóttese Nagy terhektől (testvéreiktől) engednek engem szabadulni Óvás és féltés kaméliás után tönkrement egy élet örökkévalóság változatai demokráciák csínytevései elme fenomenológiája idő idő imamalom Egy szem irgalmasságra örök szabadság akarása örökkön valóság fonyódi búcsú fehér hamu</p>	<p>Szép Heléna Apám Szerelmes Szoba: Szabadság Szívem Szeretet Kávészeglet, avagy számvetés 1956 60 év elmúltával Szeretet Budapest Budapest Haldoklás szerelmeinkre Szerelem Városi kép Bohóc Fénygömb Darmstadt Húsvét Profán Szentkép Kórház Hun-magyar Isten Paradicsom Tóth Árpád sétány Darmstadt Születésnap Vallomás Szabad Lélek Puritán bölcsesség Virtuális Virág Szabadság Nap Nagymarosi tárlat Futni Öntudat Philemon és Baucis Almaviva Fáradtság Erdély szerelmébe A szív hatalma (sz)összenet, avagy körmenet Örökség Magyarként az idegenségben név szellem isteni számla Én Kémjelentés talány</p>
--	--	---

rágalom
démonok ütötte seb
Esszencia
szféra,
avagy a hetedik Te magad légy
bicikli
génusz
barátnők
Mikulás
ajándék
Illúziók nélkül
Isteni szinkronfigyelem a létezés
Dunánál
meghurcoltatás,
avagy ne segítsenek neki
hét halál
vallomás
komp-ország
törzsgyökös
Korona
Tapasztalat
Modern mese
Szabadság
Budapesti álom I.
Budapesti álom II.
tulajdonságok nélkül
túl jón és rosszon
fénymag
megbízhatóság
létezés
Kamasz-gyermek
Világ
Kert I.
Kert II.
Attila
Város
Szerelem
Képzelet
A Titkos Épület hallgatása
Fehér Ruhám
Vallomás
Lehetetlen
Kert
Szabadság
Erdő: imádság
Tánc
Idő
Trianon I.
Trianon II.
Határtalan Jelenlét
Szívünk

Önkeresés
Szellem-szóttas
Keresztanyám I-II
Apám
Budapest I-II
Chicago
Weiterstadt
Deutschland
Magyarság, Szívem Szerelme
Magyarság, szívem szerelme
Szellem
A Magyar Szellem
Hunok Fejedelme
Pokoli világban
Bagatell
Szösszenetek
Da capo al fing
ÚR-ÚR
Dalaim
Táncos
Kis herceg
Világűr Csendje
Művészet és Becsület
Magyar Szerelem
A Létezés Semmijén egy Papnő
Szeretem...
Hangzók a tükörben
Öröklét
Hetedik Éjszaka
Keresztanyám
42. Születésnapomra
Macska
Iphigenia
Sziget
Egész
Sissy
Diana
Lélegzet
Gróf Uram
Dédi
Szabadság apámmal
Magam
Elmenyugalom
Medve
halál-gépezet
Magyarok Nagyasszonya
Mai magyar monda
Gondolatok
Jégkirálynő
Rémálom
Isten

Hajnal
Alkotás
Margaréta
Méh
Álom
isteni
Öcsém
Család
Halál
Tévedés
Hazám
Szerelmem
Szerelmetes Haza
Hattyú
Hűség
Jobbik
Haldoklom Magával,
kiterítenek úgy is
Nap
akarat
Ady Endrének
Kastély
Kuláksors
Az őz tisztasága
Zsonglőr
Apám Indiája
Fonyód
Halál - Fészek
A Magyar nyelv diadala
Gorillám
Hintersee
Isten Kurvája
A szerelem óceánja
Mag - Szel és Kalap
Kifosztás
Hatalom
Hatalom 2.
Szférák
Kis forrás
Patak
A csönd birodalma
Élet és Játék
Patak
Tandori Dezső
Természet Szellemi síkokon
a Művészet Aranya
Magyar Tenger
Egyperces
A gordiuszi csomó kibogozása
Egység Pillanatai
Eltévedt Lovas

Szellemi Légyott
A Királynő Panasza
A Fehér Pillangó
Isteni Természet
Vérnarancs Telihold
Magyar Szellem
Balatoni hullámvész
Kémjelentés
Balatoni örök óra
Ég
Repedések a templomon
Prizma
Biokémia
Egy daliás, púzó dal
Szeretet-közelség
Főnix
Golgota
Maradjon
Esterházy
Örök zene
Ecce Homo
Szép Könyörgés
Zseniális, magyar fakirály
viharverten
Akadémia
Patkányfogó és Jégkirálynő
Életáldás
Képzetek
Napszöttes-szerelem
Örök tánc
Szeretet birodalma
Életjel
Új szív
Szabadság
Aditi-Inana (egy az Isten)
2015 Mikulás napján e Világról és
az Atyaistenről gondolkodván
21. századi mese
Mikulás
Imádott Nemzetem
Három királyok
Elásott szívek
Ajtók
Világpehely-kehely
Krisztus
Közel
Láma és a málna
Isten Égi Mátkája
Dalí kupolája
megérkezünk

Tánc
Elpuskázott, makrancos Nő
málnavér
vér
Halál
Nő
Férfi
szerencsepatkó
Karácsony 2015
Alkony(at)
Sziget
Hűség
Zene I.
Zene II.
Pók
Fogadtatás
Esterházy Attila Ágoston 1.
Esterházy Attila Ágoston 2.
Nyomorultak
Szobor-Park
Fekete méh
Halál: fekete méh
Igézetek
Halál
Bagatell
Idő
Halál-Hazám megérkeztem
Tapasztalat
Hun-magyar Kleopátra
Ecce Homo
magyarul
abszurd szék
Hűség
Elme
mimózály
mögé
agyon-, széjjelszaggatva
apró vázlat
zsarnokságra pár gondolat
egy álom után
Hrabal
Duna-álom
Pio
Hatalom
Áldás
Kérés
Mobilitás
Ne higgy könnyen
hiszékeny ne légy

Választás a jövőnek
Dido és Aeneas
Orpheus és Euridiké
Világ
Zene, avagy Patak
alkotás, avagy lidérces álom
Prométheusz kedvesei
Hazatérés
Isteni arc és neoncső
Nevemre: Aditi-Inana Kinga
Lennék
Apám
megszállás
piros magassarkú
rózsafing
Áldozati kés
Mátyás
Máguskirály: GGG
Apostolkirály
Kalap nélkül
Keresztanyám
Ágnes
Szerelmem
JAGO
Papamama
Szent zene
Apám árnyéka
Angyal
Sors: Hajzuhatag
Rémálom 1.
Rémálom 2.
Lorely 1.
Darmstadti Németország
A boldog Németország
Széncinegék
Hazám
Lorely 2.
Kastély
Vár 1.
Vár 2.
Chopin-keringő
Töredék
Boldogság
Paks
Haza: Végzet
Szabadul
Iphigenie
Ártatlanság és Tapasztalás Dalai

Az Ős-Szellem Hologrammája a la Ataraxx

Arany a hallgatás Isten semmijén.

A létezés mikro-, makroszintjén minden különböző, más-más rendezettség fokán áll.

A semmi teret ad az anyagnak, amely felölti téridő dimenzióit. A fizika az anyagot vizsgálva ütközik a semmibe. A szellemek fizikája: mérhetetlen tapasztalat. Maga a természet, a létezés transzcendens; lét-nem-lét-semmi.

Anyagba kódolt szellem-mintázat rendezettsége az értelemig.

Metafizika: fizikáról gondolkozni más, mint fizikában megkötve anyagként az anyagban létezni.

A szellemfizika szellemanyaga átadódik áramlatokon, kötegekben, alakzatok, még nem tudatos képek rendszereiben.

Az elme elektromos mágnesezhető okán a technika mai fejlettségi szintjén (emberkísérlet-titkos) durván manipulálható: képek átvitele, az álom (lepke) bizonyos energiaszinteken (elme-átvitel; természetes elmeműködés), többek között fenyegetettség érzetének előidézésére is képes, de mintha egy drogos kábítószer hatása alatt hat a gyógyító hipnózis, ami nem más, mint rokon-szelleműség-szeretet; ez ma ritka, mint a fehér holló!

Hiány, vágy, akarat, álom, mint energia lehetőségként jelenlévő létezés az időben, mint valaminek a nem léte a hiány energiája a vákuumé létezéssé válhat az időben!

Egyszerre egyként léteznek a létező és az, aki álmodja a létét az időben, független élet-halál állapotától (Léthe)!

Minél esszenciálisabb létezés annál általánosabb: a szűk ösvényen személyiségünk magjáig, amely az általános alkotóeleme lesz; (hat, hatalom).

A vágy, az álom, az akarat, a képzeleti, a szellemi energia alakító tényezője az időtlenségnek; az idő, mint fenomén jóval kisebb energiákon.

Az Öröklét nem tér vissza (örök visszatérés), mert nem is távozik sosem; hat... csak a Maja elmozduló fátyla nyomán tematizáljuk különböző módon neveit, nyelvezetét a kérdésfeltevéseink perspektivikus irányultságain maszkok, ruhák, arcaink változnak a korszakalkotó állításaink nyomán...

Öröklét-Semmi kölcsönösségében az örök folyam örök mozgása, (elmozdulása), és a nem-lét lehetőségként levése a szellemi energiában. A világ, mint akarat és képzet. 0101010101

Az emberarcú tízes számrendszer és az aranymetszés arányosságát felváltja a lét semmibe vetettségének matematikai metafizikája a kettes számrendszeren alapuló virtuális létünk képzeleti világai -

Öröklét-semmi-nemlét viszonyrendszerében a szellemi energia anyagot állandóan változtató és létrehozó képessége okán a valóság és a realitás nehezen, avagy a virtuális világokon nem választható el élesen a képzeleti, irreális, illúzió, avagy a valótlan hatásköreiben.

Szellemi lenyomatok labirintusos hálózatain az anyag vákuuma az örök mozgású szellemi energia.

A fizikai törvény a természetben meglátott, avagy rá bélyegzett kódolt szellem jelrendszerekben.

A téralkotó anyag, mint tömeg és a szellemet alakító feszültség a lét fátyla szövétének kulmináló és szórt, széttartó Idő az energia mintázatain csomósodik és gabalyodik az időtlenség az öröklét a semmiben.

(Újjá)születés - megsemmisülés az örök szerelem örök energiáján átjárja egymást a semmi és az öröklét a mindenség semmissége (nemléte) időtlen leple-lepke-lehelet fátyol a semmi a nemlét mindene: átszüremkedő nirvána -

Semmi ágán

Figyelmünk a téridő csillagképein, és képzeletünk valóságos-e a változatlan természeti törvények múltja képeiről? A végtelen képzeletében képesek vagyunk-e a szellemet, mint fizikai kategóriát a 21. század anyagismerete vonatkozásában, avagy végleg azon túli, mint metafizikai tényezőt kell megragadjuk és segítsük; el-, leválasztható-e a szellem a kulturális hagyomány jelrendszereiről, nyelvi azaz szociológiai vetületeiről? Miben áll, ragadható meg, fejezhető ki a meditatív tiszta elme, ész, értelem, illetve a mindenkori alkalmazott, gyakorlati ész legfontosabb különbsége... hullámokon, de akkor mi a fizika és az azon túli benne, van-e?

Örök virág

Árpád-házi Szent Margitnak szentsége napján, január 18.

A Kárpát-medence tragédiája: a mindenkori áldozatok szíve álmai.

Egy pillanatra megérzi e táj a szabadság levegője kínált lehetőségét és bele bódul; ez az a pillanat, mikor elvéreztetett, agyontördelt testét kiköpi a medve, de máris elnyeli az oroszlán, a sas a tengelye körül táncoló mit sem sejtő őzet. A csoda az, hogy még él... -

A pénzforgalom logaritmusai láncszemeinek tudatában is... -

E tudatban medve, sas és oroszlán, de még a sárkány is egy embertelen törvényeken nyugvó rendszer torzszülött áldozata.

Fényes gerinc

Egy gondos pontos kipontozott képen az élet a kárpát-medencei pokoli kíznivataros mennyei édenben mossa át nyugodt tükörsima elménk a nyolcpatakos éden közel az Örök tavasz. Szerelem. Őrizzük, őrizzük, őrizzük szemünk, szemeink egy fényes gerincen, a lajtorján föl és le, míg férgesítik ezt a gerincet a kidöntés, a kivágás vágyakozásával. A fehér férgek és pondrók sikamlós élni akarása e fényes gerincen a haláltánc, mint egy labirintusban ott kísért, hogy táncolj velünk, míg a jéghideg kések a nyakunkról lehullnak a sivár és sivatagos földre esélyt adni a lélegzés bizonyosságára a hosszútávfutóknak az örült rohanás lélegzetnyi megnyugvást biztosító szüneteiben a feszültség oldására. A férgek nyomán a kifehéredés fénné válik, és gerinceink e fényben összezsavarodnak, mint a DNS-ek láncai és a szépség körtáncait járják alakos rendszerekben egy kék-fehér lepel bizonyosságában, hogy van biztosíték egymás között -

Lélek testén

Üvöltő farkasok éjszakáján meghasad az Ég vászna.

Haldokolván megkérdezte, mit is keresek én itt a pokolban tulajdonképpen. Szeretlek - volt a válasz.

Rég lemondott rólam. Én soha senkiről nem mondtam le, akit valaha szerettem, mert az múlhatatlan, de átalakulóban! Kötődni már nem volt szabad...

Aljas-alattomos árulások, ha tudatlan ostoba butaságokon alapulnak is szabadulni tán épp így szabadulsz száműzött, ki szabad szeretetében halálát begombolván imádkozik egy sorsüldözött, egymásnak támadó nemzettest sebei fölött az én sebem, ki elvérezett sokszor, de főnixként újra éledt; míg lelkeink átjárják egymást te szárazod ki kicsoda a hatalmak rágalomhadjáratain imáimba foglallak, de nincs Számom, bár ne pusztítanák ki egymást mikor szerelem harc és termékenység egy a szerelemistennő nevének egy egység, még ha zilált, zavart kuszaságban sugalmazván szuggerálva is mégis örök virág nyílik a semmi ágán elvéreztetett, megtöretett a lélek testén.

Fejét

Ne érts félre nem a Keresztelő és nem Salomé, de egy súlypontját ismerő egyensúlyoz egy kötél-táncos táncol folyton folyvást... a Tánc Ura...

Szelleme napsugarain a spermamagok így bassza végig Európát, hagyd, ne bánts, nem kell szétlőni a fejét, még ha rettenetes is, mert ő a rettenet, ki porig aláz, kegyetlen hideg éles fényekkel játszik nyakadon és éretlen fejekkel; ne ily szerelmet, bár időnként kell az áldozat majd visszautasítják az egek a szellem napsugarain a fejét; rettenetes lennék magam is az angyal begombolom haláloamat, míg az utolsó szeletet is beillesztik beteljesíteni haláloamat egy életet.

Egy kislány

Eltaposott Makrancos Katicabogár sírfeliratán:

Érzéketlen fekete kő mikor repedezni kezdett belé csordogált a repedésekbe a csermely és lassan mélyítette az árkokat, mint arcán a ráncokat. Veszített sokat, nyert is egy időben. Látott. Zokogott. Elfáradt. Egy kislány.

Antigoné sírfelirata:

Egy isteni fecske nyarán felemelkednek a hullák sírhalmaikból, míg a cél szentesíti az eszközt, a mindent lehet színkálája a hatalom akarásán az ember a természettörvényeknek alávetett túlélési lázban a hatalomelv áldozata összeegyeztethetetlen törvényi rendszerek halmazmetszetében: természet, hatalom, etikai rendszer. Teremtő. Pusztító és megtartó istenarcok.

Janus-arcú rendszerváltás sírfelirata:

Diktatúrák átörökített terrorrendszerei harcmodorán megsemmisül a szabadság és szeretet mindenszentek álmai gyökérzeténél kivágván a létezés álma.

A Vörös Postakocsi

A vörös postakocsin menekültek, míg hullajtották veszélyeztetett leveleik a Sors által megtöretett macskaköveikre.

Világváros-vég betonsivatagán a félelem imbolyog küzdő, igaz lelkeik közt elárvult kivetettségben.

Vágyakozásuk egymás fényes géniuszára hamusított álom az ellenséges perpatvarban, lassú kínhalálra ítélt elvéreztetésben.

A vörös postakocsin utazik lelkem lelkeik szellemei között ahová mindig is vágytam, míg a Margit-szigeten megpróbálják elménk agyonzúzni acélrúdverő és -fűrészelő terrorcsapatok.

A kisemmizetteknek mindegy éppen melyik hatalom tapossa a sárba szárnyaik próbálgatását.

Fekete Fog

Fekete fogú vágy hódít a világban a szilánkosan töredezett vállalhatatlan.

Lassan szedegeted szilánkjait csíp, szúr, éget a bőröd.

Gabonaszemeinket lisztpéppé őrli a túlerő hatalma;

nincs szellemi tolerancia az elmék viszonylagos igazságain
nincs tisztelete a másnak a létezésbe írt törvény felülíratik hatalmuk megtartása,
beteljesedése okán a virtualitás diadala a valóságon tönkretesz, Ember.

Hazám

Egyszer régen nem is tudom már mikor ordított bennem a Magyar Létezés fájdalma a Kárpát-medencében, amely egy átkozott Satu.

A természet-törvénybe kódolt túlélés parancsai nyomán másodpercenkénti itt az árulás... egy áteredő bűnösség forró gőzében ködösített, párás fejekben; a geopolitikai helyzet, a múlt és veszteségeink elviselhetetlen terhét cipelvén önmagunk húsába vágunk; aljas-alattomosan vélünk végezni az ellenféllel, aki mi magunk vagyunk, és határtalan szeret. Öngyűlölet; a félrevezetett, megtévesztett világ irántunk érzett gyűlölete.

Elűzzük a betegséget, behozzuk az egészséget!

Egy Nagy Kórháznak tűnt akkor azon a napon a Hazám a kivetett, szenvedő Kutya - Lelkek hazájának. Elárvult kiszolgáltatottság kötözött izomcsomói lézengnek, imbolyognak áldatlan, kegyelem nélkül, halálra szántan a sebettek virtuális tereken ég s föld természetes angyal-ördögi léttengelyeken szorongván, szorongattatván a bírhatatlan szépség a létezés, a szellem, az elme ősi erőin...

Ordított bennem akkor a Magyar Létezés agyonszagotott, elvéreztetett kínjai a Kárpát-medencében, és skandálni jó lett volna valamit, avagy táncolni jó zenére...

Ki kicsoda

Az elme, ha már elektromosan nem vibrál holt halott nyugalma kifeszített víztükrű óceán-síkságon láttatódik a világ milyen is a rettenetes isteni figyelemben.

Szerelmem Nap szemén látok egy virágot növekedni hűségben a sötét éjjeleken agyontapossa többször a világ, mégis csodák csodája feléled, és újra kivirul és illatozik, míg szerető szemek és átmosott agyak szemei veszik körül az alkonyatban. Átlyuggatott Föld ingén mérgező habzó hullámokon is elébünk sietnek az égen, mint felkiáltójelek sietnek a génuszok, az örökkévalóság rózsaszín gyémántjaiba szórt hamuinkon.

Szerelmes pár

Kék bolygó táncából kiperdül egy holt-halott szerelmes pár

egymás karjai közt örök tavaszi csókban

szétválaszthatatlanul eggyé válni a magyar nyelv igézetében -

Ez örök tavaszi csók lehelete átjárja a Kék Bolygó halott lelkei táncának

csínját, báját, kötelmeit, és a holt-halott szerelmes pár egymásra kacsint,

és ropják forgó-keringőn hajnalig...

Ki látott Engem

Ki látott engem egy üres képkeretben?

Ki szagolta fingjaim büze illatát?

Ki alélt el réveteg révedezőn fájdalmában elvesztésem?

Milyen hóemberek fagy-halott szíve olvadt fel szent szerelmeim gerjedelmén?

Egy arany harang kongásán holtan is őrzöm szent szerelmeim.

Ki gyűlölt annyira, hogy ízekre szagatni engem volt bátorsága?

És ki szeretett, hogy egyenként szedegette ki bőrömből a szilánkokat, mint

a gatz; szilánkosan tört tükröm tébolyult szemidegét megváltatlan átkozott fájdalmaim.

És lehet csak megjártsszák maguk, és valójában sült disznók kényyszerű feladatuk teljesítésében.

Kantár és kötőfék

... míg szorongatja ajándékom egy arany-míves kis Buddhát, nézik őt a gyerekek, és szemeink csókjai összekötöznek minket; és nézik ablakaink éjjelek éjjele kiviláglik-e virradat hajnalára.

Érzem akkor szemeid kötőfékein a Ló feszesen tartott húzogatótt kantárján szemed ráncba szedő ütésein, hogy tán nem is csak uralni akarsz és vadállatok közt vadállat megsemmisíteni, hanem megmenteni akarsz engem, és magad, mert szeretsz...

... és észreveszik lassan, hogy már egészen más az, ami van...

Angyal

kínom üvöltése visszhangzik öbennük

fel nőhessen az Angyal mibennünk

míg keresztmen függtem

kacagott a sátán öbennük

özönvízben hal háromszoros halált

az imádott nemzet nélkülünk

Magyar szerelem

Eleve elrendelés pedig van és benne egy kis sugárzó mag szabad akarattal bír.

Szabad akaratom hogyne lenne, erős, szélesen elterülő gyökérzete egy isteni álomban.

Már ismeri és átörökíti a magyar szerelmet szabad akaratom isteni álmait

áttetsző, tiszta hegyi kristályban ködösített, kusza, elhomályosított magyar téridőn.

Gróf

A magyar nemzetért vívott nagy harcunkban, és hogy szeresse őt a nagyvilág

választottunk időnként cukkinit, tököt és padlizsánt majd paradicsomot, de mindig

szerettük mi ketten egymást; a nyolc folyó mossa le lábaink szennyét a zivatarok fergetege után....

Gyöngyvér

Szeretet szellemlünk madzagjára felfűzvéen lelkeink tündöklő gyászos gyöngyei ragyog a szerelem a fehér márvány a napsugarakon: szeretlek és szeretsz igazán Gyöngyvér -

Halál

Csaba nagybátyám halálos ágyánál az egész család apraja-nagyja egy fényes életfán lelkeink csengvén - bongván csüngvén függtek...

... és akkor bevonult a Kárpát-medencébe sértett emigráns kiskölyök magam is

... és azt találta üzeni pártütő szerelmeinek, hogy jó lesz vigyázni, mert immár neki is van ám nagy fekete klumpája 44-es mérettől 48 méretig, és nem ám holmi rózsaszín műanyag papucs, avagy piros női magas sarkú; akkor végre megértették, hogy számíthatnak hétalvó pártütő mártíriumából fölébredt magamra...

Szobák

Egy szeretet-házban szobáink összekötő szerető szemeink szerető árnyai, és távol állsz meg a tisztelet szerelmével; mindent elkövettek árulásainkért a gyűlölet és gonoszság mesterei, de Isten küldötte ízekre szedegette szemeink, és az idegzet már senkitől nem várt és akart semmit, csak még odaadni, ami ő a változó valósága a létezés tükrén...

Egy nő

Az élet szakadékán, mikor nem marad egy nőnek más, mint egy férfi szerelme, és egy férfinak e nőé, szívük, mint Nap ragyogott és e napsugarakon fáradt virágszálaik a lelkeik akkor e férfi vadállatként darabjaira szaggatja e nőt az e világi kurva kényszeredett és rá parancsolt hallgatásban; e hullafoltos vérző izomcsomó darabjaira áldott eső hull, és a nő milliók erejét kapja, mert csak szeretett tébolyult megszállottan is sokakat, kik csak visszaélni nem voltak restek e szerelemmel; hasznot, előnyt húzni a virágszakajtáskor mást kicselezni - E Nő szakadék mélyén száműzötten is csak szerette egy nemzetről szőtt álmát, míg látta mind a csonkolt, csonkított, kiéheztetett, kifárasztott és megkínzott utolsó maradékot -

Bálna leánya

Megtört-töredezett lélekdarabjain a falvak mint kiskereskedések lengedeznek lelkeik a szösz-sötétben; és szeretett halottaim csókjain a dal dalai szállnak szíveinkbe a jóság és szeretet hullámhosszán a Bálna leánya elasztikus, viaszos, vizeket megforgató óriási bőrén behegedt, majd újra és újra felszakított, vértolulósos sebhelyek vérfolyósos maradványai gyógyulván begyógyulhatnak újra és újra az őket átmosó kegyelmes és áldásos sós tiszta óceáni vizek

csókokat lehelő szeretet tengeráramlatain semmibe oszló-foszló bomló elme-lelkem
szeretett halottaim csókjain e semmi sötétjén az örökkévalóság
kitágított szembogár pillanat pillantásán az időtlenség tudatosságán
feltáru az általános és egyéni Magyar Múlt -

Szent Szellem Lelkei

Hitték magukból merítvén a szent szerelmet, mint egy világ kurvája kém picsáját darabolni;
a szent szeretet lelkét törték-zúzták vonták darabjait kiszögezvén lassú kínhálálra, a kínpadra;
míg minden darabja fényes szempárként vigyorgott vissza rájuk: „Élni hagyjatok, élni akarunk
a szabadságunk szerethesse végre egymást friss tiszta levegőn génuszaink lelkei szelleme.”

Rend

Ősfény forrásán bugyborékoló vágyakozás csókjain isteni erő és tudat
a szeretet szakajtó taszításain, mint ostorcsattogtatás viruló fénylő gyöngyei;
egy arc ígézetén elér az isteni Rend, a szeretet ráncba igazán csak az szed, az sző
az isteni örökkévalóság szóttésébe a csillagos úr egein csak az szóhet meg engem
Makrancos Katáját..., hisz ostort csattogtatni is csak szeretvén lehet;

míg jégcsapokként lógnak rajtunk a hatalomszeretők jeges metsző fenyegető kései nyakunkon,
hogy a félelemtől eláll a lélegzetünk is... hisz szeretvén szeretni szabadon élni akarunk immár....

...fojtogató, áporodott levegőjű poshadt lópvilág átkozott, riadt, kicsinyes lelkei lánccsörgése
helyett...

Köz

Árnyak tengerén a köz- és gyűlöletbeszéd és manipulatív
pusztító, ártó, kivetített elmeképzeteink a hatalom akarásán: jelen.

Hungária

Lovagolnak és letelepednek a Hunok Kenya területén a fekete Afrikában élő fekete hunok
így a Párducos Fekete Árpád a mítosz és a mondaalapú lehetséges történelemkutatásaink irányai,
és a mában élünk és halunk illúziók nélkül immár úgy vigyázatok mireánk, hisz kísértő dicső-
harcos és veszteséges hosszú évszázadaink a múltunk árnyai a pusztulásnak; ne szédíts, ne hódíts,
gondoltad becsapsz engem, a határtalan szerelmet e nemzetért?

Szilaj és erős harci kedvű, harcos múltunk, és kik vagyunk ma mi az idegenek letelepítvén
véreinkben és körülöttünk; létezik-e még e nemzeti integritás és tényleg minden más csak nem
daliás, csak daliái nincsenek ember a lovagok, a férfiak és nők és asszonyok...?

Kivéreztetett halál csak mik vagyunk, ki egymásra támad árulásain...

Dicső hun múlt letelepülvén Indiában, a volt Perzsiában, szkíták füves pusztáin lovaik vágatása a
szabad hun-magyar múlt véreinkben a nyelv lelke szellemén visszhangzik Urál-mellékről, Fekete-,

Kaszpi-tenger partjairól, a Kaukázus vidékeiről álmaik dalai e nyelv megigéző igézet ige igézetemben...

...és lesz-e a Kárpát-medence csonkolt csatolt csapolt csapolatlan szakadékos meredélye elvérzésünk a kivérzés végső temetője kiegyezéseinknek?

Szerelem

Tengeráramlatokon mint szellemáramlatok ereje lök feléd szeplőtlen, szűzies vágyakozó sötét szakadékaimon szemérmes fátylak redőin átsüt a Nap szemei-érmei csilingelő ármány és szerelem, mikor Isten szakítja fel a leheletnyi vékony szöttes fátylát a lélek hasadékain fényáramlások szakadécai repedésein a szakadékok mentén megjelenő lassan jelentkező véres könnyecseppek a gyöngyök áztatott nyomai, és Te ezt az úrt a bennem élő Isten vágyakozó szerelmét akarod elfedni-eltitkolni, megsemmisíteni egy Bálvány egy Kő-fallosz bálványimádása kultikus helyein is vagyok, és összetörni bennem a tomboló de kristálytisza nyugodt és gyémánt-szerkezetű isteni szöttes élni vágyó akaratát az örök szerelem napját, Te az alvilág küldötte engem az ég ősi küldöttjét ahelyett, hogy egy szövetségben szeretnél engem?

Egy szív

Róma, mint Kleopátrával, a kígyómarás bánt volna el velem a krisztusi irgalmas arccal kegyetlen hatalom terítékén kínhalálba segített a lassan ható elme-méreg sem győzött le, hisz táplált érhálózat katakombák labirintusos csatornarendszereinken egy szív pulzál új tiszta élő vért megcsonkított testlélek-szerelmünk szelleme örök fényhálózatán egy magyar Egység...

Titok

A kísértő-csábító Démon, amely nem tud és nem akar adni semmit, de árt, pusztít, kínoz és romba dönt mindent, mi kedves, szent, fontos és szeretett ápolt a szívben; akkor semmisül átka hatalma mikor az isteni álmom nem nyom agyon már; kilátsz a zavaros, összezavart vizekből agyonmosott élő hullák fején át mégis rád villan és vigyorog az isteni nap, hisz áruló nem voltál sosem; és a kegyelem forrásán áldását látod végre örök helyed, amiért mindent feláldozni kényszerültél, és könnyeket feledvén menni és menni a sötétség úttalan útjain egyedül a labirintusban eltakarván mosolygó maszok mögött érlelődő reménység a Titok, mennyire szeretlek és szeretsz -

Árnyak tengere

Párhuzamosok a végtelenben metszik egymást: végtelen, kérded, mi az?

Semmin átszüremkedő lélekszellem képzetei elmejátékokon -

Mintha a semmi árnyak tengere volna csupán átörökített kódolt Fekete Anyag - Energia mérhetetlen, láthatatlan szellemanyag örök élő láng ciklikus létkeréken üvöltött a szerelem halála bennem az élve elásott elrejtett és rejtőzködő szeretet-szívem elvérző vérpatakok vértócsáiba kiürülvén tűzmadárként a fönix élő láng újjáéled, és friss üdén csengő szeretet-szíve pulzál újra vért az isteni álmom erős akarata örök tudás szerető képzetei mély gyökéretén a hatalom ártó és pusztító démoni manipulációja elmeképzetei a gyűlöletbeszéd eltörpül többé nincs jelen...

Szemideg

A konspiráció, a hatalom akarása polipkarjain sziszegett a rontás akarata és képzelete: egy kurva kém k.u.k. ez a Nő. Rágalomhadjáratok az alap vádak elszóratásán a tiltottak élete és vére is aláás zsarnokság. Üvöltött a sikoly a hatalom által lefedett poshadt-áporodott levegőtlen présben. Úttalan-utakon keresése valaminek, ami megérint és hozzám szól; majd több mint évtizedes gyász a szeretettek elvesztésén. Előidézett zavarkeltésben ködösítő megtévesztés és rágalom tébolyodott elmékben. Nem hagyhatták, nem akarták a szeretet-híd felépítését, mert veszettek volna rajta a kiváltságosok és az általuk gyarmatosítók... A hideg, rosszakaratú ráció a jólneveltség köntösében megbukik a hallgatás megtöretésed szándékán a rágalmak aláásatnak az igazság napvilágánál; szeretet szívének elásott, rejtett földalatti katakombák rejtekútjain az örökkévalóság pulzál reszkető szemidegeken.

Erőszakkal felcsinált cselédesített kurva feleségekből nemzetet építeni lehet, avagy nem lehet?

Isteni álom

Hagyja végre pusztító gyűlöletüket, és alkossa meg a már rég itt kísértő dicsőségét, a van jelenét, és találja meg végre azt a szeretetteljes és naivságra hajlamos, de tudó és látó kisfiút, akire vágyik, és akit keres.... tán elég közel van;

merüljön el az örökkévalóság szerelmében és szolongassa mindig újra és újra; közel...

a szeretet algoritmusai oly mélyen gyökereznek egy isteni álom táptalaján...

Szerelmes vers

Örök pinám lyuka elnyeli a szent szerelmes semmi édességét; így semmisülök az örök létezés imamalmán körein a vagyok foszlik-bomlik megtartó alakzataiban a semmi ágán ül szívem...

A hatalom iszonyatában jobb félni, mint megijedni a szivárványhártyán jár-kelet a létrán a jóság és a gonoszság angyalai;

a szív szivárványa nem érdekalapú látás és szaglás szóttese zuhogó esők napsugarain nem államérdek; annál jóval több és soha nem kevesebb: valami nagyszerű álom édessége kötöz egymáshoz minket a szeretet szabadsága, amely Istené a paradicsomi körtánc áttetsző örök nyara: üdvösség és megsemmisülés, amely édes és semmisítvén mindenkinek felett megtartó józanság hatalma, tiszta részegség üdítője forró örök nyárban -

Trianon szakadékaiban 1.

Megcsonkítottan szétszóratása a magyarságnak szívünkben kivágott elcsatolt részek, és mennek-mennek menekülnek csak innen el, mert nem érzik a tiszta, megtartó jó levegőt szabadon lélegezni tudni, mert rájuk mászik az ellenőrző zsarnok és gyilkos hatalom, ami korán megmérgezte itt mindent... mert magának is hazudik, nemcsak nekem, és magát altatja el, és elválaszt enyéimtől engem... éljenek itt a Kárpát-medencében, avagy határon túl, avagy a széles nagyvilágon..., mert már az is fáj nekik, ha levegőt vesznek, és ha létezik egy-egy barátom, ki hú és én hozzájuk hú maradok...

...nagyvilág, de miért raksz te mindig éppen gyilkos zsarnokot a fejemre, míg épp ezzel vádolsz meg aztán engem....

Elárasztott, kiüresedett, tönkrement falvak a pusztulásunk, mert a megszületettekről is lemondanak holmi természetelv törvényei, a szelektív kiválasztódás farkasok ökölharcain - ember embernek farkasa, a rabszolgamunka igen itt csupán nekünk csak ez jut ezt készítik mindig -

Rejtőzködő nyomaink közt a hatalmi harc kegyetlenségében a megélhetés és a siker törvényei a közép súlymutatói a mindenki mindenki ellen fáraóhangya-perspektívában -

Gyűlölsz, ki játszottál velem, nem mint macska az egérrel, mert a te sajtod a világé, és nem eszem el előled én, míg te bosszút lihegvén kiszolgáltatsz bárkinek -

Én más vagyok, más lélekre számítottak... nos, el bírod-e viselni a valóban mást?

Szeretvén tudván magunk szembenézek éles repülő kések játékain a vagdalkozó tiszta, jeges téli nappal, de gyémántsív hamu-erőiben nem fagyok meg és nem fagysz meg közös halálunkban, mert kergetnek minket a fogdmegek e borzalomban; a túlélés vágya lök, taszajt egymás felé hazahajt újra minket...

Trianon szakadékaiban 2.

A hatalom vagdalkozó karjain mélységes feneketlen szakadékba behajított lények, akikről lemondtak. Szilánkos tükröm agyon-, felhasogatott bőrömben a rágalom, a meg-nem-értés és aljas hazudozások mihaszna törődései tör tör...

Mikor a fasz csak polipkar, amely beszorul deszkarésbe, ellenség által levágatik velem együtt, felszeletelik, kirántják és felszolgálják mintegy baráti szolgáltatást. Brutális horror. Túlélés törvénye ez a medence szakadékaiban?

Minden árulással elrohad itt valami, minden alkotó hűség áldássá válik kívül-belül leselkedő életté -

Határtalan szeretlek

A látás tudása nem ellenkezik, de van és létezik maga;

a szeretet átöleli feneketlen szakadékát jelennek és jövőnek

ki kopogtat mihelyt beeresztem, avagy beengedem tudom

mi érdek mozgatója;

igaz, hű becsem-bocsom locspocs, avagy irigy féltékenység önérdeke:

határtalan szeretlek elalvó elaltatott igézetünk hasadékaiban.

Szép Szó

Imamormolás, szó-szólás, rejtőzködő zengő, rejtelmes igézetek,

ha hű, igaz és tiszta szerelem, mint ár-apály holdvonzás

kiszárván eláraszt és vonz, vonzás választás vonzalom: van, ki tud: Szép Szó!

Sebek

Szilánkos tükörkép fagyos szélviharban lenne a szerelem?

A tükör újra összeáll látván-látva, mert jó majd, ki szeret, újra jó,

és begyógyulnak végleg végre a sebek.

Haj-tenger

Járhatatlanság útjain járok a szerelem így teremtek jövő reménységét.
Isteni, tiszta vágy köt össze bennem egy grófot és egy fekete szépséget,
a hun-magyar szépet gyűlölet ellenében egy élhető szabad életért...
ha bátor vagy fogd meg a kezem, de el ne ereszd többé a dzsungelben...
te, ki tán annyira szeretsz, hogy mindig megbocsájtasz és visszavársz
meggyötört tested két karjai közt vergődöm, mert szabad útjaimon megszenvedsz,
és ki ne nyírj engem, te, az utolsó remény, hullámzó szelíd gesztenyebarna haj-tengerem.

A szerelmet választotta, és te, ki mindig azt ütöd-csapod agyon, kit szeretsz, mert nem bírod elviselni uralom-akarásod a szerelmet-, de én a szabadság szerelmese a határtalan szerelem vagyok.

Mag am I

Szeretetlen apai zsarnokságon átszüremkedő nirvána, „hogy nem tudlak elpusztítani!”, és e köré szövődő fekete zárka halálból és rajta egy szeretetháló: úgy gondolták jól, hogy hatalmuk göggyében kiszolgáltatott vergődő vagyok a kivert, kirekesztett, gazdátlan kóbor kutya...; így mindent meg lehet velem tenni agyontaposhatnak bele a sárga földbe; elbotolhatnak egy hajszálamon, ha nekik odaadnám, de megtartom életük a féltett édes mostohát..., önnön magam.

Fényes vonulás

A Kárpát-medence fenyőerdői, és a tóparti hattyúvonulás vízhatlan faggyús tollazata, mint egy szelídgesztenye hullámzó hajrengeteg, hogy határtalan szerettelek és féltettelek, és ne ölj meg, mert nélkülem, ki átviszem a szerelmet a túlsó partra örök csillagtalan pokoli éj lesz otthonod a feneketlen mélység pokla, de én tudom, te eltévedt égi sarj, a legfényesebb fény gyermeke vagy...

Kárhozat

Kurvalét árulásai tüze nem a kárhozati tűz, amelyben örökkön égek én; egy fönix csillapíthatatlan és elpusztíthatatlan szerelemlelke lángnyelveken táncol új és új életre támadt szerelmes igézet...

...óvtalak, nem akartam, hogy csókjaim nyomán lemenj oda, de te, szerelmes szeretteim...

Almafa-ültetvény

Almafa-ültetvényed lesz-e, szaladhassak gondtalan, felhőtlen kacagással?
Viruló almafa-ültetvényed gyökérszet-idegzete borzong-e, rezdül-reszket-remeg-e lépteim közeledtén egy riadt őzé remegésünk a létezés nyitott kapuján egy szorongás fáradt örömei boldogság és az emberi között hóval borított a magány idegzete boldogok táncán halállelkeik átjár Halottak Szigetén egy üdvözült mosoly egy kikötött csónak és imamalmokon átszüremkedő nirvána halottak szigetén édes álom, hogy hazatérhetek végre, és megtalálalak karjai közt semmisülök meg új szerelmek csókjaira általuk, bennük értük megszülethetek újra...

Apámnak

Apám nemzetsége a kisemmizett dolog: igavonás zsarnokok árnyékában.
Hamis fantomképek, mint legyek a szikrázó téli nap szférája erőiben.
Kezdenek számolni egy vágyott-édes, átkozott ellenséggel, velem...,
mert ígéretes bennem ágyam a sír is egy borzongató lidérces-hideg jégvilág
meleg éneke egy ígéret: jégkorszakban.

Pillangó

Elvis inge voltam. Piros-fehér látomás.
Örök izzás, lángolás egy magyar nemzetért.
Bovaryné és Anna Karenina agyalágyult szélütött szenvedélyei
hatalom pókhálóin átkozott vergődés.
Egy haláltánc részese rettegett zsarnoki hatalmasok között, míg
szárnyára kapta az örök szépség a legszebb magyar szép szó: egy pillangó.

Álarcos Bál

Röhög egy pókháló a hajban szétzilálódik, szakadozik, újra megszövetik...
a lélekszellemek tisztaságán a létezés szövete.
Egy kisfiú rajzán egy Fekete torony fenti szobájában egy írózó bezárva, ki rettegett
a szűk ösvényen gyalogolván egyedül, míg rettegették, mert szeretett.
Kislányok körtánca, mint gyöngykoszorú egy kitűzött fehér lófej a tűz körül
egy táncos bál, hogy szeretlek és szeretsz.
Kék-fehér létezés hajtotta imamalom a test erőtlen a lélekszellem az örökkévalóság tánca.
Fekete nap a napfogyatkozás álruhái majd szikrázó-metsző téli nap alakít mindkettőnk szemét,
és áramol felénk gyűlölet és szeretet tisztán hű igaz szellemllelkeink felé -

Álarcosbál: Kék-fehér ruhában és piros magas sarkúban hajtengerem, mint sátor borul rám -
A titok: nincs Számom, de, és határtalan szeretlek...

Kasszandra

Kínpadra vonszolódik egy szellem; húzzák-nyúzzák sok szellemllelke közt megbúvó
Kasszandrát, de csonkítván, csökevényesítvén nem ismerhetik.
A kínzás és ütlegetés közt nem betöretik, de megedződik, és kilát a körülötte forgó-keringő
ármányos ködrengetestől; szétszedett szemidegek ízein és vízcseppek csöpögésén
egy lassan forgó őrlő imamalmon megítéltetik, míg szerelmeit elpuskásszák
egy Birodalmi Bálon, amely tragédiába fullad, mert hiába hű, ha háborúban minden viszonylagos.

Sivatag

Sivatagon izgó-mozgó hangyaboly és ellenőrző lehallgató kábeleken a Rend Őrei -
Egy égbe törő fekete ujj-torony legfelső rácsozott zárkájában egy írógép és egy Nő

őrizvén alkot, amikor téglák romhalmazává lesz körülötte a fekete börtön a torony,
és a sivatagi égető napon megszületik egy oázis.

A távlatok misztikusa mint egy angyal szárnya alá dugja fejét, és csöcsét szopja a tiszta forráson
önnön szépsége a létezés nyitottságán megteremtődik a lélek szeretet-huzalain a béke oázisa -
Fekete téglák romhalmazán az alkotás szeretet-szenvedély-bőség burjánzó szellemi önképviselő
energiáin a maga -

Vágy

Testére kifeszített lucskos, avagy légiesen száraz bőrre vágyódott, inni onnan hosszan és élvezni
a sivatag teste gyönyörét uralmának e tobzódó újra és újra újjászülető vágyát e jelenségen -
bőréről aláhulltak a homokhegyek mikor áramosan reszketett vágyakozó bőre fényes szellemére
vágyakozott egy szajha, és a halottas ágyon a két tetem összecsókolódzott a borzalomban.

Átörökítjük a szerelmet - mondták, és a gyönyörűség reszketeg-rángatózó bőrén
új csókjait álmodták a halálnak, míg remegő, vággyal teli testük szakadékos árkaiba
végleg alázuhantak.

Művésznév

E művésznév hangzása valami India - mondja; egy hullám. Egy gömbvillám.
Nem a világé kurvája kocsija; ellenkezőleg Isten kínhalála: keserves kérelem.
Aditi-Inana Kinga harcok termékenysége a határtalan szerelemben.

Egy rohadt tetves ég

Az a rohadt tetves égi bál telis-tele szaglászó spionokkal.

Érzik, ha valaki közelít szelleme, és rögtön lecsapnak rá.

Rendezett, csinált ég zárt és titkos agyonkínzó hatalma
hiába mérettetik meg, károkozásának nincs következménye.

Az alattomban aljas uralom pusztít titokban.

Isten irgalmán a félelem nélküli nyitottság: szabad tudatok tudása szabad áramlása.

A titkos és zárt túlméretezett hatalma, mert nem mérettetik meg

biztosítékok nélkül is az élet viharain a teljességben.., hisz gyakran jogtalan és érdemtelen
kiváltsága, következmények nélküli hibái, ezért újra és újra rosszul ítélné, és kárt okozhat.

Támogatott tovább így is, míg a méltó és érdemes háttérbe szorul és meg is kínozzák.

Génius

A megértés és kifejezés lángmezőin és viharos vizek elsöprő áramlatain gyöngysorok a művek;
vadállatok elé odavetni vétek, mert nem ehető; az alkotó nemi szerve egyszerre független, de
szenvedélye révén általszótt a művel és szövi a művet.

Hagyomány

A hagyományozás nem mindig problémamentes; Don Carlos, Rigoletto, Troilus és Cressida; a hagyomány: a szerelem csomózott szötte. Az elpusztított Trójaiak az Új Birodalmi Szegetkő letéteményesei: az élet akarása!

Isteni tetem: a tett

Füleinken, a szem szivárvány-hártyáján a retinán, a csiklón csúszó-mászó kukacok a hatalom szolgálatában. Fáraóhangyaboly lepi el, foglalja el, emészti élő hulláinkat, és mint pillangók élvezzük a létezés adta gyönyöröket miután megnyúzták és megkínózták mezítelen testünk.

A kutya nem is csak a fasza akar baszni a sivatagon, ha hullarészegen kókadoznak, avagy kiszáradt józanul kóbor lelenc idegzet árvájaként egymásnak kínjaik között nekiugranak. Időtöltés.

Elhasznált lelkek kíséretében fáraóhangya sereg emészti élő-halott felravatalozott, bebalzsamozott, isteni tetemeink: vállaljon engem, aki szeret!

Rózsaszín gyémánt

A tisztaság nem a langyos mindenkit szeretek hazugsága: ennek éppen az ellentéte!

A rózsaszín gyémánt létezik és van; vállalja magát: nem árt, nem lövöldözik, összetartó, zárt egész; szent befogadások rendezett kötöttsége, nem elpusztítani igyekvő akarat.

A létezés hullámlovasa; légies táncos zárt és kemény szerkezetek nyitottságán az általános egyéniség megsemmisíthetetlen koreográfiája...

Piac

Zöldség-gyümölcs, virág, hús- és tejtermékek ital és desszert, ruházati áruk és cipők.

Lüktető piaci szín-, formagazdagság, illatok.

Jövés-menés, használat, felfal a megsemmisíteni igyekvő akarat a mást, a másokra vágyok én!

Az árnyék-tudás halmazmetszetei présén megszülető szabad fény-apám akarat-áramlása.

Agyonsebzett madárdal hódító gyógyulásai: egészséges jelenlét szabad áramlása meghódítja önmagáért és másokért a Piacot. Gonoszság ostobaság kizsigerelő zsarnokság erőit tán ráébreszti a felelősségükre egyszer.

Szárnyas nap

Kerülget valaki egy borral teli kristálypohár reményében a vágy, és akit szeretek.

Tiltás és büntetés nélküli jelenléte. Felsebzett testem egy légies gerinc átluggatott szférám jelene.

Őrizők vigyázatok rám is és mindannyiunkra!

A magyar szeretők fekete szemgödreből csordogál a vér és lesz halottak élén fekete arany: tündöklő-ragyogó szárnyas nap!

Tisztaság ragyogása

Szilánkosan tört tükörbe rogyasztott test: vérző hús-, idegcsomó.

Karistolva karcolt lassan elvérző sebhelyek. Felfal a démoni világ és szellemei,

ha rettenthetetlen nem vagy és érinthetetlen; megtanultam a nyit és a zár örömmünnepei gyászait: addigra hétszeres halált haltam, lettem a maga...

Megsemmisült és lát egy szem szőttesét; hajtenger borul rám a sátor.

Szent a befogadás: őriző szemem vigyázása mintegy boldog emlékező palást.

Napsugarakon felszúrt margaréták.

Magyarságom megtöretett szeme, és a rendezett ki kicsoda játék utolsó szelete csillag-hunyorgások pillantások és pislantások közt a tisztaság ragyogása.

A szeretkezés közepén azt találta mondani: „Hát, ilyen fasz-szopó kis picca zaratHUSTra lettem...”

Fekete hercegi visszatérő jelenésben pillanatnyi maradások autoritás és integritásod ürjein villanásaid szenvedélyes közönye és érdeklődésed szeretetlen furcsa kíváncsi talány: tán mégis szeretsz olykor nem lennék egyedül...

én mindig egyedül vagyok egy áldott megtartó közelség páncélos körök védelmi szféra-templomom egy szellemi láthatatlan közösség a titok, hogy van és vagyok valaki és nem vagyok egyedül...

Csókolózik

Lila hálós öltözetében rángat a hatalom és hosszan szórakozik velem szeme kezei rángat menekülésem bosszulod és leragadsz gyönyörelevűséged tejmez Kánaánján; csúnyán büntetsz, míg mások is kibasznak ajtón és ablakon: szeretni űröd mégis képtelen pár villanásnyi tán szerelmed, és mikor lelkünk tán örökre összeszövődve találkozik harapván csókolózik..., és elsimul a semmi ágyán nászunk a legédesebb létezés -

Szerelem

Egy farkas üvöltő vonítása mint egy rózsabokor láncokkal feldíszítve: megfáradt beesett arcuk, és egymásba hulló lidérces szomorúságuk: rosszul vigyázott gyermekeire a vadon.

Csillagporos huzalokon rángatózik egy őz riadt szeme a létezés kíméletlen-kegyetlen istenségében.

Szerelmeink: úrbéli villanások érthetetlen vallomásai -

Csillagporos hamulét szívárványszemeink éjszakáin a töredékek jégcirádás felszínei tanítanak irgalomra: a minden egész eltörött, de ezt elhazudjuk -

folyton vérző agyonsebzett testem elborítja szemeik átka és szerelme őrzi életem elhulló erős szemeik: egy fájdalom, egy álom, zaklatott békénk az egész és függő darabjai összeállnak:

ki kicsoda és miért...

Szenvedélyes ragaszkodások idült tébolyain csonkított megrokkánásai lázálmai a fönix dalai: nem választottam mert engem sem választott társául egy-két-pár-sok angyali-ördögi szem suttogja:

„szerelmem” és én árnyéktalan vagyok köztük rám vetülő árnyékaik közt kiharcolt fényes szerelmetes mag-szabadság: ragyogás -

Apám árnyéka: Duna-víz örvénylő erős gyors sodrásába holt idő és a hatalom hálóján fuldokló halak egy milliónyi szemű ör szeme rácsain és őriz mégis egy margarétacsokor mennyei-pokoli orgonadallamokon hullámaiba szóttan hűséges szerelmeim és a becsület...

ficánkoló pejló szigorú karámban lefoglalt pillanatok cselédsorban
és meleg ölelések gondolatok és vallomások szeretet-kötelékek egy együttes csillagkép a horizonton

vágyakozásom útjain viharos áramlataink katakombák labirintusain
agyonvert gerinceink kínjain sikolt-süvölt-ordít a halál megkínzottak siralom gyászéneke
fekete könnyeik hullnak szétvert gerinceinkre, míg számon kéred elmém tágulásán gerincem
tartják egybe árván halt megnyomorított elhagyatott lelkek nyomorultak köszönöm-üzenete:
ördögi-angyali tánc géniuszok szemén...

Szerelem sivataga I.-II.

A szerelem egy kastély tejfehér ködben ismert és ismeretlen rezgésszámú horror-szobák, ha a hatalom zsarnoksága akarásán az uralomért a másikon:

a szerelem pokoli apáktól a pokol szülöttei; a szerelem édeni apáktól a menny szülöttei.
Beláthatatlan szíveink pokla-szakadékaira ráhúzott méz-mázos mosolygós filmforgatás;
sivatagon erős csőrünk a forróságban csak kínzásra jó máját tépni az emberért küzdőnek;
sivatagi homokdűnék fölött köröz fekete madárraj szomját csillapíthatatlan, hisz átkozott,
ki árulóvá lesz, kivéve, ha így ment meg... víz ott nincs már csak angyalok ürje hasadozik omlik
össze bennünk álmunk házai nemzetünk szerelmén a határtalan csalódás: talán mind elárulták -

Éteri zenét hallgatván képek szobrok könyvek közt bolyongván megérint az atlaszi súly könnyed-
sége, és megtéveszt a biztos játék a zongora billentyűzetén elkábítanak ujjai hazugsága a fekete-
fehér táncos koreográfián: keresek egy társat az enyhet adót, ki táncolván lovagol és táncolván
biciklizik, és kihányják ujjai a zeneirodalom összes partitúráját saját dallamait kiöklendezőn: jó
illata művészetem Csúcsa -

Ezeregy

Nem kell neked, ami van, azt már látom; csak a semminek van bokra lesz világ, és hagytam-e
lenni túlságosan, hogy végleg és teljesen széthulljon darabjaira?

Csábító kísértő egy világ lelkeink szellemével táplálkozik, de szívünk mélyén a fényes tiszta forrás
ott bugyog.

Irgalmatlan és kegyetlen hideg sötét, hát mire megyünk Te éjszaka ezeregyszer?

Látván látja az ítélkező Krisztus, mint Árpád-házi Szent István 1001-ben pápai Szent Koronája
Töviskorona egyben. A Szent Korona Töviskorona egyben, és csókokat lehelnek a habok.

Látni

Kijött barlangjából a medve és látták tündöklő arcát véresen, agyon-sebzetten szilánkosan tört
tükörbe vágott arcát; és gúnyolódtak: agyonvert egy medve határtalan kóbor kivert magánya, és
visszatért hét álmát aludni a medve barlangjába gyógyulván nyalogatni sebeit és tükör nélkül
színről színre látni...

...igen, azt is, ki kicsoda... szívével látni, és ha a szíve kíneserves fájó szomorúság egy vérző húscsomó eltorzított darabjai szakadék sötét mélyén a világ szíve mindig kioperált és legyilkolt, halott, szemével csak a hatalmak által összezavart jelenségvilága láttatódik...

... a hatalomféltők mindig mindenkiire gyanakszanak és vádaskodón rágalmaznak; Te figyelj, légy áramló jelenlét és boldog nyitottság; nem rab, hanem alkotó tevékenység...

... elektromos nyomkövetők a fejünkön; árnyékuk rajtam fényes magok -

Szeretetelv

Szeretetelvű volt vágyakozása, míg éhes és vad oroszlánok egymásnak estek szenvedélyén foglyul ejtett lángtengerén bevilágított fényes múlt és jelen és jövő szeretete palástján angyalok kara fényes zenére táncol az édenkertben a szabadság törvényei kötelmein nyíló és viruló margaréták, napraforgók és dália a létezés fényes sötétjén szeretetteljes szent befogadás...

... Paradicsomi Nyolc Folyó egy Ér egy Patak szabad folyásán.

Világ: Eszméletem

Hasogatott fa mi mit jelent e minden egész darabjaiban: világ, hogy töredékek szemem hullámzó nagy szent élet hitén nincs elárulása egynek se kit küldtél, és a töredékek illesztékein a nap mindegyiket megvilágítja, és felsejlik közös tragédiánk, de szerettelek és szeretlek: a száműzöttek szabad.

Karmák a cipők egy világfán tán már nem darabolják, hasogatják fel többé sosem lesz széjjelszaggatható egy cipő az életfán szabad és szerelmes SZEM - pont szembogarát e szemek -

A Magyar Kultúra Napján 2017. január 22.

Szeretete vágyakozása egy kék lepelben szellemllekeik áttetsző jelenlétén.

Nem aratott mást e Pokoli Katlan e Nemzet és Nyelve iránti aggódó szorongás vágyakozása, mint hatalmaskodó, hatalomféltő, egymást és őt megsemmisíteni igyekvő öldöklő gyűlöletük.

Mindenki mindenki ellen.

Egy sebzett test vacogott a vágyakozás mimózája pucéran a kivetettség csatazajos viharán csapkodó szél hullámjain zivatarban, szakadó esőben.

Kárpát-medence testem, mint világ kurva szajháját égettek a mindenhol rám törő fenyegetésben őriztem szellemllekeik e hatalmaskodó fenegyerekeket, és felégett akkor bőröm egy magyar busz valahol Európában telis-tele gyerekekkel.

Határtalan szerelem-elmém fátylát rajtam kívül alig akad ki pillanatokra hordja, jaj tán mégis megint felég szerelmem tárgya e Pokoli Katlan, amiért mindent megtettem, mindent feláldoztam, de nem volt ki szíveinkbe lát..., ki e csonkított, sebzett vágyakozást melegen átölelve, hívó hízelkedően árulás nélkül elfogadta és megtartotta volna, de Isten mégis tán engem elfogad majd, ki szíveinkbe lát, és bölcs belátásra jutnak az engem elpusztítani hiába igyekvők -

Sikolyom egy üvöltést mindig volt ki hallván hallotta, és értőn befogadta áldón e kint.

Isteni gondviselés

Kék köpenyén a halálnak a lélekszellemek sorsai mind tűszúrások kínjai egy Kék Pillangó szárnycsapásai lebbenésén.

Áramlatok törvényszerűségein a szépség élő szellemanyaga megragadhatatlan folyam.

Ez élő szellemanyag etikus szépsége a szabadság diadala az akaraterő energiáin egy lélekbe pecsételt isteni elv a vágyakozás a szabadság szerető békéjére a nyugalom semmijén élő valóság kötelmei függőségei, egymás által is behatárolt létezésünk hordozza szellemllekeink szabad nyitottságát elviseli az isteni gondviselés; mert mások akarnak uralkodni általad, helyetted, benned, kit sosem ismertek...

... addig ütötték-verték megtörni akarván az igába hajtás végett vágyával a Csodálatos Mandarint, míg egy fönixmadár egy Nő határtalan Szerelme egy Istenasszony szerelmetes vágyakozásuk egygyé válik, egyesül...

Buddha

Szent szellemlélektetek fehér hamujából épül újra, lassan Magas Déva Vára az Úr Istenhez megtér egy szeretett lélek Apám Nemzetségéből; utódja épp a kasszánál fizet, míg Egy Gróf mondja a Bárónak jó ízlése van... és Buddha Szent Árnyékában szövődik a Háló: a szabadság, míg épül Magas Déva Vára és szeretteim huncut fény boldogságában az Úr asztalához járulnak és szólítanak: Kinga, Kőműves Kelemennét befalaztuk; ki maga?

Kőrösi-Csoma Sándor rejtelmes rejtelmek pillantásai a Himalája Napjának Szívén - rejtelmek, ha zengenek - érzelem, lélekszellem csengése-bongása elvándorlásainkon -

Buddha fényes szférája

Ütöttek-verték egy fenomén kígyózó mozgását, amely nem volt más, mint egy halálraítélt élet iránti szenvedélyes szerelmei és a hűség lábnyomai porban, homokban, sárban, tejfehér ködökben.

Egy gyökérzet e hűség a soha-el-nem-áruháza önmagának, aki a másik; a saját fekete múlt élete, és szerelemre vágyakozásának két kinyújtott karjában saját fényes jövőjét öleli át -

Mások saját képzeiteik csavarjaivá egy halálgépezet részévé kívánták csonkítani őt, de ő nem a hatalom ezen pontosan csiszolt óramű agykerekeire vágyott, hanem szeretetre a szabadságban: az a legnehezebb - mondta, de ő erre vágyott.

Egy irgalmas és hű Krisztusi Arc élt és vágyakozott dobogott szíve gyökérzetében egy imádott nyelv és költészete iránt újra és újra meghozott áldozatban, a csillagok háborúja a túlerő zsarnoki önkény hallgatásában a sátáni építmény a fekete torony szeméi villogtak fénysugaraikon a jéghideg, éles-metsző téli nap éjszakáján -

És Isten malmai lassú őrlésén egy Kislány rózsaszín műanyag-papucs körül bezárul egy mandula-alakú fényes szféra a szent szerelmetes befogadás határtalan szereleme. Egy női nemi szerv villámhárító nyílása, hogy ne csapjon le reád államok terrorbrigádjai életre való vágyakozásodban. Szeretettelv tiszta fényességén lelked szelleme a mandula-alakú szféra tündöklő ragyogásban létrejön a természet szerinti, azaz nemcsak a hatalom kényszerein fényhálózatod.

És akkor lehullik minden maszk és álarca és hullik-hullik a vakolat Isten lassan őrlő malma szemén...

Tűzmadár

Erős, nagy ficánkolás szárnycsattogtatásai lélegzetnyi friss-tiszta szabad levegőért olykor halálra sebeznek egymást; tűzmadárként lávatengerből új utakra szállni.

Szerelem oázisa

A lélek téli napján, a nyári nap láva tűztengerén a napsugarak, mint tűszúrások, máskor kardhasogatások nyomán a máglyahalál (besugarazás) kínszenvedésein liszt-péppé örölték gabonaszemeim tündöklő szerelmeit.

Mire kifacsarták, préselték a vérnarancs összes levét sem jöttek rá ki voltam én szférájuk halmazmetszeteként.

Eszmék ideája egy álom fogságában a szenvedély lángelméje elsöpörte életem lehetetlen, mert szerteágazó választásait.

Nem hogy nem szerettem határtalan szerettem én egy maroknyi Hun-magyar nemzetért a termékenység, harc és szerelem istennője egyként.

Tejfehér habosított elmeködökben kitapogatom határait lehetőségeit egy talp alatti Föld belakását, a szerelem oázisát...

Bárcsak

Bárcsak a határtalan gyűlöletükben lett volna egy kis pontnyi szeretet-fényesség; megéreztek volna a határtalan szerelem intenzitása szándékait -

Bárcsak a zsarnoki uralom hallgatását át-, megtörte volna a Szép Szó, az Ige -

Bárcsak ne mindenáron megtörni, megsemmisíteni akarták volna hitvány fogdmegek folyton elárulván a szerelmet erősítvén börtönét és a kínzások mértékét -

Bárcsak megismerték volna, és szövegeiből igyekeztek volna kikémleni, ne a cseléd-kurvásító picsabűzből, ami mindenütt van csak itt nincs; mikor ő a bölcs-ész és művész lenni akart...

Bárcsak ne kurva rohadék kémnek bélyegezték volna picca-fasz kémlelő illatozók a Vörös Postakocsit...

Bárcsak a Nap szerelmes fénysugara próbálkozásait e nemzetért ne jeges jéghideg vagdalkozó kések játékaival hálálták volna meg...

Bárcsak megértették volna, hogy tartozik fűnek-fának Isten Vára köszemeinek gondolataikért...

Bárcsak ne vágják volna ki törzsük gyökérzeténél szerelmes álmaik szerelmét a Fát...

Bárcsak távoli bölcs figyelemmel hagyták volna az Idők beteljesülését, és ne akartak volna mindenáron aljasságot alattomban megcselekedni, hanem bátrak lettek volna kívárni -

Bárcsak ne ütötték-vágták volna ismeretlenül, hanem egy szeretet-szférában növekedhetett volna e nemzet és fiai, leányai -

Akkor még félelemmel, de érezték, hogy megmenekültek a nyomasztó túlerőben és átörökítették a szerelmet -

Valaki járt a fák hegyén és kísértő kísérő társa volt a nemzet hajóján árulás, nyomorúság, félelem, tiszteletlenség, egymás parancsra szított gyűlölete és a rettegés -

Mondják, Quijoténak igaza van, de a világ nem olyan; a világ mi vagyunk; olyan, amilyen mi magunk vagyunk; gyáva és gyatra, hitvány, hazug, áruló, korrupt gyilkos, akkor íme, a világ is ilyen; tisztelettel élő, bölcs szerető, határait ismerő ember tevékeny alkotás cselekvő bátorsága, akkor jobb is lehet velünk a világ!

Ki lennék, ki kicsoda

Kérdeztél, jó, ha nem rögtön szöveget csavart kerekét gépezetbe egy elmebörtön elektromos követő lepelben... ki lennék: a szerelem és szabadság utáni vágyakozás, míg a magyaroké egy nő... egy angyal-elme-beszéd nyilait megkínzott, nyilazott, megrágalmazott teste -

Kávédőben izmosodó elme kibírni önmagát is képviselni tudni a mások iránti szenvedélyek, mások megtartása nyomán útjain - egyet sem árult el a rábízottak közül, így magát nem árulta el végül - hangzott az ítélet - ... egy fénylő boldog arc tán szeretni is képes valaki épp minket?

Hullámzó békeköpeny egek szféráin, mint imaszőnyeget ronggyá áztathat bármely szakadó eső a vihar?

Ki így ki úgy menekül a hű igaz...

Otthon

Imáim a középkori kolostorok belső udvaros kerengőin a semmi magjaiként a mindenségbe szállnak a megtermékenyítők -

Fehér márvánnyal kirakott Aphrodité-szentély belső terein hazavár egy szerelmi archivált emléktár-hullámai: szép fiúk poklait a nap mint kíméletlen látás egy szem magába zár a szerelem ligetein az irgalmas könyörület, míg erőtlenség nyomorék roncs testem gyengeséggel küzd párviadalain -

Az Aphrodité-szentély fehér márvány kútjain csobog a szerelem vizei és a bölcs belátás az égi magasok edzett könnyei könnycsatornák eresztékein egy apáca a nemzetéért érzett imádott féltés szenvedélyes szerelmeim a hűség hazatalál...

Házak

Hullámzó falak színesen az éjszaka hűségén tán végig fogták a kezem az arra méltók...

A házak falai túl lezárt függőségek egy választott rabság kötelmei; bár lehettem volna egy tó partján a tudó hajnallal a szeretetben megkötözött, de csak a gyűlölet volt jelen akkor immár, mert a szellem vágyakozása a test árulásainak túrheteren...

Mégis e hullámzó falai egymás testébe mértéket méretre a csillagos éjszaka és a világos nappal ad, bár komputersugaras álmunk meghatározottságán a Föld a kis határszél... az úr szelei szabad illesztékein -

Ember

Istenközelsége: legigazabb vágyai tudása megfejtve álmait egy hatalmasra nőtt erdei fenyő bólogató karjain az apja sírján. Egy dülöngélő gyémántszem intellektusa; a szesz elfedi a szem elől a látni nem kívánt aljasságokat, inkább mégis elviselni engedi megalkuvás nélkül...

Az öntudat egészséges önbecsülése az úton megtart a valóság igazsága..., hogy hű voltál és szerettel a rágalomhadjárat gyűlölködő poklain...

Egy küzdelmes szabadság akarása egy zseniális lélekszemlért, ki hű és igaz, látó tudással...

Magáévá tette árnyékait, míg lenni akart, és hallgatott inkább egy idő után, ha ártott volna bárkinek is szavával; mire újra ismét szólni kellett az óvatosság és edzett hallgatás gyöngyszemeiről...

Légvár, avagy az élet álom

rágalmazott rongy-lélekként végig hurcolásszák a világon hazugság és gonoszság falait húzván fel köré, míg angyali fényesség-mezőn összeomlik minden mi nem tiéd, nem te vagy és mihez semmi közöd, hogy áldás lehess és ne átok a segítő szerető tudás akarata, amit megálmodtál, felemelni őket

Mag-am I Gogh

A túlerő tűz közeli akarata ráteszi nemzetem erőire mindig a fekete csuklyát, a szemeket a sötétben - minden macska fekete - összezavarni. Feketék uralmán egy ösztűzben nagy a hibaforrás lehetősége, még ha nem is függő helyzeted aranyai. A ki kicsoda játékban biztos őzre, hattyúra és csalogányra kiáltanak egeret az oroszlánok...

Apja sírján az erdei fenyő méteres karjai elágaznak, de túl közel volt hozzá ez az apa, fiai és pusztulásuk kilátni a tejfehér ködrengeteg óceánjából - 1526 -56 a huszadik században és a Bach korszak ötvenes évei, mint Rákosié; sok mindent lehet tudni előre, és van mit meg lehet akadályozni, van mit nem, de Kasszandrát meg kell hallani, és nem elpusztítani -

tán mind e pusztulástól szabadulhatunk egyszer...

Lelkem szóttese

Haldoklik egy szív és a szívem szerelmei, és lazul a hagyomány, a narratíva jól értsd szellemek kötelmei kötelékei, de megmarad a hűség, és egy összeroppanó majd új gerinc testén új művei születnek a hagyomány szerelmeinek...

A magyarok nagyasszonya a nagy boldog asszony bölcs belátó, de nemzetéért nem alkuszik, mert ki ártatlant kínozván legyilkol, élve elás, rágalmazván mit-sem-sejtő életet tönkretesz annak rangja az áldozatával nem egy: élj most már - mondják, de kinyílik végre valóban az 1950-1956-os büntetőcella kínzó gyilok cellái a sólyomrepülésen, vagy tőlük fél még mindig a szabadságot leverő pártállami utód hatalom tisztátlanság szülőttei: ne ily szabadságot, ahol a zsarnokság meghosszabbított kezein fejeink „szabadsága”, de ne használhassák az „orosz” kárpát-medencei magyarság ellen az emigráns nyugati magyarságot sem többé; egyik zavaros jelen a másikat szüli meg, egyik a másikanak előfeltétele kéz kézben jár -

Szeretet önuralma a bölcs koncentráció az imádság páncélján igaz és jó komolyság a mű -

Nem szócsata nem kardlapozás; az elme csöndje békéje nyugalma semmi ágán álmodó vérnász ász piros kör, és még írtam művészetem lelkem szóttese szentségét a legpokolibb pokol veszélyeztette, de az Isten védelmében átaludtam azok rendelkezését, kikhez csak erőszak engedte legyen közöm. Óvott és védett egy szentségi erő a legrosszabbtól az 1001 éjszakán -

Nagy terhektől (testvérektől) engednek engem szabadulni

Homokdűnék sivatagán szilánkosan tört tükrünk véráramba juttatták a hiszékeny mérgezett véráramba bekerülők. Szívünk-lelkünk sivatagos immár, ki volt a határtalan szerelem, mert a világnak az aljas alattomos bűnöző kellett, míg vittem a tág tér nap perzselte sivatagon hátizsákom telis-tele kövekkel; kilátástalanul a szabadulásra, mert az áldozatok miatt mi kevesebb lett erőszakkal visszapakolták azt.

Kínzó fájdalmaink kíván szabadulni immár bugyogó vérpatakok-hazánk tehertételeitől gyönyörű életek hullása vércseppjeitől bűnözők tórdöfései nyomán a kisszerűség nem ír a mi sebeinkre, kik e nemzetért mindent feláldoztunk...

Homokdűnék sivatagai vérrel áztatott mártíromságainkon, míg építeni nem hagytak nekem kis belső szabadságom a bőrnúzó kínzó inkvizítorok, hajnyíró fejhuzigálók, pedig anarchista lázadó nem voltam; de a krisztusi irgalmas arc vonzásában élek -

Legnagyobb ellenségeim immár tudom azok, akik mindig mást várnak tőlem, mint ami természet szerint éppen vagyok: hol ez nem jó nekik, hol amaz: túl hideg, túl forró, majd langyos; túl szép, majd túl rút; nincs benne ritmus, majd nincs benne rím... mégis határtalan szerető és bölcs lélekszellem vagyok én...

Elvegyülni emberként, angyalsereg szívedben istenként a világ szöttezésén, meglátod mi valóban a világ, de rabja nem lehetsz, ha napod dolga világítani..., míg majd gyűlöl ezért nagyon-nagyon gyűlöl a világ és küldöttei, és elkövet mindent titkon ellened elpusztítani istentől valóságodat;

Isten a világban ha halott észreveszed azt is hol jelen van akár kínzó hiányában is; és látod azt is hol a legerősebb pusztító hiánya; hatalom közelében, ki bír benne, Istenben megmaradni, lekapom érte kalapom, ki ott el nem aljasul... - miért természetes ez?

Szabad csak az lehet, ki eleve elrendelt sors közegében függő önmaga jelenét szabad akaratában uralja... Bátor eléggé önmagát nem kábítani, és viszonyairól bölcs tudó tiszta látás immár -

Óvás és féltés

Óvatos légy testvér te bátor halálhatalmak centruma közelében, kik nem kell, okuk legyen, hogy levágjanak rágalom útján semmiért, vagy élő ártatlant kötözött hullaként tartsanak számon, mint börtöntöltelék!

Kígyózó testük halára mar árulást kiáltva megtéveszt legjobbjaid felől, hisz őket érdeke elpusztítván bekötni halál-rendszereibe - de ki téged szeret nemzet, nem beszélhet félre a Margitszigeti írónő!

Határtalan szerette őket, míg halálhatalmak sátáni falait a pokolnak húzták fel, építették köré a megtévesztés ármány rágalmi, árulásai mérgezett ködfelhőben a vágy elpusztítani megkövezésével a szép jó igazat!

Nem ily lélekre számítottak: Isten halott természetesen, ha már csak egy hatalom létezik, kinek az érdeke, hogy ellen-Buddhát gyártson, ki szorong, fél retteg a Hatalom, és láncain a rabok a kötözött élő hullák kellene csak; ott halott az Isten valóban, kitől a boldog jómódú túlélés lenne várható; és csak kín marad kiszolgáltatott rab árulásai nyomán...

Antikrisztust ti gyártjátok az ő nevében; Krisztus a szabad és bátor élet lélektisztasága Szókratész nyomán sorsát vállaló, előle kitérni nem akaró, de nem keresztet rak másokra, hanem szabadulást ígér terheinktől; a keresztet mások rakják vállainkra; a hatalom láncsörgetése -

Alattomban tönkretesz a gyilkos hatalom mielőtt felocsúdnál önmagadra ki vagy, légy óvatos míg kémlel fülel ne felejts el lélegezni boldogtalan szenvedélyeid börtönében ingyen munkád és a

KUSS lélegzetvételyi szüneteiben, nem baj, hogy nem kérte senki, és a kutya se kíváncsi rád, mert a hazugság az áradat, de a matematikus szabad éter halmazmetszetein a variabilitás -

kaméliás után

felnyisszantott alhas-tájékon az úr az úr - vicceltem -, mellékes, hogy a paradicsom időnként rohadt, ha akkor épp csak úgy lehet; marasztal a malaszt öl öblén tömjénes gyümölcshízú virágillat-érintés;

hol vár állott ott most egy-két matematikus cselez menteni a menthetőt a kőhalmokon szabadítani egy kis kék felhőtlen eget friss levegő széláramlatával, de nem öl -

kedv s öröm röpködtek, bőr alá búvik szívesen a halálhörgés, a sikoly siralmi, és csak ironizálok, hisz itt minden csak allegória egy ütemre, ami én vagyok...

tönkrement egy élet

Meghurcoltatás pedig nincs: csak ide-oda áthelyezése örök veszteségeinknek egy álomért és erős lelkekért, kiket bálványoztál, szántál, gyűlöltél és szerettél határtalan.

Elfektetvén rejtőzködik egy bicikli mohos, kidöntött korhadt farönkhöz láncolván egy ősi lélek a létezés mágikus uralma: a sors fejes csomói láncreakcióin megbomlik a szóttas a sátáni árnyékok kibontásán, felfejtésén emésztődik tüzeinken a sors a szabadság útjain.

Apám nyomán szerettem a reménytelen sötétség mindenfelé zsákutca kilátástalansága átkozott gyermekeit az árvaságnak kóbor-kósza gyökértelen semmis lelkeit-a kiüttlanság tébolyult sebesültjei sikolyai visszhangoztak bennem míg határtalan szerettem egy nemzetet -

Rom-halom törmelék a lelkem a szeretettek hiányán rideg-sivár nincstelenség magánya száműzötten szabadon lelkeik közt tépődtem szaggattak kíméletlen köztük csak felsebesedni tudtam elvérezni nem halálgépgyár rabosító-kurvásító álmai közt a tébolyig és tovább is kerestem szabadult lelkem a hatalomszeretők közt a szabadság szerelem lelkeit míg porig aláztak egészen porszemet a gépezetbe véletlen berepülvén a piros hamu -

Bennetek és általatok köztetek tükröződtem az otthon agyon sebesített csatakosan véresre szeretetlen a végkimerülésig ütötték a hajszán az arra méltókat a kínzások körein -

Határtalan boldogságuk is maszk álorca csak terheiktől szabadultan az egykedvűség könnyed boldogsága semmis mindenségünkől szabadultan a szeretet -

örökkévalóság változatai

Szerelembe szerelmes... - mondja, ahol addig vernek mindenkit, akire a gyanú árnyéka is rávetül, vagy ártatlan, de kinézték egy feladatra...; mindig nagyvonalúságra, nagy lélekszemlekre vágytam szabad szerető géniuszokra kis és középszerű hatalomérdekek-számláló automatái halálgépgyár-rendszerek áldozata foglyaként.

Ki a szerelembe szerelmes a sivatagot is virágözönnek látja: a szerelemnek fekete virágai...

Az örökkévalóság változatai húspéppé vert agyonsugarazott, ronggyá alázott ártatlan lelkünk a hatalom kiszolgáltatottját teleleheli étellel -

A nagy-boldogasszony fejes hálózata nem áruló és nem pártos hatalmi érdek-különítmény, de áldás lehetne a világra, míg jég szemű halottak között megértünk önmagunk pár kínos agyonkínzott fekete lélek mérhetetlen poklát, a titkot!

A szív egy fénymag gyémántszerkezet páncéljában a szférák dallamán mikor nem vállalhatott ki úgy szeretett, és a kíméletlen könyörtelen élet egymás ellen fordít szeretőket, míg kínjuk kirázza az egekből az istenek magjait, mert nem lehetett szeretniük egymást...; a természet sikolyai egy lemondás egy áldozat valakikért a csöndben elföldelt titkok aszott agg meggörnyedt gonoszságok nyomán sikolyaink szabadító áramlatain az életet másoknak lehetővé tenni kívánó álmainkon... -

demokráciák csínytevései

Dühödtek szemük rágalom hálóját szövő ismét lemondón legyint bennük az ész legyőzője: a félelem, mert nem ismernek, nem tudnak, így tévednek, mert nem szeretnek csak a szabadságra vetik ki rabságuk hálóját az agy mosó hülyítő kábítók, a kizsigelők rabszolgatartás rendszereiben zsarnoki hatalmuk megtévesztő mérgezett köd és ármány -

elme fenomenológiája

Egy szeretett provinciáért áldozott mindent, és lassan lényévé válhatott volna a mosolygó maszk; bár sivatagos az érzelmi életünk a sok árulás illesztékein elménk a hatalom részhalmozatai között a metszeteinkben egy irgalmas krisztusi arc, hogy tán végre sikerül magam lennem és határtalan ellenségeim leválnak rólam kik mindig mindenütt megakadályozták boldogságomat, míg már messziről megéreztem rossz szándékaikat, hisz zsarnoki kizsigelők rabszolgatartó elvtársak tudván aljasságot valótlanságokat gyártván képviselvének, milyen lesz úgy a világ? Csak a kín, ami szaporodik a sikoly az üvöltés -

idő

Az idő bőröm pórusain egy kínzás tűzvihara külbájos kulcsínes cselező óraműgépezet-hívók között kellett létezni idegenül az elmét megbontók között; pereg gyorsan fut az idő a nexusok szötteiben: embert barátjáról ismerni meg, de mi lakozik a szívben, mert minden más mint aminek látszik. Pszichózisunk, sebeink nem nehéz kiismerni a gonoszságnak, és elhisz a félelem óvatlan ostobasága mindent az aljas alattomos rágalomnak; a felülemelkedettség a valóságban leledzés megóvó lüktető sebeid kínjaitól: a gonosz nem állhat már rá, nem önt nyílt sebeidre sőt többé, és gyenge pontodon nem kínoz halálra elfolyatni véred vadállatokkal uszítva rád kik messze vannak, és nem értenek semmit...

idő

addig lövették, míg élő hullá lett a kedvesem
életemnél is jobban szerettem azokat
kik csak hatalmuk trónját féltették tőlem

kikémlelők voltak a kedvesek is
pokol mélyén megkötözött félők
gyűlölet szívüek kockás ingekbe vágva

Kardlapozok.

Távolról elégedetten dörzsölvén kezeik
nézik magad és szeretteid szenvedélyes lassú
kínhalálát: hatalom és bankszámlakötegei

a zsarnok, ki nyelvemben sem hagyott
létezni nemzetemet immár
álmaink titkait jó előre kikémlelte poloskái

imamalom

Magyart magyar ellen árulásra uszít a legaljasabb, akitől mindenki fél, avagy a leghatalmasabb, akihez idomulni kell... hullabúz és dögszag végig árulásaik nyomán a zsarnokok pribékjei, hatalomszolgák... a nagy vízió álmát, az utolsó szuflát is keverik belőle a dögvóráig majd pofájába röhögnek: megszívtad minek is szerettél és kiket!

Mindenkit ki számított megkínóztak, legyilkoltak, hisz ma már titokban gyilkolnak... és a hatalom tologatott bábuait gyártották a jobb sorsra elhivatottakból; a pokol gyűlölete maradék megmaradt maradékait kínozták halálra...

Világ kurvájának becézve röhögve végignézték lassú szerelmetes szenvedélyes kínhaláluk kik szerették egymást, mikor éledeztek valakik mellett élve eltemették őket mint vércse lecsaptak rájuk soraikra... sírjából ezerszer is kimászott valaki új életet kezdvén szerető áramlatok nyomán gerincén friss új erő és energia kiállt újra azokért akikért a pokolra alászállt szeretetből e szerencsekerék imamalmán a létkeréken semmisülvén kitekintvén Isten szívében újra egy álom...

Egy szem

Valahol távolról folyton nézett egy Szem, emiatt sok kis szem néz és kötöz a közelemben;
a szabadság szobor és zsarnoki poros áporodott a kízóók kízásai bűze.

Dögök bűzlenek a hatalom központjain: aszott szívükön a ráncos lötyedt bőr elbábusítani ide-oda tologatván várván, hogy helyt álljunk az idegenségben ahová nem tartozunk, mert előttünk jár a rágalom... ráncos-agyonaszott húsdarab a szíve helyén az ellendrukker akkor érzi, hogy él ha kínozhat másokat; agyonhasznált használhatóság ráncba szedni lehetetlen helyekre lök: a helyek hol előre elárulnak a kiegyezettek: hatalom, kízás és haszon -

irgalmasságra

„fércmű” mondja a haszonleső hatalom lefagyaszt itt minden életet fagyasztott hulláinkat
a sikoly, a kiáltás fenegyerekeit gyártván csak halálgyárába bekössön egy tartományt, ami tudva lévő nyomorba dönt és nincstelenné tesz, ember -

örök

dögölj már meg
ez még mindig próbálkozik
hasogatnak egy szívet, kövezik a testet: veled elpusztul az utolsó szép és jó igaz: előre isznak a medve bőrére -
késő
kidobják mint egy szajhát az árokba miután agyonverik
És zuhog alá a Niagara-vízesés szinte elsodor és csatakossá áztat a víztömeg és belelátod csobogó véres patakjaink kiontott véreink nyomán -

szabadság akarása

Hú a magyarsághoz, így a világ egészhez is a nem ártó szándék...; de az akaratok összeadódnak, és a következmények kifutása ismeretlen; biztos, hogy géniuszok vonzották a benne rejtőzködő lángelme Isten és világszerelmét -

örökkön valóság

Határtalan szerelem ismeretlen lángenergiái elillannak a nem-lét holt lehetőségein a képzelet és a vágyakozás bugyraiban emésztődik a több fölösleges miközben mérgezi a fáradt idegrendszert a valóság realitásában folyton-folyvást iramló-beszüremkedő időtlen örökkön valóság

fonyódi búcsú

Fodrozódó patak és zizegő nádas a kertek alján;
egy elhullajtott szarvas-agancs díszíti szobám
emlékül egy szerelemért fehér gémek szárnyalása,
és fehér hattyúvonulás a part közelében.

fehér hamu

Forgószínpadon a világ öltöztetett bábu, és araszolván vonszolódik létezésem a krisztusi kín;
a hatalmas szerelemnek megemésztő tüze bánt: határtalan gyűlölet fogágából szabaduljon lelkeink,
és kíséren a határtalan szerelem a tihanyi-félsziget légterében fehér hamum -

Szép Heléna

A határtalan szerelem nem létezhetne légiós katonák sebei holt álmai szenvedélye
mechanikus óramű-szerkezet működése sikolyi nélkül -
Csillagpontos csomópontok mérésin kifinomult precíz színpadi játék játékosai nélkül
a semmis létezés tán nem is létezne csak egy agyalágyult bárgyú tengődése az emberiségnek
a lángelme szikrái nélkül egy fekete kő a víz repedésein lejátszódó gyermeki drámák
tudatosodása nélkül üzenéseink után elillanó megsemmisülésünk a határtalan szerelemben -

Megütköznek a Szép Nőért hősök és istenek a harci szenvedélyben egy faló szerelmet is hozhat a gyilok helyett és a fehér virágos zöld mezőn tán igazán szeretsz, és én igazán szeretlek...

Apám

A paksi atomerőmű földjén élt a nagypapa kemény akaratos határozott legény nyolc gyerek nemzője; e Birtokról lett száműzött a szabadság örök sóvárgásával és vágyakozását hátrahagyva a kulák fattyú utódok ivadékainak -

Mérgezett halálmezőn tengődő életemben kifinomult mérőműszer-pontos élet-haláltáncuk járják művészek és katonák, míg megélem a tűzmadár feltámadásait -

„Megcsípett a hülye kígyó, te leány” - mondja apám, kit rosszul szerettem, és lett bosszúálló lidérc átkozott bennem míg jól szeretni megtanultam;

„El akarod velem hitetni te leány, hogy a döglött ló csak alszik?” „A tavaszi áldozat szabadságom apám a tűzmadár-”

Szerelmes Szoba: Szabadság

Emberben az isteni idea érdekel a megemésztett cigánykerekező létezés önfeledt fénytánc -
Önuralom és a határtalan szabadság-kettős szerelmes együtt-valósága.

Liszt: Zarándokévek dallamai mint patak csobogása hullámoznak elmém lombozatán a kreatív szabadság energiái a teremtett lény szerető alkotása gazdagít;

Olvassa csak verseim, és tapogassa agancs-végeit, ki szeret engem a csönd álmain egy őz és egy tigris, az ember -

Szívem

Kézen-közön csillagok fényébe öltöztetett az üldözött érdekek ütközőzónáján,
idegen érdekek kiszolgálói fogságában az idegent szeretőknak elmém sötét kamra
fekete-fehér fényképei, és titkos erőkön önmagammá a feldarabolt és kizsigerelt Magyar Királyság
életfa ágain agyonkínzott magam a Határtalan Gyűlölet a Közös Magyar Félelem és a Gonosz
Önérdke vibrált és rezgett megbetegített idegrendszeinkben, és vetkőzött megostorozott,
agyonsebzett, elvéreztetett terv forgószínpad a föld kellékei között -

Szeretet

Elágazó gyökérzet lombozata szeretet és jószág magyarságára vágyakozásomra folyton ráül a
dölyfös gög ellen pökhendi érdekhálózata provokáló mosolyai;

Isten feltalálta azonban a csempézett fürdőszobát és benne a meleg vizes fürdőt, a frissítő zuhanyt,
a gyógyító termálfürdőt és a fésülködés lehetőségét -

Sas-hegy felé kerekézvén a Gesztenyés Parkban felszabadít egy színész, egy bohóc; szeressen hát
minket az Isten immár az igazság szabadsága kik sokat áldoztak míg felülmúlták csillagaikat az
Ember -

Kávészeglet, avagy számvetés

Ne csináld! Vagyok. Nem kellesz, te rohadék, nem érted? Más az, aki kell! Levegőt, mert vagyok!

A kávészeglet szabad szobám bejáratánál üres, de hol a szabad hangok ahová menekülni lehetne? Hosszú évek meghurcoltatása, megfigyelés és üldöztetés után kárognak, kár, hogy végre kiterült a kiterített kárvallott öltöztetett sápadt sárga Báb. Kibaszták a felületes tüzek uralkodó szélirányokon; a rágalomhadjáratok régi betanult harcmódor gyakorlott szellemégetői, karakterek összetörői - Csapongó lángjaink olykor ijedős is lehet, mert jobb félni, mint megijedni!

Az álmok álmodóit szétcincálja újra ismét egy belügyi-külügyes csöcselék lefizetett bérenc-had forgatókönyve A B C D változat felnevelt utódai nemzettsége, de a valóság mindig E -

Sok mindent lehet előre tudni; jó szépségek igazságaira is figyelni kell -

1956 60 év elmúltával

Egy géniuszi lángelme az elnyomás fekete lelkén bevonzza szerelme a jövő töredék-morzsaít hullnak a fekete magok lelkem összetartó erőm lángoló mezejére -

Egy távirányító távirányítottjai azonos elmeszinteken egymás ellen uszítván a hatalom viszonylagos terein -

Szeretetem egy nemzet iránt az államnak tán nem volt más mint egy képlet egy szám; a könny mégis megtapadt egy lefagyasztott szemgolyón a szív mindenek fölött élni akarása elsöpri a kisszerű és kisztílú hatalmasságokat: Egy Nő -

Szeretet

Feszültségkülönbség egy másik lény vonatkozásában -

Anatómiai látélet a Varázshegyen egy röntgenkép: erős és vékony botláb, széles, vaskos-izmos hasi tájék és mellkas izmos felső-, alkarral. Gyűrött, fáradt ráncos arc táskái és karikák a szem alatt is ér az összes hosszú csapzott és bozontos szemöldök; bohém és bohókás tupírozott haj.

Egy ronggyá áztatott lélek szenvedélyein újra és újra feláll, felegyenesedik benne lelkek sikolyai nyomán az ember; egy egyenes gerinc: bár ne lenne ártó benne soha a természet és szándékai a megtévesztés vonzásán ki ne kezdhethé hazám gyémántnapok aranyvirágait, aranymadarait -

Természetbe vetvén, mint két zavart holt tárgy vágyakozása kivétel a szeretett lényre piros magas sarkú cipőben és elegáns szex-papucs színváltós tobzódásai mértékén -

Zöld fürengetegben elhullajtott óriási koponya csókolózik a dombok mellei lankáin, a természet leheletén a fehér kukacokkal egy kemény és állhatatos koponya -

A világ egy véges konstrukció az itt-lét létezik és a lét mégis örökkön semmis a határain -

Kibontakozás az intimitás játékos levegőjén: a legnagyobb szám a végtelen a mikor volt, mikor semmi sem volt -

Egy szigeten a szerelmi szálak szóttese hosszú gesztenyebarna hajtengerébe gabalyodik a halálgyűrűk álmai lidércein -

Budapest

Lengedező szösz-sötétben nyíló tavaszi virágok: hóvirág, ibolya, japánbirs, jácint, nárcisz; és befut a borostyán mindent míg énekel egy feketerítő, és csivitelnek a cinkék -

A szent-erzsébeti függőkert rózsái bár újra teljes szépségükben pompáznak a Margit-szigeten, és Krúdy csöndre és nyugalomra vágyódását az alkotáshoz nem kísérik acélrudak őrzítő és fölösleges kalapáló fűrészelései: míg üvöltöttek itt sokan magyarként a legkülönb legnemesebbek közül a fájdalom és kín kiszolgáltatottjai a hatalom elaljasodásának, adj végre jobb időket!

A Budai Vár asszonya szíve perspektívájának gyöngyszemein voltam a hűség mindenek iránt egy nemzet iránti szeretetből - a várpalota egy belső udvarán fügefafa emlékeztet éppúgy, mint a Budavári Nagyboldogasszony Templomában az orgonaszó szellemi eredetemre.

Névadó szentem Árpád-házi Szent Kinga, ki lengyel honban védte kis kolostora közösségét a tatárok támadásaitól; bérmelegkor választott szentem Assisi Szent Klára, Zeffirelli: Napfivér, Holdnővér című film nyomán került rá a választásom. Később életem szellemi útján harcain Szent Margit segítette elkerülni a legrosszabbat segítő tanácsadó barátnőként... - ő áll legközelebb hozzám a szentek közül -

Művészként a szent a művészek egész sora kísért utamon; párat csak a legfontosabb és legerőteljesebbek közül: Klimt, Dalí, Michelangelo, Van Gogh, Csontváry, Rodin a képzőművészek, J.S. Bach, Bartók, Liszt, Wagner, Haydn, Mozart és Beethoven... a zeneszerzők, filozófusként Platón, Nietzsche és Heidegger a legszámottevőbb. Római katolikus vallású lévén természetesen legerősebb hatása Szent Ágostonnak és a skolasztikának volt, de kitörölhetetlen a keleti filozófiákon nyugvó vallások hatása is életfelfogásomra.

A bartóki mandarin szenvedélyességén, a bachi hullámokon gyémántszerkezetben, a liszti költői komplexitás varázsán pld. a Koronázási misében megsejtem a szent zene mibenlétét, és örökre fogva tart az isteni zene, és egy kép: az Irgalmas Krisztus arcához való hűség!

A Magyar Nemzeti Galéria képtárlata napszerkezet folyosóit bejárva a Kupolából a kilátás a Budai hegyek vonulataira éppúgy, mint a Városmajori Templom tornyából, míg a Szent István Bazilika kupolájából egészen a Szentendrei Pilisig ellátni...

Ültem én a pokolban egyedül sokáig, míg Attila ette dinnyéjét a Duna-parton és éles szelek vagdalkoztak a hatalom kiszolgáltatott rabjai karaktere jelleme kisugárzása, mint gyűlölet-kés és halálosztó gépszerkezet alkatrészei vágott a húsunkba...

Ady Endre éjszakáin borgőzősen meglovagolta a szfinxet az Operánál benne Lédát vélte látni, ki Párizsból egyedül érte hazasiet - ilyenkor Liszt kacintott egy leányra az isteni zene hullámai csókjain -

Húvösvölgynél, mint egy szélrózsza napszerkezetben összetartó budai hegység vonulatai lábánál szívemben hallottam dobogni a hun-magyar ősök gyors iramú vad lovas vágtaikat -

Budapest

Érinthetetlen szorongása egy magyar léleknek vízözönben és tűzkeresztségben. A félelem lassan kirajzolja útjain önmaga álmai ébrenlétét gyémántpillanatokon; a fekete követ gond aggodás bánat szomorúság és határtalan csalódás mállasztja a sors útjain a hajnal ébredése -

A csiga lassú időben várva egymásra Prométheuszok a Sas-hegyen.

A magyar királyi fenségbe öltözött álom vonzaskörén osztogatjuk kolduskirályi örök ruhánk egy szent lélekszellem kiáradásán az apostolok és az árulók kezében már ott a pisztoly az elmesugárzás a rejtett titkos kínzás -

Márton-hegyről az Istenhegyi úton a Nap-hegy és Tündérszikláit mellett el a Sváb-hegyig a genetika vér és árnyékok pocsolói -

Apám én ott árnyékokat látok, ahol maga fényt... E.P.

A virágmintás zöld mezőn át a Költő utcán árnyékaink és a vér és a genetika az átörökített anyag pocsolói átugrásai, míg otthonára lel a szabadság egy szerelemben.

A viharban szél-tépett idegei a pusztai sivárság árvaságát az Erdők istenei között heveri ki.

Talán arra nem számítottak, hogy ebben az országban nemcsak pártpolitikusok és nemcsak aljas gonoszság alattomos titkos fegyverei titkos fegyverraktárai vannak -

Haldoklás szerelmeinkre

Valami furcsa zsarnoki hallgatás kísért minket éveken át a gyűlölet minket megtörni és tönkretenni igyekvő akarata titkos rágalom útján rabosítani és parancsra megtevesztetni köreink a mieink...; eszközként használnál mást a szabadságod elvesz máris, mert visszaélsz az emberrel; ettől iszonyodtam mindig -

A szabadság a szellemi légtér mezőin éppúgy átadódik mint a rabság; jövőd ekképp alapozd meg!

Nem érdekelte különösebben sem pénz, sem siker, se hatalom, csak mint egy meszes hajtott lelke szelleme szabadságáért, orkán erejű ellenszelek érzetén is a szeretet, a béke és a hűség életét éli, vágyván a nyugalomra nagyon, de ez nem gátolta meg abban, hogy hű maradjon szellemi hazájához, övéihez -

Szerelem

Papa-mama őseim lelkén az ég alábukó-alászálló ereszkedése összeköt két lélek szellemét a meg- és kikötöző borzalomban pengeélek idegrendszeinken mint tört üveg karistolnak bőrünkön a halálgépgyár lélek és szellemgyilkos hatalom láncszemei szféránk fenyegető veszélyeztetői-önvédelem fontossága, túl ne méretezz!

Mint két el-, kidobott tárgy a természetben kötődik egymáshoz a szexuális alávetettség és uralomvágy, míg a szabad szelleműség vágya akarásán disszonáns hangzatok ütemein egymáshoz simul és idomul a különböző ritmusképlet harmóniáin szakadékok emlékezete a lidérces borzongás a kötések után oldj is el és átöllelek a szerelem, ki lelkének kárát nem vallja, míg engedelmes pi... picsája a Gyönyörök Kertje lakójaként ős-bizalom és ős-bizalmatlanság -

Disszonáns és harmonikus hangzatok felhangjaink egybeesnek...

Szerelmünk isteni önuralmán egy bájos tánc koreográfiája; még ha akarná sem képes kinyomni szemem, mi valót lát a szerelem borzalmát a realitások kövein hiányod huzatos úrbéli lakásom, míg megkínzott és elhasznált magunk az isteni kegyelem szent egeire vágyakozunk folyton a mi nagy hitünkben a szabadság és a szerelem -

Eszmélet nyomán eszményi a maga-maga legjobb létezésébe jutás vágya, mint kilőtt nyíl a vágyakozás az eredeti kegyelmi állapot szépségére. Tűzlovagok és láng lovas-nők pezsgőfürdőben. Kisemmizett kiürülés feltöltődése egymás változó átadódásában -

Városi kép

A medvének bajusza van - kiált egy kislány, de nincs fűrészfoga; ha békén hagyják, nyugodtan sétál a széles és tág sztyeppéken; nincs azonban gumibotja.

Szól a kakas, kukorékol: még egy tyúkot, még egy csirkét, csibém jössz te jössz-e már?

A szentelt barkaágakat bedugják egy vázába és hagyják egy évig porosodni -

A dísz- és közvilágításban váltják egymást színes bikinik és tangák melltartók magas sarkú szexpapucs-cölöpökön, és Vénusz alma-mutatványa cirkuszi bohóc szerepkörökben -

Hullámozó kockaházak genetikai átörökléseken, és kék égen rózsaszínes kerek barokkos seggek övezik az örök nyár egy fagyaltkehely című képet -

Bohóc

Fehérrel kikent fekete könnyezés tört tereinkre függesztett maszkjaink -

Törpék Hófehérke körtáncai kíséretében óriást kiáltanak míg törpét az óriás, és a körkörös örök unalomban egymás tyúkszemére lépnek, fejükre ütnek, meghágják, kit csak lehet a vég örömei a nevetetés gyönyörein, hogy ne vegyél, mert nem vehetsz komolyan, de igaz mód sírok és határtalan szeretlek, és bökdösöm a hátad, hogy itt vagyok, jöhetek, majd eltűnök a porondon, a kör ködein rám se lelsz, csak mikor elébed állok és kacsint szemem, vagy újra ismét hátadban érzed egy illatár szomorkás határtalan boldog szerelmét -

Fénygömb

Lét. Itt - Lét. Létezés. Egy spermaterger fénymagjai energiaátvittelein a megtermékenyülés a gonosz és angyali hatóságok örök áramlatokon a megsemmisülés és az egyén szív-lélek-szellem idegzete zavart ellenállásai a lázadás disszonanciáin aurája önmaga képletein a vagy vagyok a szeretet-összhang harmonikus ritmikus ütemein eloszlik távol leng -

Darmstadt

Egy labirintusosan sebhelyes arcon életem bukdácsol egyik fájdalmas behegedt sebtől a másikig míg folyton felszakadozik a sebhelyek emlékezete rongyosan mint a humuszos földet áttöri egy hatalmas gyökérszál lombkoronájában pacsira fülemüle rigó, és a sűrű aljnövényzet hálós szőttesén a forrásvizeken szarvasok és őzek oltják szomjuk.

Az Oroszlános kapu rózsabokrai, a szerelem platánligete, hercegi grófok tavai kertművészete, a házasság részegségei mutogató ujjai a semmibe, míg egy bicikli átszeli az arany kalászos termőföldet kukoricatáblák és eperültetvények között ló-iramban egy fehér bicikli nyergében egy felnyergelt kengyeles vágta hazafelé -

Húsvét

Egy ecetes rongy lemarja a száj nyálkahártyáját; az ecet szaga kikezdi az orr nyálkahártyáját.

A vér sugarakban ömlik testéből a véráram Hazám áldozat a halál oltárain egy vér-test a fényben: minőségi ethosz nem egy bőr-nyúzott rabszolgatömeg a pokolban isteni lelket is ölt magára a megátalkodottság bűn bűnösség kárhozat irgalma nyomán az üdvözítés és üdvözülés képességét -

Profán Szentkép

Gála fejében rendezett szerkezetté állnak össze a galaxisok míg a bika halálán egy vértócsából megszülető perspektíva-rendszeren a pontozott képfestés mint a virtualitás előképe, és a szerelemistennő a cirkuszi porond peremén az itt-lét képén elmélyülő nagyság -

Kórház

Kettős keresztet elterülve szívén a nap egy véróceán, és körvonalazódik fénymező lovai közül az önmaga: pillanatok lepergésén az élet menete mint vadcseresznye rózsaszín virágzása egy habosított álm -

Gyógyító tengerszemek, tanító lázgyöngyök gyémánt napok gondolatain a kopasz kemoterápia egy élő halott szófosó banya így kínozták, és egy felnyisszantott alhasi tájék egy sötét úr a méhe helyén imádkozik szentjei jelenlétében kérlelő segedelem kitisztítani szférája halálgűrűit: Mi Atyánk kérlelése sebhelyes testünk méregtelenítése agyon sebzett testünk nem ostorral nem ecettel nem szöggel, de mennyire határtalanul szerette őket: a kalitkából kirepülő gyönyörű madarat, ha végre egyszer nem hagyják magukat becsapni a magyarok -

Hun-magyar

Fojtogató polipkarok hú és nemes szellemek kristálytisza csobogásán a kínzás a civil börtönök a 100%-os kontroll-hatalom légköre a fenyegető hatalom csápjai: alkotót, mert útban volt sokaknak cseléd-kurvásítani és öltöztetett báb baba frásznak titulálni csak közellenség a konspiratív végsőkig megrothadt hatalom képes.

A krisztusi ember nem önként választja a kínt a megfeszített létállapotot;
az önmaga és szeretettjei a felelősség és a szeretet teszi áldozattá őt -

A magyar szerelem különösen veszélyeztetett a gyilkos hatalmak poloskahadaitól!

A hármasság nagy halál, a kísértő gyűlölet-gyilkos megtörik immár a szent művészek, filozófusok és egy zseniális nyelv géniuszán a sátáni kísértés szeme megtörik az Árpád-házi szentek auráján: hú maradt nevéhez: Aditi-Innana, a hun-magyar -

Isten

Isten semmijén kódolt szellem variabilitása az anyagban; a lét Léthébe veszettsége, ha vizet prédikál de bort iszik az Isten helyett a hatalmat szerető elit főzelék-színű szeme -

Paradicsom

Virágmintás szívet zöld mezőn nyolc folyó áztatja-mossa.

Hattyúvonulás, gólya lépeget; tíz fehér gém száll fenségesen.

Egy őzike menekül és a géniusz határtalan szerelme átölel az éden.

Tóth Árpád sétány

2016. április 13.

Szellemi szféramezők szépség és küzdősport-játéka az örök tavasz lépcsőfokain egymásba átjárón hullón és látón virághullásaink, virágáradás, virágterjedés, mint rákos sejtek a szeretett szervezetekben (organizmusokban.)

Várvédők és kirohanásaik egy abszurd nemzeti sors áldozatai egy nemzethalál megakadályozására egy végső küzdelem: Lőjük csak őket, falják csak fel egymást, időt nyerünk! És alkímisták ágyúcsövein röhögcsél a rákos daganat sejtjei; a sírból felhangzik a harc egy állomásán a Kopasz Énekesnő dalai.

Friss tavaszi zöldbe öltözött a virágfüzérés vad gesztenyefasor fiatal kis csenevész gyermeklánc - oltalom élni akaró törekvése: fehéres-rózsaszínes vadcseresznye-fák virágzása gyönyörű égszínkéék előtt és a vadgesztenye virághab - virágfüzér szóttese függőleges párhuzamos törzsek metszetein - A természet ritmikusan ismétlődő csodái, mint imamalom és imakerék az elme nyugalmán -

A technika hatalmában fotonná rabszolgásított emberi magok -

A szeretet erősebb a hatalom-halálnál!

A természeti csoda gyógyítón hallgat e ritmikusan ismétlődő ragyogó szépség utánozhatatlan e mesteri tanítás -

A költészet-napi e csoda-virágzás szabadítson meg minket a gyűlölet és békétlenségre uszítás gonoszságaitól -

Lehet, hogy a hatalom örök ellensége a pazar szépség, szabadság és szeretet?

A burjánzó gazdag szépséget és elérhetetlenséget használhatóvá kezeli -

Darmstadt

Hattyús fehér márvány Vénusz-oltár pogány-zöld tavasz-ittasult ligeteken köralapú márványfaragásos hattyús oszlopokon a szerelem istennő szentélyében elfogadott áldozat kihajt gömb-korccsa csonkolt platánliget fatörzsei és az oroszlanok lustán-furcsán játékosan lustálkodván nyújtózkodnak a tömjénfüstben -

Rózsahabcsókos napsugarakon aranyhaj-kalászos füzerei lengedezik a szépség -

Születésnap

Egy diótörő csokival ünneplem és Csajkovszkij: Pikk Dámát hallgatom oroszul. Furcsa a zene és a nyelv kissé disszonáns hatása -

Friss tavaszi zöldben a gesztenyefa-füzérek virágba borulnak, és lila-fehér orgonavirágzás illata regisztrereimen -

Az Élet Himnusza az örök anyák csókjai a világban: felégetett-felperzselt mezőkön egy rabosított leláncolt ország szellemi honvédelme elszigetelten barlangjaiban, mert végvárak nincsenek, csak bőrünk vibrálása -

Szeretett fénybogaram egymás ellen uszítása egy álom egy szertett-híd ellen szított gyűlölet.

A Szabadság-hídon által menvén viharos szél hullámszik a gesztenyebarna hajsugárkévében, és belegabalyodik a világ szívárványos csalóka színeibe, mert túlságosan és védtelen szereti a világot -

Elvetél itt minden szerelem e nemzet iránt még az emlékezetben is?

A világi szötteken hullámszik a halál kisszerű hatalmi érdekei és megfojtják az alkotó szellemet -

Ősszellem ösforrásán voltam a szerető szabad alázat ott fürdőztem; és Ottlik honfoglalás kori ősei szívében a hun-magyar lovaglás a hegyláncok vonulatain a ló-paták eltítkolt szerelmei -

Vallomás

Magam voltam egy disszonáns és harmonikus töredék szerelem és szabadság mámoros rabja Isten utáni vágyakozás magát összetartani igyekvő kétségbeesett Rend.

Határtalan szerelem nemzetem és legjobbjai iránt szenvedélyes ragaszkodás -

Egy finomított terror feneketlen szakadéka ellenében próbáltam élni egy nagyszerű álmot a szeretet szabad lehetősége látomásait: rágalom, pusztító irigység gyűlölet veszedelmét átjárják az angyalok és figyelmeztetnek szellemi eredetemre a szent zene hullámain -

Isten lélegző szötteken szabad-szerelmetes álmok -

Szabad

Bogáncsok a hajamban mint börtöncellák ajtaja bezárul, és rátalálok tán szenvedélyes magam elmélyülésén önmagamról alkotott álmaim álmaik gyökereire-és szerető szabad eloszlás, oldódás az isteni nagyszerűségben létrehoz valamit -

Lélek

Vágyakozás egyensúlytalansága uralkodik a libikókán egy lebegés szakadék fölött a soha-meg nem érkezés sors-átka: a nyitottság zárt kereteken a fényziporkák játéka élményei -

Önmagunk lélekmorzsáit gyöngyként felfűzvé elvarázsolván téged, kit szeretek...

Egy időpályán lehetlenné válik a zárt falú egyén-értelmezés valami istenire vetett pillantás szituációlátásán szélhullámok turbulenciáján légiforgalmi csomópontban véreink gennyes sebei tisztulása angyali-ördögi hatalmak értelein gerinceink sikolyai a kíméletlen könyörtelen párviadalokon: vérszívó piócák és kullancsok bőrünkről leválása a múlt fénygömbjén egyensúlyozó új élet reménye szeretetben szeretők között távol fenevadak gyűlöletétől, de távol a szenvedélyes szerelemtől is immár -

Puritán bölcsesség

Anyám: „Fel kell fogni ésszel: kis cserép kis virág kevés víz; nagy cserép-kis virág több víz; nagy cserép nagy virág viszonylag sok víz -”

Virtuális Virág

Nagy cserepet nagy virággal biztosan rossz körülmények között próbálja tartani a mindenkori hatalom lassú haldoklásra ítéli csonkítja és betegíti a pokoli éden vízbe fulladásra, avagy kiszáradásra: elektromosság mátrixain az információ mintázatain létrejövő virtuális virág illata természet szerinti egykoron -

Szabadság

Teknősbékák nyugodt napozása a patakparton: izmosodó elménk mentális hullámain köztük vagyok valahol a mátrixon és a megsemmisülés elengedésein de sosem árulásain hanem egy hű képviselőt változó személyiségstruktúrában -

Nap

Kitörő napban egy hímnős oltalom alatt játszik egy ravasz boldog gyermek a létöröm fénylő cseppeket izzad a ragyogás szívárványos orchideákon -

Szeretsz-e, szeretek-e még e hazardjáték vérrel veritékezvén sokaknak az élet a darázs-fészek után a szellem megzavarodásain istenek alakváltozásai kémkedése és büntetései hiábavalóság tévedései, míg az Örök Tavasz Gyermekei koncentrált akaratkötődéseken egy szerelemben az örület: áttörés: a Nap (gyakran megfeszítetten) -

Nagymarosi tárlat

Michelangelo-t nem, de a szívből jövő, halhatatlan művészetet dicsérik.

Orgona-, almafavirágzás illatárhullámokon madárcsivitelés édeni összhang.

Friss zöld platánsor és gesztenyefák között mezítelen nők tengernyi szomorúsága boldog tavaszi ujjongás dallamain.

Tárlat: egy hullaszemű vénség napszemüvege ruhatárába csomagolja a telefonkagylót -

Michelangelo-t nem, de egy szürreális, expresszív szívből jövő romantikus impressziót a halhatatlanságot, igen -

Elmeirányultság kivetett hálója, de én a szabadságért szeretetért és nagyságért a különbért vagyok -

Az örök tavaszt dicséri az örök nyár napfelkelte-töredékek aranyát; életmozaikok, emlékképek tört darabjaira rávasalja a létsemmi-ruhát az elme reprezentációs jelenségét tejfehér létezés kivasalóját -

Az elektromos víz életbőrén éltet és etet halált önmagát az agancsos agancs nélkül, és egy gyöngyvirág kileheli lelkét a kerti pihenés sírhantjain, míg szívéen trappol a tigrisszemű had.

Michelangelo-t nem, de a szív halhatatlan művészetét, az örök tavaszt dicsérik. (Rodin)

Futni

Most már látod, miben vagyunk a téridő; legszívesebben kifutnék veled a világból örökre!
Nem tudnám megírni akkor a világnak a művet! Várunk még akkor egy kicsit...

Öntudat

Rózsaszín kis tavaszi kabátjában a kislány most megérti nem játszhat a nemes elegancia, és csörgőjét nem rázza tovább magára hagyatottan, és nem anyacsavar, de látott fényes arca az út végén: irgalom, türelem, megbocsátás, önerő, akarat, eloszló hullámzó határtalanon határai: maga egy napszféra -

Testlélekszellem elérhetetlen szépség bő káoszán kvantumgazdagság rendteremtő erő az elme nyugalmán: az öntudat -

Napszöttes-magokon igazgyöngyök, drágakövek pokolian rothadt hullatemető és mennybéli illatár tündöklő ragyogó éden dantei Shakespeare-i tündöklő ragyogás aranycsapata berúgja végre a 11-t -

A kiválóság halálos sebet kap gyakran fiatal-vénség lesz tán így szereti Isten őt a tömegezőből hamar holtan kiveszi szellemét-lángerdő napszerelem -

Philemon és Baucis

ős-vén fatörzs humuszos fekete föld iránti vágyakozása
erős gyökérzetének hulló csapadék adja álmai édességét
a törzs gyötrelem-árkait kivirágozván fény és oxigén reménységén
megfedd gyöngéden ősom a lélek a szellem és két hullámzó test
vízszugárnyalábok örök diszharmonikus dallamain
eltáncolja philemon és baucis világon győzedelmeskedő
szabad szerelemalakzatok mintázatát az örök élet táncszínházát

Almaviva

Miközben Almaviva szoknyák alatt kutakodik, illatos kendőcskékkel legyeskedik,
lepedőbe múmiaként nőket csomagol, sugarakon a nap csókjai megtermékenyítenek.
A grófnő sóvárog és eleped a vágyakozásban, és lopva észrevétlen a menyegzői nász
viharos szenvedélyén, naphullámokon mosolyog, az éteri-édeni dallam szeretkezik
az üdvözült mosoly ligetein átizzadt, fehér ingében Almaviva és az első éjszaka kipipálva.

Fáradtság

Gyülemlik a gyűlölet ős-vén gonoszság dühödt mérgén
telihold-elmém a belátás harmatos éjszakáinkon.
Az utolsó tangó tán az utolsó szenvedély tánca
sivár kikövezett táncparketten mozaikokba zárt szerelmek.

Erdély szerelmébe

Kárpát-medence testem segge Erdély szeme Budapest fejtetőm csúcsa Pozsony kezemen egy ujj a Mecsek és melleim bimbói elérnek Újvidék központjáig: így vagyok becsomagolva Ezer Vizekbe egy agyonázott perzsaszőnyeg. Kazettás mennyezetek sűrített szépség virágkazlai kompozíciós álmok dalai, mint mandalák a dalai-dalás elhullajtott szarvasagancsain így vagyok egy kubista tájkép agyontöredezve a megcsonkított friss fenyőerdők tűlevelek sustorgásán a lélek isteni zenéje isteni szerelem-szöttes angyalok szárnyuhogásán.

A szív hatalma

Munkács várában is dobog szíve Zrínyi Ilonának a nagy menekülőnek kártyavárak zárt osztályairól. És szólít a jobb lator szerelme engem: még ma velem leszel a paradicsomban. A pokol mélyén is elszállásolt üdvösségem örök időkre még ma velem leszel édeni fényességben.

(sz)összenet, avagy körmenet

Isten megmenti mind, kit akar, és odavetik galaxisok árvizeinek, galaxisok lángerdejébe a szellempecsételők kémiai kezelésébe vetik. Ne segítsünk neki! - mondják, és kik azok az ők?

Örökség

Égetett szerelmeink hamutengerén idegméreg mintázatok; elroncsolt bőrünkön színváltós polipok áldozatai.

Magyarként az idegenségben

Szívemben áldozat-nemzetem kisemmizett nyomorultjai szállást kértek az idegen terror viharában. Majd elbocsátottak élni még a megmaradt életet. A végső határok törésvonalain életveszélyben a márais és Wass nyelv megmaradt magyarnak szellemkések elme- idegzetvágó gyilok és mérgén -

név

végigküldték lángerdőkön, özönvizeken, légi csatákon meghurcolták a rágalmozók a földi világon kiált minden próbát majd felmetszett, felnyisszantott alhassal pucér seggel röhögve kidobták mégis hun-magyar maradván e nyelv egy elasztikus gyémánt

féltése és aggodalma egy nemzet iránt ki nem bírja elviselni szemét
gyönyörűség bája áldoz áldozat haláltengereken

szellem

egy tágas nyugodt napsütött tisztáson az elme
hol időnként elborul és kellemesen hűvös lesz a sötét
egy zárda apácai élete szabad szerelmes szellemben
a hun-magyar túlélési esélyét

isteni számla

A szeretet, mint kiürült sablonok párbeszédei:

Szeretnéd, ha itt aludnék? Igen, szeretném. Nem alszom itt...
Gondolsz néha rám? Nem. A játékaimra gondolok.
Szabadulhatunk végre azoktól, kik megaláznak, meghurcolnak,
ingyen baszható koloncként számon tartanak,
mint könnyű prédát kígyóverembe ejtenek?
Nem. Igen. Ül a helyedre, maradj még!
Megyek haza, éhes vagyok.

És Isten benyújtja a számlát a juttatásaiért.

Én

Nézz a szemembe, ha rám nézel, engem látsz; és ne szakítsd ki az ajtót, mert rám tör a halál.
Finommechanikai mérőműszerek óvnak mindent; mégis körültekintő mit írok ima imádság.
Mikor elvegyülés után kiválsz, már nélkülük vagyok, vigyázz reám!
Mindent elvesz, hogy mégis mindent megadjon-mondják a géniuszok.
Felderül az éjszaka az elme édeni éter csöndességén, giling-galang szól a harang és csilingelés.
Hűvös számító lépéseid nyomán adsz is valami mást az sugárzó kiperarált elménk
egymásnak tán megbocsát.

A szerelem tengerében megmártóztván sivataga termőföldre változott
megbékélt sorsom megtanulta a leckét: a szabadság szerelmét
a lét édességén az emberi és isteni színjátékot!

Kémjelentés

Pio jövendölése a magyarok felröppenő csodálatos madaráról egy alaptételen nyugszik:
„Ne hagyjátok magatokat becsapni!”
Szabó Dezső műremeke pedig így szól:
„Minden magyar felelős minden magyarért!”

Mégis képzeld el, ha az eladott civil programjaikban már titkos algoritmussal integrált kémprogramok továbbítják adatainkat; azt a kiszolgáltatottságot képzeld el!

Nos, felkötötted a gatyádat védekezni, ha támadni nem is akarnál?

Ütik, kit vélik ellenségük ki csak szerette őket: Isten is irgalmas; még neki is idő kell, a lét sűrű szötteken elváljon egymástól a tiszta búza és az ocsú!

Szabadság e közegben volt egy sziget: sokszor befagyott jégkristályokba rendeződni, óvni önmagát!
A szellem áruháza lehet csak az elektromágneses hullámok térülése-fordulása a szél az áramlatokon.
A magyarsághoz ki hű milliárdnyi keresztteken át vezet útja: szívében a töviskoszorú, fején a kereszt
Szent Korona: az áldozat megdicsőülésében sugárkéve hajfonata egy nap-szöttek fényárcsai -

Világok világa virágok virága világok virága virágok világa -

Az ördögök egymást is elintézik míg kivágják maguk közül mi megtartaná az egészet az etikus jó szép és igaz rendet -

talány

Öntudatlan mocsár fagyasztott szellemei maszkja időnként elmozdul a Maja fátyla
mely leplez elleplez és lelepleződik kitakarózik a pucér seggű mezítelen igazság
egy piros magas sarkú a hatalmi terror oszlopos csarnokai erőszakrendszereiben túl -

rágalom

A rágalom tapad-ragad mint réz- és vasreszelék a mágnesen és fotonok... a hír és álhír
az információs rendszereken és meghurcoltatásod a világ-szöttek bőrén áruházaik labirintusában.

démonok ütötte seb

Határtalan szerelmeiben önmaga keresése szemeik között a létezés hullámain
a kivert és agyonvert agyonsebesített kutya vérvirágos sebei kizöldül az alkotás
virágfüzéreiben a fotonos érzékenység sajátos egyéni virágzat.

Esszencia

Pokolra jut a világ, ha méltatlanok csavargatják méltók hajzuhatagát:
egy zseniális hálózaton az úr-úr üressége a szabadság hűvös szelein
kipreparált elmesugárzás -

Szerelem és etika őrzi itt egy szív-meleg és fájdalma őrzi, vigyázza
egy nemzet magja őrzi becsületét éles és fényes kardja a szívében.

szféra, avagy a hetedik Te magad légy

Démoni mély fagyasztóból kikerülvén nem marad más, mint szférád védelme.
Hétszer járatták végig veled a hetes hétszer hét halálkanyart mégse volt nekik
elég bizonyíték, hogy Te vagy és csak gyűlöltek egyre jobban, mert míg
megaláztak tönkretettek és egy szivárványos disznó végig hurcolt a világ
esztelen és öntudatlan útvesztőin, hogy elveszetten láss csodát de nem volt más
csak egy hatalmi rendszer elmekövető pórása megkötozván megtartani téged, hogy
az istenek akaratából mégis egy éles kard özönvizeken jéghegyek között
boldog szabadságod és szabad boldogságod vigyázza, hogy lehess önmagad Isten dicsőségére!

bicikli

Míg forog egy rozoga elhagyatott kerék
sebeink hegén friss tavaszi virágzás.
A világ utak és zsákutcák kereszteződésein
elfolyik vérünk önmagunk fényes sötét magjaihoz.

Másfél évtizedig ellenséges gyűlölet sziporkázó
kábulatában hajtottam biciklim pedáljait.
Míg a fénykorszak egy színész és szerepeibe
öltöztetett a határtalan szerelem e nemzet iránt.

Minél nagyobb az elnyomás annál erősebb a kollaboráns.
Fénykorszakban is zuhog az eső mégis örök tavaszi napsütés
vagyok az én és ez az én egyet sem árult el a rábízottak közül.

géniusz

Egy zseniális elme horizontján egy szem felméri földjén vizeink kristályszerkezetekbe
rendeződését. Álmaim útjain, míg elmémbe fekete csápok vájtak elszakadtak a mézes madzagok.
A Mefisztói Keringő megaláztatás volt és hatalmi erőszak; Faust, az Ember a magyar hűség volt a
szívemben; mentem az élet akarása a magyar nyelv lelke és szelleme cselekedni, tenni akarni tán
tényleg Isten dolga itt elég egy Szem -

barátnők

Aphrodité lángszövetében elégett bőrünk bennünk a talmi rongy etikátlan gonosz banalitása
kiizzasztotta kagylók igaz gyöngyeinket: napsugarakból font hajzuhatagunkban istennők vadásznak.

Mikulás

Mikulás csomagomban imádság böjt és vezeklés az adomány neked
vérvörös lángelmém hulló oszló-foszló emelkedés.

Krisztus térdére hajtom vérnarancs tüzes hajhullámos lánggerezdek
hazaérkezett egy gyönyörű hajzuhatag gyémántszerkezetben.

ajándék

A tündöklő ajándék az, amit maga soha meg nem venne magának az ember,
de mint ajándék hozzánő, egyre fontosabbá válik majd, lassan mindent elfoglal
betölt az emberi szívben.

Illúziók nélkül

Kiperdülök a magány a másik más szemében fürdőt veszek, gyönyörűség szerelmem
istenek labdajátékaként örök tavaszi gyönyörben kusza érdekhálózatok fátyolként
ködbe borítják a pünkösdi zöldet, felhőszakadások után átszínezik a szeretet-szötttest.

Újra biciklizik a felnyisszantott alhas a múlt árnyéktengere a pünkösdi időt elárasztja
az élni akaró menekülőt: élve be ne falazzatok, be ne malterozzatok, hisz talapzaton
sem állok immár nincs helyem a világ-szerkezetben illatos, de ember nélküli szférám
az ördögi-angyali nincs a lét szerelmeseként egy unott téridőbe bezárva
bizalomvesztés a lelkesítő magával ragadó adományozásban -

Kikezdhethi-e magam álmát a hallgatás erőszak-hatalma az istenek magára maradott magánya
és körülöttük a tenger?

Isteni szinkronfigyelem a létezés

Beárnyékolt metszetek halál-ízű mozaiklelkem enyészet és rothadás az őszi avarban.
Fehér márvány körtánc-dallamok egy platánliget hattyúszentélyében szent lelkek
táncjátéka koreografált szerkezetekben éneklő lábnyomok.

Dunánál

Egy rabmenet fényerdejében a szépség játszadozik velünk
egy árnyvilág összeölelkezik szívünk jóságán az istenek
játshi-játékos patakok gyöngyöző gyöngyei gyémántok
vizek felszínén imbolygó fekete magok csörgedező rablánc -
rabigában utolsó újjászülető erőnlét láncolt lelkei riadoznak
sugárfertőzött tereken a lélekpusztulás és elhagyatottság.

Sivár beton-pusztákon el- agyonvert leigázott kilátástalanság.
Futószalagokon becsapott tömegek etikátlan lélekrombolás.
Agyonszagotott létezésünk veszélyeztetett katakombarendszer

nagyhatalmi övezetek beszorult madaraként élünk a föld szívében
az elnyomás magasfeszültségén élet-halálharcban agyonsebesítvén
kiáltottunk az utolsó életmorzsák leheleteinél kikért kiket szeretünk.

meghurcoltatás, avagy ne segítsenek neki

Mi hiányzik miért nem érint meg olykor csak kit a „forradalom kurvájának” becéznek;
férfi alfélét ő ritkán érintette inkább örködött szent szükségben.

Lánglelke erőszakot nem tűrt, ütlegelő inkvizítor alvilág kultúrájára legyintett csak
elvegyült a szellemvilág kreatív részeseként a szenvedés a fájdalom a szerelem tébolya.
Tiszta szemekben tobzódó játékos energiátúlsordulás könnyed játékossága
szellemégetők és szellemhajlító kísértésein szilánkjaiból újra összeálló tiszta tükör.

Az ördögi világ gyűlölte az istenek szerettek -

hét halál

Hét halálban égi madár kiszemezget lassan apja tönkretett pusztuló lelkét.
A megszállások és kollaboránsai áldozatai száma nagy: a szép históriás ének
szereplői lenyakazottak a túlerő, mint rongylelket hurcolt-vonszolt minket a világon
miután elvették tőlünk ahol magyarul beszéltek és értettek a szóból.

vallomás

Villámok közül jöjj vissza hozzánk, kit szeretünk, babusgatunk és nem ütlegelünk
gyengéd-gyöngéd lány érintésünk nem pofozógép csattanó fémlemezei
nem nincs ostor kezünkben és a szeretet kreativitása képes mindenre
független és szabad értelem becsület tisztelet értés és szeretet.

komp-ország

Komp-ország mindig újra és újra elverték gerincedet
mégis a tisztesség és becsület felnevelte új életünk lehetőségeit.
Játékaink fényes magok áradó sugarain a létezés semmijén egy bábszínház -

törzsgyökös

Szerencsétlen hajótörött nyomorultak csúsznak-másznak a tönkrevert leigázottak úttalan-utakon
dideregve a gerincembe föl s le az ötvenhatosok: a magyar útkeresés!

Majd mondják elég áldozatod; élj most már, és letehetem a tonnányi fekete kőcsillagot a vállamról,
és a bomló létezés oszló-foszló varázslatos kábulatát és megmarad a konceptuálisan megszer-
kesztett hallgatás a finomított kiszámított terrorban elmém hasadása a szilánkosan tört tükörben az
áporodott füledt függő félelem agyonsebzett sajtó vérző sejtek márványoszlopokon.

Korona

Pártérdekek, egyházak érdeke, a globális nagytőke és a hazai kommunizusból át- és kimentett vagyon, a titkos szolgáltok hatalma: a kevélység és gőg csataterén pofozkodásai a tébolyult frusztrált hatalomnak és vadállatok ketrecekben a hatalom osztottsága törésvonalain a szakadékok és metszetein az ideológiák szülői a hatalmi mechanizmusokhoz.

A függésben, míg kilóg nyelvünk és seggünk a gatyánkból magyar nemes már rég nem, de politikailag korrekt sem így se szabályosan se szabálytalanul nem közlekedhetünk mi függők a kibaszottak és torkaszakadtából kiáltja elég volt ne tovább te egyharmad lidérc és a szerelem szerető-szabad alkotássá varázsolja fény - Kárpát-medence elmém három harmaddá a Szent Koronát.

Tapasztalat

A hűség a szabadság hányattatásain levágnak az üzetettek, mint friss tavaszi fűgyep - nincs ezzel semmi baj -

Az áprilisi víg vigalmas szeszélyes játék tavaszi bő virágzása egy nagy ősi fa levelesedő hajladozásában az agyonsebesített enyészeten, és viruló nyári egészség az öntudat, mikor már annyiszor szeretünk életünknel is jobban sokakat, míg a lángelmék közt a Magyarok Nagyasszonyát nem tudván elveszejteni az éjszakák sorozatos fekete gyöngyein az 1001 éjszakán sem ugráltak ki az ablakon se vonat alá nem ugráltak sem gépezet-alkatrésszé nem csiszolták őket sem mocsárba nem hajtották sem ingoványba nem fojtották és még Levegőt is kaptak a miniatűr finommechanika-ipar csiszolt csavarjaként -

Modern mese

A Magyar Nemzetért egy örökmozgó úton az ellenkező irányba széljárással szemben elindult egy kövér patkány, kit neveztek Kövérkének, Dundinak, ki használható elektrizálható hajlítható véle visszaélhető Világ Kurvája hímnős állat így senkije sem volt csak maga magamagának...

Távolról figyelgetvén terelgette Kövérkét, és eljátszozott vele egy falloszát levágni képtelen gyönyörelvű, de család és emberszerető mótely egy szemellenzős Gorilla - ki hiányos lovagi öltözete ellenére is isteni szócsőnek magát még mások őt isten egy hülye félbolondos félkegyelmű barmának tekintették, ki e Patkány illatára szexuálisan gerjedt... amíg az Oroszlán mancsait dobogtatta rettegő és didergő fagyott szíve helyett mi sosem volt képes feloldódni a borzalmak rettenetében -

mezítelen napokon hajnali pacsirtadalokra kiperdültek a napraforgók érett szemei a pergőtüzű szabad önbecsülés és a másik elfogadó tiszteletét vezénylő virradatokon.

Szabadság

Kockafejű idült hülye agyalágyult kocka- szerencsejátékosok
aranyért álomért a világért magáért a játékért
elkockázódnak maguk is kipenderülvén a szabadságra -

Budapesti álom I.

Gyöngyszemekként felfűzvé a Dunán a szigetek mint planktonok a Bálna fogeresztékeken egy földnyelv a gát mi beszél míg csücsülök a Nemzet Hajóján és csicsergek az üres álom e nemzet s hajója tán nem süllyed el e milliárdnyi pixelből összetett álmokképzetek sora lángnyelvek

csomózott kötege elmék viharán, kik áldoznak maguk és egymást platánligetek húsén a földtörténeti korokat őrző kőzetrétegek emlékhelyeinken magunk kibicsaklott álmaink árva elhagyatott csalódottak vergődven verőfényes éjszakák és sötét nappalok gyöngyláncaira a szigetek felfűzven a Dunán áldozatainkon a boldogtalan szomorú és boldog szemeink kicserélődése a létezés szabad pillanatai a létezés gyöngyláncaira felfűzven jelenlévő áldozatunk a tér időláncolatára felfűzven szép szabadságot keres az ismétlődő ismételt borzalomban imádott isteni üdvözült élet szabadságára a hűség lepecsételt örökkön való géniusz -

Budapesti álom II.

Egy fekete kő repedésein lassan mállaszt csalódás gond búbánat és aggodalom és álom egy lángelme géniuszi ébrenléte csiga lassúságú időben várva egymásra míg a Tündér-sziklához kikötözven mi Prométheuszok bámulván a szakadékot felfalt nem csak májunk de agyvelőnk kikanalizott szakadékokká válunk magunk a Nincs a Nem-lét fényátersztő kolduskirályi gúnyait osztogatjuk a Magyar Királyi Fenség öltöztetett üres álmai vonzaskörében míg vesztegelünk a Költő utcán és lélekszakadva menekülünk az Istenhegyi úton szétszaggatnak az ordások a Farkasréten e maradékainkra de megszán minket a Márton-hegy fél köpönyegét teríti agyonzúzott vérző testünkre míg a Német-völgy sugárnyalábjaiban megkínzott darabjaink nem választ magának csillagot de szeret Esthajnal a Sváb-hegyi genetikával a hús vér árnyain árnyékaink pocsolyái átugrásain friss tavaszi zöld mező virágos rétjein ha szeretkezünk faragott székely kapuk emlékeztetnek az agónia parancsolt életünkre a hun-magyar szerelmes viharokon mérges dühödt gyűlöleten el-, széjjeltépdesett idegzetek sivár közöny szerelmeinkre tündöklő fényözön árad rétjeire kiszalad a másvilágra a Vadászat Istennője oxigén dús erdein a hun-magyar ősi álom és tudás ragyogó kilátási levegőt vesz -

tulajdonságok nélkül

Kenyérre kenhető lágy szelíd félénk de acél ötvözete szája és egy vasmarok, ha harcol fénytérjedése, ha táncol a legkifinomultabb játékos gyöngédsége mintha szerelem és határozottsága gyémántkeménység feladatában a hűség -

túl jón és rosszon

Nincs túl rosszon, ki benne evickél kínlódván kényszerülven de együttműködven a rosszal összekacsint; és nincs túl jón ki magát és más megcsönkítja kínozván mert ő „jót” tenni igyekszik. Árulásai láncolatában ha sorozatos büntetésre kényszerülnek ártatlanok ellen és nem tart meg már mert nem számít a határtalan szerelem szív-lélek szötte, és uralmon a kifosztó kizsigerező mindenre képes világi hatalom mezőin nem futunk olyan szekér után mi nem vesz fel de függünk és nem vesznek tudomást mi rólunk a sivárság szürkeségében a szép jó igaz vizet nem zavar a finomított zsarnoki terror zsigereink pórusainkon mint a por elül és tudás hit minőség elértéktelenedik az aljasságok útvesztőin -

Túl jón és rosszon csak az élet lehet ki mer bőrét lenyúzáván vinni a vásárra egy álomért; túl jón és rosszon csak az élet, ki míg ítél tudja nincs jelentősége mert szemlélődvén tudván teszi saját dolgát amiért egyedül felel járván útját a semmis léttel a lét-semmivel kar öltven önmaga életsors idején túl az áramlatok élő-aktív etikus-erotikus energikus részese -

fénymag

A te rózsaszín szíved oly gyorsan megfeketedik és az én fáradt fekete szívem oly sokáig vágyakozva élet-halál közt vergődvén kívánt visszatalálni hozzád!

Nem engedted magadhoz méteres vastag falakat húzván magad köré: kár -

Pokoljárásomon kik kísérték szeretvén engem fénymagjaim lüktetései és az engem elárulókat is képviseltem de hosszan tartó állandó volt a csalódás míg nem ítélkeztem mások fölött de volt véleményem pálcát törtek fejemen arra érdemtelenek; kormányozzon nemzetem hát téged te drága az arany öntudat -

megbízhatóság

Férfi a nőtől azt az egyet - től Töhötöm taszigál az ám babám a szerelem gyászhuszár ha nem egészen abból összeálló fehér izzás cirkuláló szabadulás -

Sziporkázó gyöngyöző fürdőhab uralmán fénycsíkokon támad a hatalom és a halál szétcincálja ízeire fénycsíkokra szemed szétilálja szétcincálja vonszol kietlen magával veszélyeztetett magad a sebezhető sebesült uralom -

Fénycsíkokban szétilálja szemed fényhuzalokon lüktet szétcincál: állj! nyughass! ne tovább, mert veszedbe rohansz; falra hányt borsó - etikátlan hóbörgés anarchikus fenegyerekei élve bemalette-rozott elmeszelt áldozataik téglák a falban mégis épp így nincs senki a helyén, mert nincs alázatos figyelem csak egy fal -

A köz szösz sötétben beszó így aztán a hatalom hálójában vergődnek a halak vágyakozván szabad önmagukra meghágni egy közös kurvát a fennen fenn tér fensőbbségén elszigetelni, megkötni, megszíjazni, hogy ne árthasson se magának, se senkinek!

Attila ostorát pörgetvén hulljon szét szeme lelke szelleme égjen el a gyönyörök pusztító láz gyönyörein az uralom míg meghág kérdez: miért nem ugrasz ki az ablakon miért nem ugrasz vonat alá a párhuzamos sínek alá miért nem löklek én be, hogy ha nem esel magad kitaposlak önmagadból a mindenség szabadul és a másik vágyakozása a másakra vágyódásod a narcisztikus arcok szeme pillantásain burjánzik elhal elalél ölel elél önvalód kivetített szerelem bezárul a pusztítás gyiloktengereken ki adta szigeted magányát a vihar és zivataros-zuhatagos tisztulását?

Ürességek világok világán önmagadból kifordulván ön és a másik szféravédelme egy ugyanaz a háló megtart megfojt és rád tekeredik kioldódik - meghurcoltatásainkon a szív látása nélkül a baráti kezeket levágják a hatalmi önkény vérzivataros tüzeinken mágikus hatalmak uralom árnyéka kikémlél és poklait pengeti tisztulásodként emlékezetedbe pokoli víg végnapjaikon a szemezgetés huzigálják húrjait pengetvén szemednek elintézik rácsos szabadsággá képviselőjük szabadságuk felemel kikezd de megrontani lezülleszteni nem képes a határtalan szerelmet egy komp-országot gátol önkeresésében minden elaggott bebetonozott hát mozdíthatatlan hatalom rejtett titkos negatív energiáin a látszatok bűvös varázslata a szellem fenomenológiáján a maszkok mindent felfalnak körülöttünk igaz szabad lenni akarását becsületünk és az igazítól elválaszt tán az utolsó az igazihoz tartó végső végzeted -

létezés

vigyázz az isteni picsafaszra mert nélküle hull a világ

vigyázz az isteni picsafasszal mert mint legyet beleejt belefojt málnalébe lassú kínhalálra a ragacsos lében a tieiddel vágat le, és míg partiba bassza a vágyott és szeretett kurva nőt, mint

fekete rongyot hurcolván meghurcolja végestelen végig a világon, és természetesen fogalmad sincs mi is a kollektív tudattalan és a kollektív korszellem

vigyázz az isteni picsafaszra nem kutya csak a határtalan szerelem hattyú és elefántcsorda...
átgázol rajtad viharos szélében és hosszában szélben zuhataga befésüli hajkoszorúd halottaid kiket
úgy szeretsz és végre elszakadván az ártó szálak: energiacsapoló véred szívó húsevő virágok és
krizantémok a hatalom parányi lidércei, és művészeted tükrében szférád a Nap összeáll: nyugalmi
övezet -

Kamasz-gyermek egy rózsaszín álom ösztönös állataival, mégis sivár kő érintetlen létezése, és
marad a tükörsima jégfelület, sebek vérzivatarában.

Kamasz-felnőtt egy magára hagyott, elhanyagolt tehetetlenség, mégis áldott félelem az élet:
semmi nem érint meg: szellemjárások tündöklése és távozása maszkok mögött a szerelem magánya -

Világ

Örök élet fáján tobozok elmenyilái, középpontjaink rendezett áramlása.
Pünkösdi rózsák bíbor hablabdacsok sötét lepleken a szellem tejfehér kódén
bodzalovagok a csillagok algoritmusok erdején kvantumfizika-valóság-realitás,
és modellezett virtuális matematika-képzelet a Rend -

Kert I.

Virágtenger befelé hulló elme szirmain mindenség semmijén értő-tudó idegzet
kivirágzik minden lélek- és szellemtemplom orgonája platánligetek hattyúszentélyein égnek
feszülő DNS-ek spirál-galaxisain teremtdő örökkévalóság lehetén bodzavirágzás illata

Kert II.

Tolakodó, mozduló rétegeken, ritmikus ütemeken a szellem fenomenológiája.
Áradó vizek áramlásán idomított-elektizált elmehullámváz borzalma: a szellem kvantumfizikája.
Szent szellemek szerelmén spermatenger tejfehér gyönyörén: megtartó kegyelem.
Áldott természet tiszta zenéje az elme nyugalma a képzelet meditatív valóságossága.
Érzékek közvetítő áramlatain elágazó Én-formában az erdő fái pulzáló örök-Lét hatékony bőre a
semmi ligetein időtlen, tér nélküli csomópontokon vulkanikus tudattalan téridők ismeretlen
eredetén a szellem talánya világok világa természetei a lét labdarózsái galaktikus pályáin futó-,
tavirózsák:
föld, víz, tűz, levegő -

(**Attila** és a szegedi prof., Mozart és egy mannheimi gróf:
elutasítás, nem-fogadás; fordulatszám: Világ)

Város

Nehézion-kutatás szemüvegén az ember, mint kísérleti patkány
kódolt láncolatokon rejtelmes-rejtett hasadó magok gyökéridegzetén a képes történelem árnyai

hattyúcsókokon vadkacsák szárnypróbálgatásai, spermaáramlatokon gyönyörteljes koreográfia
bájos vízre szállása: szellemek tánca kristálytisza vizeken illatos, szabad magány
vizek földjén: gólyahír és fehér csillagvirág -
fénysebességvilág gyorsulásán zaklatott, ritmikus ütemein a megsemmisülés a szabadulás
egy érző csillagkorall: a szent szellem szerelme rózsalovagjai

Szerelem

Sugarazott légtérben bénult-béna mereven áll a ló paralizált
a selymes-nemes fekete tollas holló-fenség.
Rejtelmes rejtelmek titokzatos misztikája illatozik
ködöd-párás földközeli aljnövényzetében kidőlt fák halála.
Elektrizált elmék rabul ejtő hálózatán kvantumkötések:
hormonok, hanghullámok, illatok, nap-, víz-, széláramlatokon
álom-áramlás, és a forróságban felfordult páncélos bogárcák
víz-, léghiányban, és ébrenlét csókolt rózsái rendezett hajtenger
szárnyasai, galaktikus csillagok -

Képzelet

Az indiai tánc imádkozó ujjmozdulatai bájos koreográfiáit rajzolják a semmi
habos-cukrozott tejszín felhőire fahéjjal szórt, szegfűszeggel, borsmentával és
szurokfűvel hintett Egri Bikavért vedel Szekszárdon leöblíti megmosott haját -

A Titkos Épület hallgatása

Út menti motelekben aláíratott hallgatási nyilatkozatok a zsarnokság és irányíthatóság épülete
sarokkövei vesztett világháborúk forgatókönyveiben programozott, formatált vélemény-forma-
nyomtatványok és a számonkérés joga a leigázottakon leosztott lapjai -
Természetjog érvényesítése egyfelől, a legszigorúbb, ortodox etika érvényesítése másfelől.
Kartotékolván kategorizálni és doktriner tudományosság, mikro-, makrorendszerekbe beépített
hallgatás, és a lélegző, szabad elmék álmai altatása és lemészárlása -

Tizenkét dühös ember moralizál a geopolitikát figyelmen kívül hagyván!

Fehér Ruhám

Fehér ruhám bizonyára elszürkülne, ha nem a krisztusi szellem gombolyítana-görgetne lét-
méhében, virágos-gyümölcsös vizében hosszú barna hajú, vérnarancsos Nap-szörnyetegét -

Vallomás

Apám tudta, hogy meghal, és engem még kíméletlenebbül megkínoznak és talán le is gyilkolnak,
de talán tudta azt is, hogy Krisztus ítélő trónusa körül, kéz a kézben forgok és keringek a szent és
kék bolygó géniuszaik között a körtánc örömeiben a szerelmes és szabad Ég -

Lehetetlen

Katonatemető rózsakupolájában Szent Erzsébet fénylő-vágtatása az orgona hangjain forró lehelet illan lengedező aranykalászos búzamezön mezítelen, pucér testek kísérleti alanyok lettünk egy kíméletlen labdamezön, és szeretet, ha vagyunk is, kiismerhetetlen lényünk játszópajtása csodák csodája: a lehetetlen -

(Pünkösd: 2014)

Kert

Egy ősi, veszélyeztetett szellem ringatózik virágzó rododendron bokrok hullámain a létezés szerelme indás-kacsos kapaszkodásokon, mint utolsó szalmaszálba, a maradék ölelkező gyökérzet kisse-kusza rendje lélegzések egymásba hullámozása a vérnarancsos naplementén és a szellemek képzelt akarata álmaik kivetülései mentén érdekeik sajátos személyes változatain egy üreges korhadt vén fatörzsben a könnyed játszi vízsugárnyalábok virágzó mintáikat eltáncolják mintegy cseppkőbarlangban a vízcseppek galaktikus létezésük -

Szabadság

Angyalok erdején a nedűnektár ismeretlen az isteni szellem-elme: szabad út, szerető szív, és mérlegel aranyalmákat és aranyvirágokat kastélyok hűvösén, a természet lágy ölén a sarus és leples keresztviselő léte a babérkoszorús a keresztúton, a csörgő láncidegzet, a kormányzó Föld - Jogar leples szféráinak, mintegy hagyma-, rózsalevél a kard maga a bevehetetlen vár udvarán aranyalmafa és kertjében aranyvirágok -

a romos, átluggatott falu vár páncélos elme-szívű szabadult lakói köreiken dobog-e még a szíve Zrínyi Ilonának, mert ne ítélj, de az ítélő-erő, a látás tisztasága nagy erény -

Erdő: imádság

Kiszáradt, fekete ujjak a fák kék ég ölelésében,
míg telepítik a friss, életteli zöld fenyőerdőt
élni-uralni rövid ideig a létezést.

Elrothadt-üreges, kidőlt fatörzs-rönkök
lassú bomlásában az új erdő ifjú körtánca
sűrű aljnövényzet nyári bujaságában.

Meggyűrűzvé is forgó-keringés a szabad sólyom szárnyalása.
Megriadván elszalad a szarvas, az őz
tisztasága földmérő szemek érintésén.

Elektromos karmesterpálcákon mérgezett állataink,
vibráló ürességünk idegzetén a fényhálózat:
sötétség terein szabadság-szeretet szféráiból.

Tánc

Létező halálfejek, virágfüzerek csókjain,
eksztázis gyöngyein álmom ittasul:
fényvilág (ön)uralma, és nevem: szerelem!

Idő

Finom létháló energia csomópontjain
sűrűsödik a teremtés rejtőzködő ideje.
Kötött csomók részesülnek a
teremtés teljes idejéből: kibontani a csomót!

Min is függ és múlik az idő, a hagyomány
újra élesztése és éledése, az univerzum ideje?
Nem ismerjük kellően az anyagot, hogy mi is
a fekete energia, mi a fekete anyag, és a vákuum energiája.

Többszöri leszületés, mint minőségi energiacsomag -
lényegisége, gondolom, a létezés egésze részeként van -
A karma, mint képviselt személyes-általános energiaegység:
örök szöttek hálózatában a csomó, ami van -

a kibontott csomó, a tér-időtlen megemésztett létezés
a semmi határain egy univerzum előtti létbe vettetés
teremtődő-alakuló mozgalmasság árnyain,
megsemmisüléseinken a megtartó -

Trianon I.

Szerelmem: magyarság irántad az alkonyatban
egy vérbíbor gyengéd elme-, napsugárzás -
szabad szférád védelme egy csonkított, csonka test
nyomorított-nyomorult gyöngy álma
megbénított, lefagyasztott hullánk küzdelmes harca
ideggyengeség gyilkos-közönyös túlerővel szemben
hitem szerelme irántad -

Szívemben cirkuláló létezés hatalma fejei szélmalomharca:
lényegiségben, szabad szférával megmaradni
rettentő korok áramlatain húsvérbe mártott karmok,
elmébe kilőtt sugárnyalábok -
hipnotizált, agyonsugarazott, manipulált test
tisztá, összpontosított egyensúly-elme a létben
arany, spirális füzéren szeretett virágok, csillagok -

Trianon II.

Töviskoronás fejem vérző sebei lázálmai
egy sötét test megkínzott sikolyain a függés
egy manipulatív-hipnotikus gyilok-térben
veszélyeztetett szellemem!
Idegeimbe égetett folt-nyomok, kódok
materializált elmemérge: szabad szféráink
nem-tudása se kerüljön fáraóhangyás
haszonleső erők hatalmába
a gondviselő lét karján -

Határtalan Jelenlét

Mérlegen a lét az időben folyó emanációk a kegyelem árnyain
a veszélyeztetett emberi elme sugárnyalábokon torzul, ellenáll,
erősödik a szívem is a kvantumfizika gyilkos alkalmazásain:
páncélos vitéz a digitalizált papirusztekercs ruhaleple, babérlombozat lantja.
Krisztus ítélő trónusából folyó patakok, a Patak és egy fénygyökérzet lombja
átjár, betölt egy illatóceán áramlatai egy fényhálózat az ármány és a méreg
a szétszaggató rontás, a pusztulás korlátai az értelem gyémántvégződésein
a töviskoszorú szúrt sebei gyógyulásán a határtalan jelenlét -

Szívünk

Szívünk gerjedelmes körei árnyakon elnyomás, elfojtás, félelem -
Halálfoltos kultúrák, tabuk ciklikusan gerjesztik a történelem visszatérését
hatalom erőinek irányadó elfojtásain kudarc, fájdalom, halálsikolyok, kisiklás, bosszú.
Szívünk körkörös ismétlődő szenvedélyein talán kikapcsolják, tán kikapcsol
az áramkör az imamalom, a mantra jótékony recitáló áldása
a létezés adottságaiból nedűnektár cseppjein kifeszíteni a ciklikusan örökkön
visszatérő létezést, vizsályt, békétlenséget, fájdalmat, uralt, örökítő-örökölt anyagot -

Önkeresés

Álom akadályoztatott céljain a hatalom fejei: árnyékok
- amikor csak a cella magánya nem árul el -
megküzdének egymás fejeivel
eltűnő test önkeresése: egy kiterített, bénított, fagyasztott hulla
lehetetlen sorsban az örök gáncs a pályán labdajáték:
értelem, szabadság és szenvedély, félelem nélküliség, testlélekszellem tisztasága

Szellem-szöttes

Templom-szféra szellem-szöttes testem maga a természeti csoda
árnyéktalan szívbe burkolódik és eltűnik a tökéletesség buborékai
az örökkön valóban, üresség védelmező dalnokában -

Keresztanyám I-II

fehér köd-hajú hatalmas hullád fájdalma borul rám
mint ég: ne felejts nefelejcs szíved szerelmét

kék mezőn napraforgó-tenger margaréták szalmakazlai
etetek mint kisedet szem-magok leheletével

Apám

India árnyain apám ősz hajú fenség
kisimított ráncain elmélkedő gyönyör
drágakövei
saruján a por megszentelt szerelmem álmai
didergő-sekélyes, akadályoztatott mély lélegzés
megsemmisülő tökéletesség-buborékok
koncentrált lényem, elmém léghálós légballonjai elenged
színes-szivárványos tömegvonzást
elektromágneses mezőket meghaladván, eleresztvén
a távolságok növekedésével parányivá zsugorodik,
lassan eltűnik a légballon-háló nyugalom békéjén, az ülés
az önuralom kienged, nem vibrál, nem rezeg, üres
a fehér ruhás, virágfüzérés Buddha-szem
hosszú-hullámos fekete hajkoronában
szerelem-szférává alakul

Budapest I-II

Kávézó ablakán megcsillanó fények
csillag-szöttesek csomózott metszetei
kibomlik összegabalyodó sorsom
roskadt világ- és virágtemető
megszülető-spirális rétegeken

kiszolgáltatott veszélyeztetettek halál-csókjain
didereg a sóhaj
megszálló hatalmak elme-láncain időnként
szerelmek virágai

Chicago

szakadozó-rojtosodó vászon az elme
virágfüzér-elágzásain a téboly
napsütött szerelem kínzó halálos búcsúja
riaszt az elválás tudata: rettegéses iszony
máshol teljesedik be a sors: a teljes-tökéletes magány

Weiterstadt

Sorsom parancsának tudatát bénítja gyilok mérge
elmém szerelmét gyilkos hullámok ingerlésén
elalszik szerelmem, míg álmain beteljesedik sorsom:
Isten és Világ - Szerelem születik és meghal bénított izmaimon
koponyacsontjaim forradásain töviskorona szúrt helyei
virágba borul elmém gyémánt-végződése ritmusain
félelmet végtelenbe ürítő lélegzése, örökkévalóság energiái
egek szabad-szerelmetes lakói labdajátékainak részese
az Égi Céda ölüben hempereg, karjaikban elalél,
rálép óriás lábfejeikre a Szent Kurva

Deutschland

agyonostorozott, szeretett hulla -
egy szélmeghajtású, napelemes erőmű
lidérces hatalom
harcias germánok, katonák összpontosításom
Buddha-erdein rejtett gyilok mérgein
egy hullatest elmérgesedik
rongyosra ázott farkas-arcú nyomorultak
sivár betegek lelkük, szívük, szellemük
keresvén megvilágosult áramlatokon
tudás-technológiák hatalmi csomópontokon
fojtogató, háttérbe húzódó erők engedése
felengedő, jégbe fagyott hullatest
élet áramlatain rezeg-rezonál
élet áramlataira ráfekszik, rákapcsol

mi vagyok én: villámhárító?

Magyarság, Szívem Szerelme

1.

Cirkuszi porond gólyalábain jár a Hajnal
szeretett, babérkoszorús szép fiúk futják köreit
a megszállás álmai szerelmes hitében
meglátja és el is hozza a gólya az isteni-boldog gyermeket.

2.

Császári trónus, mint egy polgári karosszék
a tudás babérjaival egy császárláb és egy császári kéz
és az otthon melegét keresi az árvaság
a béke és a szeretet áldását a hatalom borzalma.

3.

Tüzes vastrón kínjait jégahalál sarkköri jéghegyei
jégtömbjei tartják normál hőfokon.
Krisztus szívében az Emberpár magába roskatag fenség
zokog csillagközi szféránk rejtekén lánglelkek szelleme.

4.

Világok képzeteit védelmezőn ölelő elmélkedés
áhítata: tisztaság nyugalma fehér álmain
idegrendszerek vibrálása elnyugszik örök szerelmén
a végtelen, mint aranygyűrű és felfűzött gyöngyök nyaklánc.

5.

Illanó szépség álma az Ember zezugos, labirintusos utakon
kicsorbult, sebzett terek védelmében oldódó görcsök a megsemmisülés:
szabadul a sors, üresség álmain az én, és a halál körein bekapcsolódik mind, ki
szeret, ki gyűlöl, ki bénítván életemre tör, ki akadályozván lassú halálnak odavet -

6.

Harmóniák szféráin római tunikában könnyeden cseveg és filozofálgat
testekre borított leplek önuralma a hatalom: védelem és pusztító gyilok.
Nedűnektárral a kézben nézlek, és megszűnik a széjjelszaggatottság borzalma:
hipnotizált manipuláció, inkvizíció, gondolatrendőrség, sugárgyilok...
és nedűnektár testünk angyali árnyakba, mint leplekbe burkolt védettség;
egy római kor árnyain, saruinkon isteni por fénycsillámok: csillagok igazulása.

7.

Kopaszra nyírt remetefej fehér arca alakzatokban meditál mezítelen;
szívére tett festőecset, mint karmesterpálca sivatagi homokvihar szféráin
pórusait ellepi az áramló sivatagi homokvihar, mint fénypáncél és bennük
a kaktuszok, mint vízgyűjtő medencék méteres karjai erdején -

8.

Korcs törpe-testünk derékban megkötözött az égben egy csonkított hulla
fájdalma álmodik szabadságköröket az X: a pislákoló magány csillámos szerelme
jázmin, rózsza és magnólia illatú permet permetezőszerek gyilkos-szűrős szagán
életre kel tán viháncoló, csalafinta-csibész szabadság oltalma: a hullám -

Magyarság, szívem szerelme

(Esterházy Péternek)

Egy nő.

A nő nő és növekszik. Szeretem. A nő, mint veszélyforrás -

Tudvalévő, minden Férfi egyet akar, no nem a nőt, hanem azt az egyet -
A nő ellenben egyszerre mindent akar, természetesen a Férfit, a mindent -
a Férfi - Mindent, a Férfi - Mindenséget -
Minden nő egyet akar állítás hamisnak tételeződik...
A nő nem egyet, hanem mindent akar, vagy a semmit;
ha már valamit, akkor mindent, vagy semmit -
A férfi is Mindent akar, de a Nőtől csak azt az egyet -
A nő ellenben a férfitől akarja a mindent, ami lehetetlenség,
mert a Férfi nem lehet minden, avagy semmi, hiszen Férfi:
nem Minden és nem Semmi -

Szellem

A Szellem: megérint, átjár, elvegyül és kiválik a létezés -
A Szellem: sebezhető-sérülékeny, altatható, gyilkolható,
eltéríthető, de bűvópatakként visszajár egy tömegelő
forgó-keringés elektromágneses űrszél árnyain manipulálható -
küldött képek láncain távhipnózison -
A tudatos élet iránytűjén a tudattalan árnyai vezetnek -
A szellemnek tudnia kell, mikor mi alkotja és alakítja, és miért -
A megerőszakolt test a lélekszellemen is erőszakot vesz:
a hármasság tisztelete és szeretete a templom isteni minőség
természetes, áldozat nélküli épülése -

A Magyar Szellem

A magyar szellemen régóta, sokszor, sokáig, mostanáig erőszakot vesznek.
Tisztelje, szeresse önmagát, és figyeljen magára!
Évszázadok öldöklése negatív energiái immár önmaga ellen irányul, és gyűlöli önmagát is, bár már
kialakult veszélyérzete, ez nem kell paranoiává erősödjön.

Ha tisztán meri látni önmagát tükreben, és nem esik e látványtól kétségbe, még mindig jobban jár, mintha félelemből, avagy érdekből áztatja magát, és folyton becsapják a bel- és külügyi erők. Nyelvében élő fehér mitológia óriási energia, több évezredes múlt őrzi parányi maradékait a jövőnek!

*A világ mázsolmányán elektromos kisiülések erőszaka börtönünk:
agyalágyult szenvedélyeken apály-dagály a holdvonzáson -
Banális-sekélyes is lehet a világ, mégis ha apám a halál-fagyás-apály-dagály-áradás,
tán a Mama Kertje a virágos, a gyümölcsös béke és szeretet, mi össze-, egybetart
tán a Mama Kertje: Málnahaj -*

Hunok Fejedelme

Testvérem: a Hunok Fejedelme kegyetlenkedéseitől tán tartok
ő tart egymásra tornyosuló egeim zivataraitól, mint egy hajzuhatag!
A hajzuhatag mint egy redős bő szoknya nem lehet horizont a testvérem egén,
még megfojtja, mint egy pókhálóban a pók kiszívna labirintusos útjain
kötélidegzete nedvességét is lecsapolná a katakombák nedves hűvösén -
A lebegő szoknya kíméletes irgalma minek, és a boldog magában is eléledegél;
mégis hallgatásban és szóban a világbúvár testvérem a testem részese
a világuidegen meditatív áhítatos ima kék-fehér lepelben a babérkoszorús szív nyugalma
a Magyar Szent Korona őrizetében -
Testvérem a Hunok Fejedelme hazatalál a meditatív áhítatos imádság tiszta kacajain az örömnök -
Emese, a Magyarok Nagyasszonya, az Angyalok, a Magyarok Királynője szívében, oldalán!

Pokoli világban

Használt, elcsépett, elfenekelt világverő világ-valag
elektrizált ének titkos hálózati rendszereken
lövő-legények, lövő-leányok, verőlegények, verőleányok,
és a kapu hálójába szövődik rőt hajam, míg a tizenegyest
a pokoli világ ellen ítélik meg, nincs ki elvégezze a büntető
rúgást, nincs kapus sem - megszűnik játszmának, játéknak lenni:
csak rőt hajam a háló Isten kegyelmén pokoli világban -

Bagatell

Siddhartha szellemtükreben keresi Woyzecket, és Mozarttal tényleg, mi is lett?
Az én szívemen hatalmas súly nyom, nyomaszt, csaknem agyonnyom, gyorsítja a szívverést,
nehezíti a lélegzést, és csaknem lehetetlenné teszi a járást, a jövést-menést, bénít ideg-,
izomrendszert, és tiszta, felelős, szabad elmét fagyaszt, gyilkol, megbénít, feléget
valami világépítő, világfenntartó erő -

Szösszenetek

Buja, dús aljnövényzetű erdő kidőlt fatörzsei közt széles tisztáson keskeny ösvény -

Elmém üvöltését az erdő szentsége üres úrjébe kiáltottam -

Platánliget akácillatú szentélyén nyolcadszorra is kifésüli hosszú aranyhajából a tetveket (milliószám!)

Michael Jackson leégett haja Diana hercegnő szívében lett hamu; Kairóig meg sem álltak, lélekszakadva menekültek -

Fekete párducok nemes tébolya, az örülség időnként tetszik nekem, de csak egy boldog Őz vagyok -
Mégkötözni megpróbál a világ bizonyára, ha érsz valamit, és kidugtad fejed az átlagos magasságból: majd a szélrózsa minden irányában forgat, nem enged -

ÉN, a Kárpát-medencei magyarság NEM VOLTAM VESZÉLYBEN!!! (irónia)

Da capo al fing

Nem zene, nem fine, nem finom tehát és nincs vége, a zene örök még Ember él tiszta szívvel!

Mégis utálok a szarszagot, az enyémet és a másét, ezért gyakran szellőztetek, de ha a szeretteim fingnak, nem esem kétségbe a pú a púzás dicséretére az ilyen-olyan hagymás rostélyos, hagymás krumpli a kitelepítetteknek utána...

Utálok a szarszagot és a másét, ezért neveznek előszeretettel: „a kis Szaros!”

És, ha kiszellőztetném véletlenül a szarszagot, maradnának a vadállatok tisztasága és az isteni Zene da capo al fine...

Utálok a szarszagot és a másét, ezért neveznek előszeretettel: „a kis Szaros!”

ÚR-ÚR

Te csillagösvényből szabadult lelkem a folyó folyam tengerár -

Legyen helye Napod melegének az sötét úrben - mondja a dialektikus ellentétező elektromágneses úr-úr -

Agytekervényeim tekergőn a labirintusos agyvelő trágyázott elmeszférák, elmemezők: istenek harca a magyar küldetés a magyar nemzet iránt egy bölcs szerelem -

Dalaim

Megszentelt tán egy papír, egy vászon szellem-lélek vághatatlan és éghetetlen a magyarság iránt érzett szerelem!

Tán lézerkardon és pengeélen edződött egy szem: akiket szeretek és szeretni fogok, maradok adósa a szent királyok és géniuszok isteni rendjének -

Talán megszentelte sötét sikolyom eget-földet megrázó, visszhangzó földrengés, mi ízekre szedett lant, gitár, citera-testemet -

Tán megszentelte sötét kiáltásom megmérgezni próbált elmém diadalittas kacaját buborékos víz-gyöngyös mátká önfeledt-gyermeki ritmikus-ütemes kacagását, imádságos elmélkedésem dalait -

Táncos

„Ha tudod mi, mutasd meg hát, mi a szerelem!”

„Nem tudom...”

És fogta magát, és mezítelenre vetkőzött, és jó érzése volt e csupaszság, és haját kibontotta, mert a hátra fésült fonat verdeste a hátát, és kellemetlen érzése támadt, egy kontrollált, rab érzete; lassan bontotta a fonatot, míg egyenként, figyelmesen vetette le a ruhadarabjait, míg a másik vágya észrevétlen növekedett iránta, miközben az ismeretlen nő napsütött, vérnarancs színű, de sötétben hullámos gesztenyebarna haját figyelte, míg már nem maradt a nőn egyéb, csak egy áttetsző rózsaszín, bíbor csíkozású selyem, de attól is szabadulni kívánt, míg az ismeretlen férfi sivatagán számolta magában a homokviharok örvénylését -

„Számon tartalak, mint kutya a kölykeit, de menekülj, hogy meg ne fojtsanak!”

Az ismeretlen nő testéből lassan kibontakozó koreográfiát figyelte, amint hamvas barack színű bőrén a hét lepel úgy kapott önálló szerepet, hogy nemcsak a teste részének tündek az áttetsző ruhadarabok, levetett göncök, rongyok, - épp annak látta, milyen hangulatban volt, és mennyire bírt a nő hatásának ellenállni, hatalmas alá kerülni ezen ismeretlen nő varázsának e varázsos játék fényes alakzatainak, mi a megértése a szerelem lényegének-, hanem testéből, szíve titkos-titokzatos rejtelméből bontakozott ki a leplek játéka, mintha rejtelmek, ha zengenek, és már a hét lepel varázslatos rejtelmei mint egy menyasszonyi fátyol ölelte magához, és észrevétlen gabalyodott bele ujjai és teste minden idegzete, bőrének pórusai sejtjei kalauzolták benne a véráramlatot és az ismeretlen nő testén a leplek úgy ölelték magukhoz, hogy rabság helyett a teljes szabadság diadalát érezte a „a szerelem sötét verem” hajdani élménye úgy illant el, mintha nem is az övé lett volna, és nem hogy vak lett volna, de tisztábban látta magát és viszonyait, mint még soha; táncoltak a nő tagjain a leplek, míg mezítelen teste szinte mozdulatlan állt a csupasz világ közepén, és úgy forrt egybe e nő szemével, testével, idegeivel, hogy szinte különbséget se érzett, mikor kereste az én és a te határait: „én vagyok a te!”, és ettől kissé megrémült és furcsállta, mert hosszú utat tett meg ezen ismeretlen nő felé, és a távolság volt mindig érezhető, vagy riadalom, vagy félelem, vagy iszony, rettenet és borzalom, vagy düh és harag, időnként tán pillanatokra a gyűlölet, de azért gyorsan megróttta magát, mert így miként is érthetné meg épp e nő által, hogy mi is az a szerelem...

Nem érezte az idő múlását, keringtek-szálltak a leplek az ismeretlen nő körül, mindig más koreográfiát fedezett fel, mindig más alakzat lepte meg, és éberség helyett inkább elaltatta ez a leplek játéka összpontosított figyelem, amiből az ébresztette a valóra, hogy a nő vérnarancs színű hajába egészen belegabalyodott, a gesztenye színű hullámok a derekát verdesték, a vállára omoltak és arcát simogatták, és úgy érezte, most akar meghalni! A sötétben gesztenyebarna hullámos hajköteg nyaka köré csavarodott, de nem fojtogatta, mert a hullámos és gesztenyebarna hajtenger oly könnyedén ki is bomlott, amint rátekeredett -

Nem bírt ellenállni az ismeretlen nő hatásának, nem tudott tőle szabadulni, és míg a Hét Lepel koreográfiája tartott, és a nő hajtengere elárasztotta, mindig más testrészén érezte simítását és varázslatos érintését, időnként csiklandozta, és ilyenkor halkán felkacagott, hogy meg ne zavarja az édes varázslatot, a könnyed bájos varázst, és a hajtenger tekeredett és forgott és keringett a magasba és arra lett figyelmes, hogy a leplek játéka és a haj csavarodása a szemek érintése összjátéka állandósul és szétszedhetetlen egység szülik meg, és mire ezt érezte a lábak is egymásba fonódtak, kulcsolódott négy függőleges párhuzamos metszetein az örökkévalóság lehetőségében lélegeztek az ismeretlen nő és az ismeretlen férfi, de csak a világ számára volt ismeretlen e pár, egymás számára a tisztábbnál tisztább tükör és benne két arc teljesen egy mégis teljesen más független varázslat, határtalan magány és ekkor tébolyító-őrült vágyakozásában felsikoltott, de ahelyett, hogy a koreográfiát ezzel tönkretette volna még inkább együvé varázsolta e két idegent, és nem hogy nem ellenségnek érezték egymást de leghűbb barátoknak, és míg a hajkötegek

kötöződtek, gabalyodtak, szöttek-fontak, szövődtek, már nem érezte kínszenvedésnek vágyát, hanem édes émelygés szállta meg, ellazult, a maradék feszültség is megszűnt, a félelem elszállt, és egy feltörekvő húskard meredt az ég felé a nő lyukába, egy üres űrbe hatolt, és gyönyörében sikoltott és kacagott és baszta, dugta, kefélte az ismeretlen férfi az ismeretlen nőt, egy ritmusos, ütemes, még soha nem látott és soha nem hallott simulékony mozgás ismétlődött, és a gyönyör fokozódott, szálltak a leplek, csavarodott a hajtenger kötegei, kulcsolódtak a lábak, és a sikoly és kacaj pergő, gyorsuló iramban követték a simulékony ütemes ismeretlen mozgást, a behatolást ezen gyönyörteljes, ismeretlen nő határtalan fenségébe...

- Jól megbaszталak imádott szerelmem! - kacagott az ismeretlen férfi.

- Sose voltam még SZŰZ ezt megelőzően! - kacagott gyönyörében az ismeretlen nő, és örök csókkal pecsételte meg szerelmese ajkait, de arról, hogy mi a szerelem hallgatott, mint a sír örök időkig és utána....

Kis herceg

Krisztusi arcán a Kékszakállú herceg vára, a Csodálatos mandarin, a Fából faragott királyfi egyetlen és tehetetlen mozdulatait követő varázslatos báj finom mozdulatain a Koronás Oroszlánkirály és az összes vadállatok ereje perzselhetetlen és éghetetlen -

„Ha így folytatod, olyan leszel, mint III. Richárd”

„Ha az embernek kinyírják az anyját...”

„... az apját...”

„... mi lehetne, milyen lehetne más, mint III. Richárd!”

„Shakespeare-szívem, ami megtörtént, megtörtént; nem lehet rajta változtatni! Színház az egész világ, és a szerepeket mi módon és ki osztja, nem tudjuk befolyásolni, ha mégis..., mégis a szerelem mindig időben jön és gyógyít az eredet gyökereinél, az okok eredőjénél, és a babérmeggy- virágfüzérés üvöltő szelek, sikoly-fej táncszínháza: szabadság-szerelem, és felforgatjuk a világot is lefagyasztjuk, ha kell felégetjük, de nem adunk a világnak: Shakespeare-szívem! És diadalittasan táncolja el győzelmi táncát a magához hű, igaz, börtönéből szabadult rózsaszín lepkes vérnarancs színű fátyolos, bíbor-fehér selymes lepleken a lelke tán szabadul végleg a hatalmas súly alól, lidérces ármánytól és rágalmaktól, égető-fagyasztó gyiloktól és kízórbörtöncella terrorjától, az üvegszilánkos apácalepeltől, és a világi árnyak fogságából, és a Diótörő közben ostorcsapások alatt eltáncolja a Világ táncait, hogy a szellemi örökség, a hagyomány kiürüljön belőle végleg és megszülethessen az én üzenetei az általános és az egyedi valóság fensége a magyar nyelv fájának gyökérszete tudattalanjából feltörő tudás tudatossága hagyván a lázámaiban lebegő lidércet a megigézett szent áramlatokon a magyar nyelv mágijája áriái áldásait -

A Budai-hegyek völgy-katlanában szívem dobogása a mének hajdani vágatása, és a Nap táplálja egész hadseregét, boszorkányok márpedig nincsenek, de azért a hallgatás van és a szellemi uralom szabadsága, a hét törzs szövetsége a 8. az angyal szerelme -

A Halál precíz gyilkos, de a Szerelmet le nem győzheti!

Világúr Csendje

(a helyiségneveket a szereplők kórusban, egyszerre mondják!)
Indián nevekkal, mégse indiánok e kis indián mese szereplői:

Angyalok Csillaga
Gyilkos Vihar
Hegyek Csarnoka
Római Császárláb
Sebzett Óceán
Sivatagi Festőecset
Világ - Barlang
Virágos Esthajnal

Kerek-bükk alja, Király-kúti-nyereg, Akasztó-hegy, Sáros-bükk, Csenge-patak, Boldogasszony-kútja, Magasles-hegy, Vadálló-kövek, Vadalma-völgy, Nagy tuskó, Szeles torony, Bunkó-, Függőkő, Bocskoros-kút, Vadregény, Bánom, Nagy-kerek-hegy, Nagy-strázsa-hegy, Öreg-szállás, Kőporos-árok, Leányvár, Kerek-tó, Rókalyuk, Szénégető, Szeder-hegy, Ördög-hegy, Varjúvár, Világos fej, Fekete fej, Kikericses, Meddőhányó, Szilvarét, Kincses-hegy, Matyók-Gyümölcsös, Öreg-Török-hegy, Babos-hegy, Lencse-hegy, Ásványbánya

Mind együtt:

Világúr csendjén, kerek erdőben körbe futottam mindhiába,
apám-anyám jött utánam, le nem váltak volna;
apám fejére a tej csurog, anyám fejére az áldás,
én maradok adósa magamnak -

Hegyek Csarnoka

Római Császárláb hallgatag-néma, máskor sirámaid
Angyalok Csillaga mézédés hüvelyébe néha-néha elhullajtja.

Sebzett Óceán

Római Császárláb kikalapált bronz-fémműremek
- paksi római lelet - ütött lyukas faltjain

Angyalok Csillaga lehelete lehel, illan el

Világ-Barlang

Római Császárláb bábszínház színpadán
hol ide, hol oda néz, játékszernek tekintened,
seggbe rúg, ne félj!

Hegyek Csarnoka

Virágos Esthajnal tündöklő-ragyogó, virágzó tűzén
illatárban elalél, levendulamezőn a gyönyörtől elalél,
elillan Angyalok Csillaga: Arizona - Kóma -

Gyilkos Vihar

Sivatagi Festőecset megkínzott-kínzó árnyai metszetein
néha idenéz, és szégyelli a pirospozsgás létet és mondja:
„Nem festettek még meg!”

Sebzett Óceán

Igen szerettelek, igen gyűlöltelek, és most már elég, de mindig időben jössz, ez válik javadra!
Mikor kiürülök, mikor lemerülök, új irányokat, új utakat,
új dalokat adsz Fehér Menyasszony remete-, apácaruhában!

Kerek-hegy, Kálváriakert, Kálváriadomb, Kutya-hegy, Ördögtorony, Cseresznyés-völgy, Perem-hegy, Boróka-árok, Fényes-liget, Őr-hegy, Török-kő, Török-ugrató, Csaba-hegy, Huszonnégy ökrös-hegy, Csík-hegy, Ló-hegy, Farkas-hegy, Kaszás-dűlő, Aquincum

Angyalok Csillaga

Hegyek Csarnoka saját úrjától néha-néha megremeg,
pedig felállványozván szilárdan tartják betoncölöpök,
vázak, hengerek-tengerek -

Hegyek Csarnoka

Hegyek Csarnoka álmai lidércein Angyalok Csillagára
gondol esztét vesztve észveszejtőn; mit vétett már megint
a cafta-céda, hogy a világ belekondul -

Világ-Barlang

Kerek-erdő, miért üzen, miért futok hiába, ha Római Császárláb
is el-, felbukik, hisz féllábú, béna, és mankóján a térkép:

Angyalok Csillaga bronzműves kongó üresség üzenete zenéje -

Virágos Esthajnal

Világűr Csendje összehozza őket elméje halálos nyugalom
ide betér, oda betér lázálmban gyökérszete-ágazata kusza,
és kerek erdő lidércein lelkük kiürül és előnti őket az elemi kacaj -

Római Császárláb

Világ-Barlang, Sebzett Óceán, Gyilkos Vihar körtáncot jár,
Haláltáncot a föld csontvázán, mint lila Halál gyilkos viharban;
elméje halálos nyugalom -

Mocsaras Csúcs-hegy, Arany-hegy, Pogány-torony, Csurgó-kút, Testvér-hegy, Királyhelme, Csillag-hegy, Üröm-hegy, Majom-sziget, Fehér-hegy, Szőlőkerti-tető, Vörös-kővár, Vihar-hegy, Hármashatár-hegy, Nagyanya, Farkas-torok, Tábor-hegyi barlang, Szép-völgy, Remete-hegy, Fenyőgyöngye, Látó-hegy, Szép Ilona, Ábrahám-hegy, Törökvész, Csatárka, Tündér-hegy, Mátyás-hegy, Vérhalom, Rózsadomb, Újlak, Fekete-fej, Remetekertváros, Tótasszony-oltár, Mária-remete, Régi határkövek, Széphalom, Régi kőfejtő, Hársak-alja, Pesthidegkút, Erzsébet-liget

Római Császárláb

Hedonista, bosszús harcos és bosszúálló, nem tudván mit, kin és miért bosszul meg,
mikor csak részek töredékeiben lehetett beteljesült a szex és élet...,
mert egyszerű modellek és elvek vezérlik sokaság bonyolult sejtrendszeit az organizmusokban...

Hegyek Csarnoka

Részben uralható a Sors kivétlen a természetbe a tapasztalati Létfelfogás mezőin a Lét - Arca
elvelytem és kiváltam vagyok az erőtlen test mátrixok metszetein gondolatok: kombinatorika

akarat-hatalmában kimerülten kint vagyok a mezőnyből, nem vagyok csapattag...

Angyalok Csillaga

Lógotom lábam a felhőkön kitekintek, kikacsintok, a Lét Viharában lázas vagyok;
unalmamban megtart a létezés: angyalok gyönyöre és az öröm és a bánat határtalan szomorúsága,
míg angyalok küzdelmeit szemlélem, képek szép szavai és élmények képes szép szói az út -

Sebzett Óceán

Tejes csordogálás izzadt lepedőnkön a magömlés egy tejsarnok ritmikus-ütemes mozgalmassága;
kisztül, fukar, parányi szívűek, vagy egy nagy úr, avagy egy hatalmas lyuk a szívük helyén:
felkeltik a vágyat, elhúzzák orrom előtt a mézes madzagot, hogy megöljenek a körülmények...

Sivatagi Festőecset

Nem akarásnak nyögés a vége, nem érted, az impotencia után a bosszú-harc, a sértett hiúság tombol
játszott érzelmeken a rombolás játszi vágya...

sikolyaim mégis űrt harapnak a vesztett boldogság játszi reményén az üresség -

Világ Barlang

Aphrodité oszlopos szent csarnokában a hattyú-nász a kék éter hömpölygése bosszúmentes,
szenvedélymentes, a nem ártás igaz szerelmében megmaradván ülök a meditatív génusz -
gesztenye-, platánfasorok, akácok árnyékában a tudatosságom tiszta tükrében igazságaim -

Nyalka-bérc, Zsellér-dűlő, Döme halála, Szentfa-kápolna, Mária-pad, Ördög-lyuk, Kis-Csecses-
Tető, Három-forrás-völgy, Vadálló-kövek, Kőhalom, Álombánya, Sátorkőpusztai-barlang, Kis-
Cserepes-Tető, Babák-Tető, Pékmalom-hegy, Mély-völgy, Kerek-tó, Szentléleki-patak, Pusztai-
tanya, Alsó-Köves, Gyopár, Szamar utca, Vadregény, Kenyérmező...

Virágos Esthajnal

Apám még színes avarral borított, bordós barnássárga viaszos fényű zöld levelekkel borított
sírhóból is kikel kommandírozni, akit lehet: remek víziója, érzéke volt mindig igazsághoz, széphez,
nőhöz, gyönyörhöz... közösségekre könnyen hatott fensége, bölcs humora, kit megszeretett, jaj...

Sebzett Óceán

És függünk, lebegtünk, lobogtunk egy szellemháló szövetében örök-szabad szellemsejtek szeret-
keztünk, kardoskodtunk, gyászoltunk és sírtunk és sirattunk rendezett hullámgörgetegek:

gondolatok, információk el nem sodorhattak homokos partra, ha hullámok hátán csatázni akartunk!

Sivatagi Festőecset

Kidekorált partra vetett hullám volt nagy tragédia, mára már csak egy rosszul sikerült
tragikomédia:

sebzett testem elvérzett, elmémben tövisek, szívemen töviskorona elenged a hullám hisz gyógyult
elmém és szívem valakik szerelmében -

Angyalok Csillaga

Apám örök, az egy dolog, de hogy a leánya egy örök ökö, mert négyökrös szekéren választott
magának csillagot: szabadság-szerelmet! Göncölszekéren utazik, mert utálja a benzin szagot -
Katonatemetőben körbe-körbe gránit- és márványlapokon a hősök nevei, a tér közepén: fakereszt!

Hegyek Csarnoka

Ácsorog és álldogál, alszik, mély álmán élete elillan, elpárolog, míg ülven ül, ücsörög és elmeditál
a Halálos Nyugalom és Béke őrsi álmát a Világúr Csendje, míg a szeretet függése a satu, de Istenre
régés-rég rábizottak egy szeretetmátrixban egy fényfolyamon élet és képzelet -

Tök-hegy, Les-hegy, Szarvas-hegy, Költők padja, Csúcs-hegyi nyereg, Katonasír, Kálvária-hegy

Világ-Barlang

A Magyar Nemzet iránti Szerelem bejárta a Pokol legmélyebb bugyrait sötét sikolyokkal -
Egy beteg és agyonragadozott fő és hajnali ég sápadt csillagai gyökérzetébe gabalyodik az elme
rózsaszín virágzata a föld óceánjai fölött virágadásban-virágáramlásban elborulása: tojás!

Gyilkos Vihar

Szívük mélyén a gőgös düh fölösleges, hisz csak a Fizető Úr más, és az Ördög kacag
feketére festett fogsoraikon! Bíborral borított párnás trónszék az elnyert hatalom imádása,
a nehezen kiharcolt siker fogyatkozó dühe és öröme!

Világ-Barlang

Kötetlen, valódi szabad folt láttán a düh és a gőg olykor erősödik, és tán joggal félti a hatalom
a posztját, mégis a nemesgáz illat- és szagmentes jelenléte láthatatlan -

A párnázott bíbor bársonyszék álma olykor dühös, ha szabad elemet lát és szélirány ellent!

Sebzett Óceán

Rágalmi útján rád mászik a világ és az ármány; elszívtam a világ és magam szivarját, ha
gondolod, hozz virágot a síromra, és öntözd meg könnyeiddel, megmentem az életed, és közlöd
aztán, mégse kellek neked, a Napnak, de nem kérdezed, miért hagyom, hogy sütkérezz, ha
elszívtam rég az összes cigarettám...

Nap-, Szarvas-kő, Közép-hegy, Iharos-völgy, Ó-falu, Dobogó-hegy, Nap-hegy, Odvas, Isten-hegy,
Kútvölgy, Virágos, Tündér-hegy, Határrét, Sas-hegy, Vérmező, Mária-Anna-hegy, Tűzkő-hegy,
Madár-hegy, Mézes-hegy, Kis-Kopasz, Nagy-Kopasz, Homok-hegy, Ördög-árok, Szép Juhászné,
Kuckó-hegy, Kereszt-mező, Meszes-hegy, Vörös-pocsolya, Remeteszőlős, Kecske-hát, Kakukk-
hegy, Cigány-pusztá, Barackos, Szilfa-, Szilva-tisztás, Klastrompuszta, Vadkő, Régi határkő,
Fekete-hegyi Sasfészek, Szentléleki-tető, Disznós-árok, Négy-holdak, Magyar-halál, Fehér-szikla,
Felső-Ecset-hegy, Hamvas-kő-tető, Ördöggüllője-árok, Fekete-hegy, Banyakert, Ó-hegy, Bánom-
hegy, Bánat-hegy, Hegyes-hegy, Kopaszok, Pattantyús Ördög küllője, Szél-hegy, Tornyos-hegy,
Kövecses-hegy, Hársas-hegy, Szentgyörgy-pusztá, Öreg-bánya, Disznó-forrás, Szarvas-folyó-rét,
Malom-völgy, Gyertyános-lapos, Barát-halom, Borjú-fő, Les-hegy, Vadaskert, Róka-kapu

Mind együtt:

Könnycseppek nyakláncaim kacagnak az enyéme, míg könnyű-virágos topánkában eltáncolom
életmintáikat, kopogtathat folyton a Halál a koponya agyvelején, ha szeretsz babám, tiéd a világ,
és sosem leszel halálra táncoltatott Leány, még ha maga az Ördög is rángat madzagon és szimatol,
Apuka a Magyarság iránt érzett égő Szerelem volt, de Leánya és Fiai sem estek messze az Alma a
Fájától!

Dobogó-kő, Szőke-forrás, Király-kúti-nyereg, Keserűs-hegy, Rózsa-hegy, Kapitány-hegy, Szeles-
hegy, Bölcső-hegy, Táborföld, Nagy-Csikóvár, Zengő-völgy, Cseresznyés-árok, Gomba-szikla,
Kis-Kevély, Nagy-Kevély, Ezüst-hegy, Szigetmonostor, Csikós-tanya, Csörögi-major, Deák-vár,
Torda-sziget, Békásmegyér, Budakalász, Szentendre, Pap-sziget, Kis-Kékes, Leányfalu, Boldog-
tanya, Nagy-Malom-hegy, Sas-kő, Nyerges-hegy, Macska-lyuk, Ó-kúti-völgy, Vértes-hegy, Bánya-
hegy, Gyertyános, Remete Káli

Mind együtt:

Könnycseppek nyakláncain kacagnak az enyéme, míg könnyű-virágos topánkában eltáncolom életmintáikat, kopogtathat folyton a Halál a koponya agyvelején, ha szeretsz babám, tiéd a világ, és sosem leszel halálra táncoltatott Leány, még ha maga az Ördög is rángat madzagon és szimatol, Apuka a Magyarság iránt érzett égő Szerelem volt, de Leánya és Fiai sem estek messze az Alma a Fájától!

Művészet és Becsület

Vérem, ha eper-, málna-lé nem választhat egy hajlékony, mezítelen test, mert amit már látott így-vagy úgy anyaga, árulása nem lehet annak az egy Istenben; de ha barátot ugyanazok lövik, mint apádat verték, hát kimondod legalább egyedül, egy szál karddal neki a pokolnak kimondod mezítelen a Te igazságod, mely sokaké, de a szellemi ellenállás egymaga nem védelem nagyhatalmak megosztó ügködésének a tieid között, kik nincsenek megfelelően képviselve, se tisztelve az elnyomatás zsarnoksága rendőri földjein!
Virágozván édesedik minden fájdalom érc sebeinken gyógyító szerelem szférám óceánján kitavasodik az ősi ráncos világ: Rodin fehér márvány tavasza menyegzői fehér ruha selymes hab-világ, habzó föld virágcsokrába kötve: árvácskák, dáliák, tátikák gyermeki kacagásom nászágyán vénséges vén dalaimat eltáncolja Hamupipőke, Hófehérke, Csipkerózsika...

Magyar Szerelem

Föld-szféra tudatalattija tudatosodása (jósága-gonoszsága)
a sötét úr takarójában sikolyok, vénséges vén kiáltások
szakadékában a zöld fenyves erdő vérnarancs napjában fürdőzik,
és a fénycsíkba belelóg koronája, megfürösztöi gyökérzetét
jóság, szépség és reménység a kék ég csillagaiba elmerül tekintete:
zenei áldozata az égnek a pokoli sugárzások ellenszere: a magyar szerelem!

A Létezés Semmijén egy Papnő

Az út nehéz tán mindenkinek: és a lényeg azon méretik le,
mit adtál önmagadból, és mit tettél másokért: ártó voltál-e
az úton tudottan, tán meggondolatlanul, avagy kizárólag önérdékből,
és csináltad-e a dolgod, követvén a parancsot: élni, és élni hagyni!
Őrizted-e a tieid mindennél jobban, míg nem szapultad mégsem a mást!
Bár nem hagyott az ármány és a rágalmak tengere lélegzetet se venni olykor
a túlerő fogsága nyomásán, volt-e szíved mégis nem kegyetlenkedni,
hanem Embernek maradni, ha angyali is tekinteted -

Szeretem...

Arcuk kisebesedett, szinte egy négyzetmilliméter bőrfelület sem maradt ép,
de tetovált bőrük úgy ért össze, hogy a tövisek mélyen sebesítették maguk és a másikat:
így vélték lerakni saját terheiket, mi csak egyre nőtt!

Tetovált arcukra ömlött a véráradat -

Tánc közben lábuk összegabalyodott, amit csak Isten maga szabadíthatott ki!

Szeretem azt a Magyar Nyelvet, ami nincs satuba szorítva, értsd, ahogy akarsz... nincs cenzúrázva,
megfér egymás mellett sok vélemény, mert ez a valódi párbeszéd alapja: türelem...

Szeretem a Magyar Elmét, amit nem inkvizítorok és álszentek és moralista hatalomemberek, kik
szívtelenek, szögecselnek...

Szeretem a Magyar Szemet, amit bár ízekre szedtek is, hű az ízeihez...

Szeretem a Kerecsensólyom jobb és bal gyémántszemét, az isteni minőséget -

Szeretem a zseniális zenét, a táncot, a kertművészetet, a fát, az erdőt, a virágot, a szelíd őzet és az
elmét, ki nem árt...

Szeretem a romantikus, dombos-hegyes tájat, csörgedező patakokat, csordogáló vízfolyamokat,
virágoktól roskadó, fodros felhőrétegeket erős nyári naptól megvilágított kék égen -

Hangzók a tükörben

Magán- és mássalhangzók szonettje: A: alma és alfa: a kimondott hangok hullámai megfestik a
jelentés érzéseit; B: Bulcsú és barlang és bandukol a B oly bársonyos-puha érintése...

K: Kolos és Károly és Kinga... keményen kopog tán, már nem csak haláluk!

P: Péter és Pest és pitymallat, tán elhozod az isteni minőség mellett való és igaz boldogságunk!

Az isteni minőség a legmagasabb Fal, azt csak az mássza meg, ki isteni rejtelmeket meglátni méltó!

Rózsaszínes hanghullámok gombolyítása pirosas-sárgás almává!

Vannak a kínozók, a kínozók, sokszor nagy szabadoknak tüntetik fel magukat, de csak a megkötöző
kínozók, kik barátnak álcáztván ártanak, ártanak, és ölnek, majd halálodban is kínoznak tovább, és
vannak a szerető szívűek, de ne keverd össze őket a szolgálóval és a cseléddel, de cseléd és szolgáló
szívben is lakozhat jószág és szeretet!

Gábor és Géniusz: a géniuszok között a hatás szinte kötelező természetesség: egymásba
átáramlanak az égi mezőkön!; még nem biztos, hogy egymás kurvái is voltak, bár kicsi a világ és
kevés a géniusz!

A: Apám az aszály és a dagály, az uszályos darugépkezelő semmi lidércein a pusztulás terhével jól
megrakott teherhordó uszály, és én lebontom e terhét: tehermentesíték!

É: Mikor égtél, mert égettek a tűzben nem egyszer, szemem szerelme eloltotta a tüzet azonnal:
Térey János, Esterházy Péter: a Magyar Szerelme -

Mondják: mindig a Sátán mezőire tévedt, és a gonoszt segíti... hahaha...

Mágikus Tükörben szemléli a Létet és Semmije által elvegyül és kiválik, de csak mondják... és
minden elfolyik(lélek, idő)...a születések a fényhálón, és mi az örök?

Öröklét

Napraforgómező, levendulamező és margarétamező, repcevirágzás, és mily édes a pacsirtadal a
mezőn, mily édes a szerelmet birtokolni, de elengedvén sírni utána nagy fájdalom!

Bingen am Rhein gyönyörű volt apám halálának 24. évfordulóján, 2014. szeptember 20.!: Hildegard of Bingen halálának 835. évfordulója (szept. 17.) után 3. nappal!

A Szférák Filozófiája: a Mama Kertje széncinegái és énekes madarai gyermeki kertemből a kiüzetést nem éltem meg tragikusan, de ma is abból élek, az védelmezett lelkemben szerető rétegeket! Assisi Szent Ferenc madarai csipogása a Mama szerető védelme édes dallamai!

A Sziget Gyermekai márpedig nincsenek: a világba dobott és el-, szétszórt, ízekre szedett és tépettek a világ cselszövései, ármány és rágalmak idült agyalágyultjai, kiszolgáltatottak, mégis létezik isteni kegyelem és irgalom és egy Haza a Magasban, de ne hidd, hogy a világban az égi manna, a nedű: Sappho leányait sem a maffia csiszolta be jó fogaskerékké, de nem is egy kőművesmester, bár a Nagypapa becsületes kőműves ember volt!

Az örökkévaló isteni minőség nem mászik rád, nem erőszakol meg, melynek álma örök tiszta magányos lebegés két lábon, mely kötődik és kapcsolódik a szerelem az isteni minőséghez...

hajszályökereken, hajszálereken, gyémántsálernál erősebb kötések érintett-érintetlenül téridőtlen visszatérő-visszajáró alakzatai a Fénynek: a nevem: szerelem-termékenység és harc, de harcom az én magányos harcom: nem csak magamért, de nem mások útján megyek az ütközetbe, még ha tudatosan is ellenségre bíznak az ellenségeim, az enyéimért harcolok (kard nélkül!), hisz tudom, kik azok... Szférák Filozófiájában csábító, zavaró, zavart, megtévesztő, rád mászó, rád küldött, füleidbe mérget beszélő leigázók, elnyomók, ellehetetlenítők, kiirtók, elpusztítók, ideológiai mázban a zsarnoki terror fizetett szélirányokban ható és mozgó energiaáramlatok katonái közt megmaradni magad, a ciklikus körökből ki a szenvedélymentes és szenvedés nélküli, a körforogásos szendergő lét-nemlétből, lét-semmiből kiröppenni a szenttelen megigazulás, a jelenlévő, segítő és megtartó, rejtőzködő isteni arc áldott és áldó öröklét gyémánt kötésesei örök jelene -

Hetedik Éjszaka

Romhányi Török Gábornak

A hetedik éjszaka karácsonyán Eros bújócskázik
vérnarancsos Nap hajnalán a vágyakozás
lenni-jótevény energiák, mindenknek adó,
Létben gyökerező maradás -
Cosima Liszt Wagner kicselezett simogatásokban
ölben, mellkasra bújó agyredők, elmetekervények törésein,
töredékein: fehér és rózsaszín bazsarózsa álma: a szépség,
amint a falhoz beszorított levegőtlen szorongatottság présében
lézerütegek, mert egy töredezett Shakespeare-szoborfej kerül elő
porhanyós földadomány egy megtörtetett és vásott, elaggott temetőből -

Keresztanyám

A Margit-szigeti sirályvetés nem volt beetetés, sem a Magyar Nemzeti Galéria
Magyar Történelmi Festmények Tárlata, hol megőrült Kund Abigél, mégse siratni,
és II. Lajos magyar király a Csele-patakban lelt halált, és Zrínyi és Frangepán a Bécsújhelyi
Börtönben, és Zrínyi Ilona gyermekeivel, és Hunyadi László siratása...

A Balaton partján az unokahúg már három évesen kiimádkozhatatlan a vízből: a víz az abszolút eleme; bár ha szőlőcsősz ráijeszt, és a nagy forráságban, hosszú út után se kóstolhat egy szem szőlőt, mert másé a szőlőtőkén a friss zamatos ragyogás..., az biztos, hogy akkorát fosik a szőlőtő tövébe, hogy hét határon innen és túl nem túr, de bűzlik!

Bár a pénzlapítás a száguldó vonat által oly rettegett, kívánt és vágyott szenvedelem, hogy jön a vonat és retteg a sebességtől és a zajos robajtól, és csak a szoknyába bújik, de jön a vonat és zakatol és rettegett dübörgés, és a végén a lapított pénz a sínektől messze kirepülve megtalálódik, és ajándék ennek-annak, fűnek-fának -

Színész és költő öngyilkos, tán baleset!

Tejföllel jól fejbe borítja unokaöccsét a Balatonnál, keresztanyám nincs humoránál..., időnként hallgat, majd kritikus, máskor dühödött haragos, de sosincs zavarban, mindig ősz komoly és nagy szenvedő: „Ide a Borocskámat!”

Ló, ha ledobja a hátáról, jól megszívja keresztanyám, mert műtétek sora és gerincvelő-termelés leállása, a sok egyéb szívástól tüdőtágulás és tüdőrák..., fulladás piszkosul... megöszül, és haláluk előtt csaknem úgy néz ki mint a híres magyar író -

A fiatal nő fest és takarít borzalmas fekete cipőkben, de nem csak ez az öröksége..., bár a férges ruhákat nem égette el azonnal, de az örök ruhákat nehezen kapott...

42. Születésnapomra

Szenvedélyes életemben felépül újra és újra a korlátozás a szabadságban, ezért a kígyómozgásos görbe, bár nem gonoszság, de az utamat kell járni -

Elfojtott szenvedélyek lázas vágyakozásán a meg nem értés és a számító fenegyerekek, a kéjgyilkos: életet a végsőkig veszélyeztető halálok által -

Beteljesül a lélekszellem akarása önmaga irányain, hogy megsemmisüljön az árnyak tengerén túl már ne szerethessen annyira, hogy eltúrje ép ésszel

az igazságtalan kínzást, ép-tudatos értelemmel az apák poklát, mert a boldog élet kisiklott és az igaz szeretet kicsorbult az idő és az egzisztencia útvesztőin -

a szerető szellem megméretett és megkínozta a lét és boldog beteljesült maga akarása önmaga irányain a szerető és áldott magányosság jön el...

Macska

Macska a füstben, és hogy féltékenykedtek, pedig én csak szálló-vendég voltam, de volt ott egy zárt szoba is -

Egy jógi, ki művelt és régóta mindent tud és látott a világból, mégis idegzsába vergődés a gyilkos éln, és pusztulásában körbevéve magát pisztolyaival egy bajnok, kit szerettem, az álmodó gyöngédség szerető energiáit, ki vadállattá tudott válni mihelyt nem tetszett a másik más -

Színház az egész világ, mert más az egér, mint kire mondják, más a vadállat, mint ki eljártssa...,

hol édent remél, nincs tán ott csak pokol, hol esetleg ellenséget sejt, lesz barát és fordítva, persze ez nem jelenti minden barát ellenséggé válását..., csak hogy figyelj útjaidon, és légy nagyon óvatos, mert nyissz, és fejed már a szent anyaölből, jó esetben...

Sirattalak, sirattalak, mert gyönyörűvé varázsolt a múltó idó, de Te: „ettelek volna meg, faltalak volna fel idejében!"; Én: „A szenvedélyes kötődést, ha lélektől lélekig, ki tud annak ellenállni” Te: „Jó, hogy nem jöttél közelebb, majdnem megöltetek, míg e pusztulásomban szerettek mégis!”

Én: „Odavetettek minket, az „idegeneket” mint ágyútöteléknek felderítőknek a biztos melegből, de nekik rég a saját népük az „idegen”, és mi még nem haltunk meg: „az álmodó magyarok”!

Te: „Rettenetes, amint egy hatalmi Rendbe csúfolnának bele mindent kényszeredetten, de sosem sikerülhet, mert a hatalom feladata megteremteni a közös élet feltételeit és lehetőségeit, hogy ne legyen sérelem és sebzettség, miért a bosszú létszükséglet!”

Én:”A lehetett volna, az csábít, a paradicsomi állapot, de nem lehetett, mert az édenből rég kiűzöttek, de oda folyton vágyakozunk..., mégis együtt nem lehetett, mert a döntő pillanatokban harc és gyűlölet volt, harag, türelmetlenség, dühödött meg nem értés, a várni tudás hiánya, bár mennyire is vágyakoztak titokban egymásra, és akarták görcsösen boldogságuk, a sok huzavona kikezdte egymás iránt bizalmuk, az élet buktatói, gáncsai, küzdelmei, akadálypályája, és pokoli volt egymás nélkül, a másik hiánya, már mégsem lehetett, már nem volt lehetséges..., és tán örökre gyászolják, mit úgy vélik, lehetett volna..., de „a véletlen Isten szeme pillantása!”, és együtt tán még pokolibb lett volna, egy összezárt gyűlölet, a kölcsönös tehetetlenség...

Jaj, de ha meghal a szeretet, tán egy pillanat alatt, és a boldogságnak az emléke fáj, és marad a boldogtalanság a szerelem emlékében minden oly parányinak tűnik, mert úgy kell a boldogság mint egy falat kenyér, és míg üzvéen hajtjuk múlt boldogságunk, úgy illan el, csak a kínzó vágy marad utána -

Nem ragaszkodásban rejlik boldogságod -

A Hatalomnak nem kell a Szerelem, hisz semmitől nem fél jobban, mint ördög a tömjénfüsttől, mert Isten mentsen, hogy beleláss a lapjaiba, és még fel is fordítsd őket, mert akkor halál fia vagy, de biztos felfal az a hatalom melyet megláttál, és tőle Nemzetet védeni akartál..., de a hatalom nem csak ördögi -

Én: „Zsarnoki, akarnok, hatalmaskodó hullarablók társasága, kíméljete magatoktól!”

Te: „Nem állítja rögtön főzőpult mellé az Ember, akit szeret, kivéve, ha Katona, és a Nemzetért él-hal, és végromlásában e szerencsétlen nemzetnek vére kiömlött!”

Én: „Vigyázz, a Fekete fogú Vágy a következő kínzópultra fel ne húzhasson, Te szeretett, árva Magyarország!

Te: „az Élet elviselhetetlen könnyűsége épp az, hogy minden elbukhat egy pár szón, egy döntés és következményein, ha gyöngeségeinket csak kikezdi ahelyett, hogy szeretnének, de mi gyűlöletben nem akarunk élni, mert szeretvén lenni akarunk! És Isten a lelkünkben ki is nem volt már: kisgyerek, bohóc, vén koldus, egy nemzet aranya, egy vén folyó!

És míg megtörtént Európa elrablása, az egyik volt Fekete és Nagy Parázna, és kínozták a semmiért egészen, míg valakik felelőtlenül kommandíroztak, és volt kit futtattak, de tán neki se volt annyira könnyű -”

Iphigenia

Harcaikban állt nagy, meredt fekete szemekkel örök viharban,
állandó ösztűzben a világ taposómalmában a határtalan szerelem -

Alacsonyan szálló viharfelhő-réteget hozott és fújt tova az erős szél,
de fentebb már tündöklő kék ég, hogy védelmezzen szigetet, kolostort

és egy isteni hazát: áldozati virágillatárban istenivé lényegült a szigeten
vadállatok voltak társai és az ellenfél fő embere: démonok és a gonosz

kísértette, de nem volt máshová hazatérni végül ez lett otthona,
de itt van óvásában és féltésében az isteni gyönyörűség a szigeten -

Sziget

A sziget viharában elviselhetetlenné vált a külvilág
rózsás ködök oszlásán szeretetében láthatóvá vált
egy óriási pontos halál-gépezet fűrészfogai
egymásba illeszkedvén forgat egy világ kerekét -

A szigeti imamalom pucér, napsütött beteg az éjszakában -

Egész

Szeretni is csak titkon mernek immár
egy kidőlt hasáb fa, hajdan fakirály
elsterülnék mellé oly szívest örömet
de itt van még dolgom: egy pár szó!
Már tudom, egyéni, államérdek mást sugall,
mint a Nemzet Egésze iránt érzett Szerelem,
gond, féltés és aggodalom -

Sissy

Vörösesbarna hullámos hajzuhatagban
rózsaszín-fehér legyező mögött
gyöngybetűkből felfűzetik a nyaklánc
messzi távolba elterülő zöld dombokon.

Messzi távolba elterülő zöld dombokon
gyöngyöző kacagás robaja az otthon melegében
szabad vágatás üde friss illatú mezőkön
szénaboglyák, búzamezők kalásztengerében.

Diana

Üvegszilánkos gyiloktengerben haldokolsz tovább,
míg szívedben magára nem talál mind, ki Krisztus -

királyi sarj; sebeid vérmintázatain bódító mákony a
tigrisliliom szúrós rózsaszín-fehér illata az Úr
ítélőszéke előtt hullád az ég minden margarétacsokra
szerető, nyugtalan lelked békét keres az örök csillagokban -

Stigmáit rég kezeim középpontjában viselem, de láthatatlan,
mert nő vagyok, és elrohasztani nem akar..., hisz gyönyörű,
nemes gepárd szökellésem árkon-bokrokon, és homlokomon
vérző, nyílt seb csurgó vérpatakokkal szíveikbe szép sorsa
végzetén mint napsugár leheli ki lelkét a bonyolult halál-szöttes
fájdalom-csomóit Istenben elnyugvó szeme gyógyítja, oldja fel -

Sűrű halálgombolyagban az örök női gondolat keres-kutat, de
maga a Halál fagyasztott és dermesztett, bár akartam a létezést
bezárult, megbénult, elsötétült érzékelésem fájdalmas titka fátylam
lebbenésén az áldott agancs a vérrel borított fényszövetben -
Elhullott margarétacsokor az űrben lelked édes énekel fájó szíved
húrjait Isten pengeti rózsaszín habjain titkokat lehel szeretetem
írántad a lét összes lilioma gyilkos ködök halálszövetéből kidugjuk fejünk
az Isten boldog tündöklő-ragyogó kék ég óceányi oxigénövezetére -

Lélegzet

Gazdatestben az idegen-ismeretlen anyagra vágyakozik
az elme gyakran legerősebben, így évekig haldokol, de
így jut végső öntudatra, hol már nincs tükör, de
áttetsző lét-lék-lélegzés a személy szerinti eloszló megsemmisülés
az isteni örökkön valóban elfolyó-eloszló önmaga megsemmisülvén
teremtett lélegzet-leheletként -

Gróf Uram

Gróf Uram kalapját elvesztvén a szélben
elterültem, és az angyalok citeráztak rajta
édesen mozdult Gróf Uram a Medve
barlangjából, és meglátta napsütött árnyékát:
hosszú lesz a tél -

Sivár lenne szerelme üres kongó űr-báb
csurgó csöpögne, csörömpölne az éteri közelség -
miután lett Gróf Uram veszett fejsze nyele
nagy hajnalt kukorékolt: „tudja Aranyom, kivel beszél?!”

Dédi

Dédi, ki idegen apa mellett nőtt fel,
édesapját fiatal leányként egyszer, ha látta
de szerette az érzett Édest, ki titkon segítette
a körülmények hálós-bogas szövevényében,
melynek Élet a neve, csak így lehetett -
Az Édest nem tudta nem szeretni, bár ártott is
az töméntelent, róla csak nagy ritkán, titokban beszélt,
titokban tartotta szeretetét -
Nagyon fáj az örökös távolság, a lényeg szerinti
örökkön távol, rejtőzködven-rejtőzködik -
a tudatosságban nincs is már titok a magát érintő történésben -
így értettem meg, miért, mikor és ki iránt lobbant szerelem
lángja szívemben, és maradt meg, bár kiábrándult csalódottan később is -

Szabadság apámmal

Ágyban voltam apámmal majd a friss levegőre
együtt kisiettünk - sok dolgunk volt mindenkoron -
és én szemben a Gellért-heggyel a Szabadság -
szobor felé széttártam karom.
Apám meredt dühödten csodálkozva nézett rám.
Ennek a leánynak elment az esze, a szabadság kell neki,
és nem az apja? Hisz kezei nem felém tárulnak, nem engem ölelnek!
Később kurvának szidalmazta, szajhának, rohadéknak a leányt,
és megkövezte, mikor a leány kitartóan mert valaki mást,
kit apja utált, szeretni, kutyának nevezte, és asztal alá vetette
dühödt haragjában ételmaradékát, melytől még a patkányok is
fintorogtak volna; a leány mikor apám nagy szemébe belenézett
kihívón szólította amaz: „Neked a szabadság kellett!
Nem adják könnyen! Hát legyél!”
„Én együtt apámmal e pillanatban szabad!”
„Hát legyél!”

Magam

Szívlelkem szellemében Kárpát-medencei sorsüldözött színharmónia.
Elüldözött, menekült, kivándorolt véreim sikerei, olykor tragikus sorsfordulói -
Globális terror és vörös polip..., és kábítószer túladagolásban meghal unokatesóm
Patty Chicagóban, nem bírván testvére Trissa e terhet elviselni, gyógyszer-túladagolásban
meghal ő is; családi sikertörténetről is tudok: Colorado, Kalifornia...

Kirajzolódik szívlelkem szellemében e világ és nemzetei törésvonalaik mentén.

Dirty Dancing utolsó emelésében talán nincs is az a régi ír-angolszász ellentét Kenedy és az Angol királyság között, különben is Samuel Beckett tojt az nagy ír fennen valóra, írt inkább tökéletesen franciául, amit azok díjaztak, - hagynák már békén az nagy Joyce Hagymány Uramék; csak a Maga, az Én Lét-hangjai érdekelték; fosott az ír valóra, éppen így tökéletesen ír maga, nincs sallang rajta - az abszurditás története! -

Kárpát-medence így vagyok Magam-Mag-Magyar! Véreim, génjeim: töredék magyar, valami ismeretlen: (Dédi apja tagbaszakadt vörös típus lehetett, az utódok közt ilyen a megfejthetetlen); van bennem sváb, magyar, szerb, horvát, szlovák és a titok: magyar vagyok! Nem könnyű -

Földünk parányivá lesz lassan az óriási méretek között, a világ éltetődik az emberi tudattalanban kultúrák közötti és feletti gyermeki rácsodálkozás az isteni titkok valójára!

Míg ezt írom, hív anyám: „1054 óta először a Kubai Repülőtéren találkozik egymással a Keleti Pátriárka és a Római Pápa-”

Elmenyugalom

Elmenyugalom, elmehalál mély-nagy csöndjében
elmetapogató piócák társaságában
vérszívó-idegborzoló, idegtépő, idegmérgező csatatér -

Elmehalál, elmelazulás határtalan úr szíve a csöndben
lépten-nyomon vércsék és karvalyok csőre vájja szférádba
túlérzékeny idegrendszeredbe mérges akaratát -

Napozik az elmenyugalom mély csöndjében
csivitelő széncinege-sokadalom hosszan tartó éneklése,
és tört zajok szűrődnek át az elektromágneses hullámokon.

Őrjítő-tébolyult zajban ördögök közt megértem végre
hol vagyok és mitől félnek: hogy tán minden fekete hercegbe,
minden fekete mágusba szerelmem belekuszálódtam,

ismeretlen idegen, árnyékos részembe belegabalyodtam.
Nem tudtam, kiket szeretek, csak kivetült önmagam legjobb valója rájuk:
áldozatkészség, önfeláldozás, hűség, kicsinyek védelme

életem veszélyeztetése árán is. Szerelmeim által önismeretet szereztem,
egyedül, magányosan magamnak maradtam.
Idegeimen, mint húrokon játszik a csalódás, a rettenet, a borzalom, néha a félelem.

Hatalom akarásuk képzeteti szellemsziszegése-szellemihegése a túlélés
kényszerpályáin egymást átjáró, incselkedő ördögi-angyali csatatér
hatalom-szöttese fojtogat, és próbál megölni, hogy uralhasson és lehessen...

Borzalom rettenetében egy Fehér Mágusnő gyógyító és tanító követe vagyok:
nem vihetjük egymás keresztjét, de ideig-óráig segíthetünk a másiknak azt cipelni!
A Másik iránti Részvét és Szeretet miatt évekig haldokoltam, és magam csaknem örökre
elvesztettem -

A létezés, a Lét szellemmezőin a Hadúr, a Hadurak a Tejúton és a Vegán
mér földes csizmáikban szelik a fényvéveket -
Átjárják egymást a halottak a kémmezőkön az ártók és a segítők: Isten dönt -

Az ördög a tökéletes játékos szellemmezőkön megtéveszteni ő képes leginkább -
beburkolózom angyali páncélok és vérték védelmi övezetébe az ősök áldó örökségében -
a Szentek Paradicsomi Kertjében virágfüzerek, gyümölcsösök az isteni szent zene

illatárban megfürdök a nyolc folyó frissítő, isteni igézet dalai hullámaiban -
A Fehér Máguskirály szerelmese és anyja rokon lélek;
a Sátánisták azt akarják, hogy féljek, így kívánnak megszerezni!

Medve

Ottlik Gézának

Ébren, látván a valót, nálamnál tisztábban nem látott senki -
túlélni a gyilok-poklot hosszan, mélyeket kellett aludni, csaknem holtan;
a medve téli álma erőtartalék a további magányos vándorláshoz,
bár követik útját minden kameraállásból, barlangja emlékezete körbeveszi,
mély sötét erdő darázsfészkein által kullog, ballag, bandukol
édeni lépes mézet nyalogatva látja összeomolni a megszállás fekete bástyáit -

halál-gépezet

láttatódik a konspiráció igazi-valódi arca ocsmányságát
meglátja valaki kifinomult gépezet maszkjai mögött nem tűri el nélküle legyen -

Magyarok Nagyasszonya

Mama az intenzív kórházi ágyon megkötözöttén tudta, hogy itt a vég;
a rabságba belehalt a gyümölcsös-virágos fekete-vastag hajkorona -
Ördögi angyalaim áttörök tán a pokoli gépezet halálgyűrűit, és a mély-sötét
éjszaka sebesülten barlang-börtönünk rácsai mögül lassan halálos fáradtan
megindulnak a gyűrűkön át egymást cipelvén hátukon az illatos örök tavasz hajnalai felé -
Bolondságainkat kihasználó gyilkos Nagy Testvér és Nővér tán szintúgy elfárad...
...addigra már magázom magamban Gróf és Báró Uramokat -
őseink köszöngetnek egymásnak mibennünk -

az összejtig minden ős az igaz öntudat bevallja a határtalan szerelmet -
a kivéreztetett, széjjel-, agyonszagotott Haza egymás ellen harcoló Urai az üldözött hun-
magyarság igaz üldözött szíve lelke szelleme becsülésében megpróbál nem vétkezni többé -

Mai magyar monda

Asszony, tudd a Te helyed köreit!

Az Egri Nő szalutál, kihúzza magát és osztozkodik, hol teheti, fűnek-fának adományozza magát:
egy markotányos nő! Az önbecsülés csöndes büszkesége nem szégyen, és magába fordul, a
külvilág eregeti lég-, lehelet-golyóbisait, légzszakjait, léggömbjeit -

A pilóták, ejtőernyősök, a sárkányrepülősök kifinomult, jó technikája megóvjja őket a zuhanástól!
Siránkozásom nyomán ez is az is visszatekintgetett magyarságára!

Nem ártunk mi senkinek, csak lehessen végre boldog tündöklő-ragyogó arcunk maga-mocskaink
ellenére is; megölt engem és meghalt...

A kék-fehér pillangó tán mégse aludt rozmaring-mezőn! - szidja manipulált, megtévesztett ficsúr-
kedvesét. Ha én csak egy kicsit kevésbé biztosítottam volna magamat, mint kegyed gondolja-
válaszolja amaz, maga tán már nem is él! Mi a csodás elem? Még élünk! -

Mind elmenni, és nem odaveszni! Fehér Ló Fiai és Leányai és a Főszereplők:

Fanyűvő, Vasgyűrő, Hegyhengergető -

Gondolatok

„A döglött ló csak alszik -”

„A lónak négy lába van, mégis megbotlik -”

„Megcsípett a hülye kígyó -”

Apám

A Halál, mint alvás, az élet ébredés; élő ébreszthet holtat, holt élőt?

Az alvás más minőségi tudás, mint az ébrenlét -

A fehér és fekete ló is botlik; szőre a fehérnek mindent visszaver, a fekete szőre mindent elnyel -
a szürkék közönyös bölcsek: nem vernek, és nem nyelnek, mert akkor a másik elfektet!

Fényelnyelés-fényvisszaverés megfelelő arányos mértéke maga a bölcsesség!

A kígyó, ki mindig megtéveszt, ébreszt is, de a jóság tudtával nem kínozhat gonosz!

A gyűlölet még nem gonoszság, de első lépés az úton -

A valódi gonosz kéjeleg a másik szenvedéseiben; kéjgyilkosok...

Jégkirálynő

A szentség angyali könnyedségében, a szeretet szenvedélyében voltak csak fontosak a Káma-
Szútra tornamutatványai -

A hat-alma-sok úgy parancsolják, hogy a szekér a nép végkimerülés izzadságán haladjon tovább -
Finomra hangolt halál-gépezet álarcosai maszkok mögött egy terror parancsuralma -

Makulátlan, tiszta fehérben a Jégkirálynő gonoszága: édes, mézesmázos kedvesen suttogó hóhérai
éles késekkel vidám élénken lemészárolnak, majd kiterülnek ők is, miután összerogytál terheik
alatt, melyet ők raktak rád -

Isten, add, ne legyen végre Nemzetem örök baleset szilánkos, mérgezett Hullája -

Rémálom

Rémálom, ha biciklid hozzád nőtt, és megfigyelő -
ellenséges támaszpontokra helyezik át, mintha
magad döntöttél volna így -
Rémálom, ha kicsinyes diszharmónia-övezetben
mindig hiányzik az illatos egy-hullám-hosszon
a fürdőzés-gyöngédség -
A béke és a nyugalom simogató, friss pezsgőfürdő
ölelés szeretetszférája: aranysárga kalászkok
enyhén gyöngéd simogatása csak mézes madzag -
Rémálom, ha a titokhatalmak előre kikémlelték
álmaid, és szemeidbe homokot szórva megtévesztettek,
halálra kínoztak, miközben összezavartak,
mert kitekintettél bolygószférából a szeles csillagokra -
Rémálom, ha a termékenység istennőjének kivétték a méhét,
és ő a Föld illatos tavasza és gyümölcsöt termő édes nyara
harmatos igézetében átörökítődik a jövőnek -

Isten

Krízis-analízis a matematika Goethe-i ága
mikor az Éden halmazelmélete úgy osztott,
hogy imád, imádságos és hazudós a halmazok
metszete érdekes ingoványos területe
a káoszelméletnek: a pillangó színes szárnya -

Hajnal

Hattyúsiklás hajnalhasadáskor nyílt vizeken
valaki elkeseredett, szomorú jelenléte: egy sárga rózsa
és fájdalmam igaz mély szeretete csókolja külön-külön
a rózsa szirmait; a hangyák nyugtalan gyors iramban
róják a métereket, kimozdultak eredeti természetükből...
Ablakom alá körkörös lapokból kis szardarab-kupacot
emelt mintegy tornyot egy őzike az éjjel: egy szarbástyát!

Alkotás

A Gróf Úrnak kutyára és gilisztára nem, de Reám igen is lehetett szüksége, amint nekem a Gróf Úrra -

Kis Kert virág-, gyümölcsfüzére nyálában az angyali szeretet és az alkotás!

Angyali alkotók csók- és szellem ágyán örökítik át lényegiségüket a rokon lélekszellemek rokon szenvedélyességüket -

Margaréta

Apám az erdei fenyő karjaival ölel tán minket
és glóriás fénykörökön át repdesnek a
margarétacsokrok, a Madonnák: a segítő jók
és jóra törekvők lelke szeretett szféráinkban
lengedez a Krisztus-trónus lábainál egy csobogó
friss, dús Patak: Vivaldi és Bach...
...sok-sok Margaréta-csokor....

Méh

A fogantatás bimbózó rügyezés és növekedés álmait
a magyar nyelv betűibe égettem a termékenység örök szülője
méhe kivéttetik, és tükröződik az egész iránti hűség és szeretet -

Álom

Szeretteim egy nagy ünnepére várok,
egyet sem hagyok a pokolban a várrom,
a szív és a nap-meleg friss-üdítő üdvösség:
éteri zene szférái édes akarat álmain....

isteni

Egy Nő mellében Isten Kardja nyugszik; Bruckner,
Beethoven 9. Szimfóniájában kifordul sarkából a világ:
isteni minőségben mindig kifordul sarkából a világ -

Öcsém

Lenszőke búzamező-szomorúság nehézkedése lesz nagy könnyedség
mennyre is szeretlek és féltetek a Duna-parton fáj nekem, ha mázsás
kalapod, kövekkel teli zsákod, mit csak újra raknak a nagy röhögők -
Isten állatai nyári napzivatárában elhordtuk tán tonnás terheink már
létigézet libbenő, áttetsző fátylai közt illatos átlényegülésünk:
könnyűség illan el-létfolyó-fényfolyó Vér Bulcsú

Család

Pokol, ha pusztulsz, és tán szeret a másik,
de nincs birtokom, mit neked ne adtam volna -
Isten bizsergetőn édes-jó árnyéka és az én üdvöm
boldogsága, ha apám és anyám értő szeretettel
bennem összeölelkeznek -

fácánkakas-fácántyúk

Koldulok Istennél elhagyatottaknak: adna nekik
méltó rév békés nyugodalmát!
Hisz futva folyton elibéd, hogy téged ne felejtsem
az édes arcot, mi öröm, fény, jóság, tisztaság,
mint a szarvas hús eret, úgy kívánlak égi jó -

Halál

A sírhant volt már bezárva többször világok virága
halálmező szövevényes szöttezésén az álmok hazája
nagy energia, de titkaid ne add senkinek,
bár szerelmed napja adni kényszerül, és akkor
leteper a halálsekér és a világ polipkarjai fojtogat
a vörös, a sárga és a lilás kék polip, tudod, a szabad
röhögők: a hatalom! Légy jó mégis, semmi ágán
örök virág -
Élők létébe váj karvaly csőre: és már ott is a keselyű,
hogy az elemek faljanak fel...
Élet lehető gazdagságára rákapaszkodik a halálos kín
és a gyűlölet diadala pofozkodik, egy felfújt fekete
mérlegsák... bő életgazdagságon a pusztító hatalom
falja az elhagyatottság és kivetett nagy fenség
angyali-ördögi áldozatait: magányosság lidércei
a parancsolt és rágalmazott elszigeteltség hallgatásán
vigyázó őrszemmé lesz szent halála éltető erőnlét:
szoptatás: egy szent patak áramlása -

Tévedés

„Adjatok egy másik világegyetemet, különben végem!”

Mint egy kurvát verték és pofozták halálra a határtalan szerelmet;
a szerető skizofrén, mérgezett egér volt a macskájában
egy pontos gépezet mátrixában, míg csak rágalmazván baszni
lehetett, mint mérgezett egérre lövöldözni

a hű és igaz egy tébolyult őrszemet megismerni soha nem akarták,
soha nem értették, mindig félre magyarázták -

„Adjatok egy másik világegyetemet, különben végem!”

Hazám

Gázködökben a zsonglörködők és a semmi hajszálgyökérzetén
megszűnik a fel és alá, a magas és a mély és marad a kivetettség
a létezés semmijén egészen a lét idegzetén, hol az áramlatokon
a hullámok felismerik egymás való és igaz arcát a maszkok álcázása
lehetetlenségén, és elrejtethetlen immár egy fénygömb-szívben az örök láng
és szerelme és a határtalan úr szeretett szíveiknek: az ízekre széttépett
darabok megkínzott marcangoltatásban egymástól elválasztva a részek szerelme
üvölt a sikoly a lassú elvéreztetés és kínhalál: a megkínzott!

A sasmadaras, oroszlános, medvés kerecsensólyom álma nem lesz ólomüteg
és gumilövedék, de röntgensugárzás se lesz az övéi ellen -

Ne bánd az örömteli kacagást, a könnyed habfürdő üdítő pezsgését a terheiddel
is merülj el, merítkezz meg benne: a rettenthetetlen angyal illékony szépsége
varázslatait őrizem, míg tán a terhek mint drágakövek elhordatnak, míg szemekinken is
túl elfolyik a patak a test gravitációs aurája a szellemi mezők metszetein
a szent létezés semmijébe merítkezik a szem -

A foszló, elrojtosodó mag, mit cafatossá lőnek elbomlik a testidegzet hasadott
árnyékainkon a gyilok és az elnyomás, a terror, a kiszolgáltatottság és nyomorúság
útvesztőin, a káosz sötétjén a vízbe fúltak és mentőik árnyékok metszetein sors-, végzethálóknban -

Szerelmem

Kivert szemű, fekete kutya-rácson át csókolózik a bő életgazdagság,
birtokon belüli, jól táplált kutyafalkával: az érem két oldala perdül át
szememen a részvét, míg a határozatlan boldogok elmennek az élet nagy
pillanatai mellett akarásuk álma erőszakos, agresszív, bosszúszomjas
bizalmatlanul ostoba gyilkosok között -

Arcaink gravitációja egyenletes gyorsulásaink egybeesése, egybehullása -
halmazok metszete egymásba játszik, egyé válik az alakulás örök pillanatai
az angyali varázslat ígézetében a sántító, fél szemű róka kiszabadítása,
és a hajnali kertben egyik róka után egy másik és egy harmadik róka -

Szerelmes Haza

Borgözös imádat hullámzó leheletén egy kacagás mutatja bánatában a hátát, és panasolja:
elárultál minket!

Szívébe zárta rögtön e kétségbeesett szenvedélyt, és tudta, hogy kisujja után jön majd és megkap mindent, és lassan felfalja őt - kar, láb, szem, has, száj, fül, arc, fogak, haj, az egész testét-, mit sem sejtve ezen imádat halálos veszedelméről, és e groteszk, megfejthetetlen titokzatos titok abszurd iszonyatáról, hogy lassan, de biztosan ő maga csalogatja mézesmadzaggal egyre közelebb és beljebb, rejtett barlangodújába e tünde tüneményt, e hölgyet, hogy falja fel már végre, hisz mindene az övé: zsák a faltját! Napok vágyakozását szakadék mélyén napfogyatkozásra!

Egy mackó teste leheletvékony vászon fehér ingében illatos jószág határozottsága, könnyed játékosság, büszke gög halál-szöttesünk napfogyatkozása elnyel egy virágos-gyümölcsös karvalytekintet, önvédelmét; lassan elhullunk (ön)szerelmünk ösztüzében halálos hajnali virradatban átszellemült éteri testünk örök pillantások pillanatok kézfogóin:

Ki maga?

Szív a szívnek!

Kézfogó!

Kisikló vonatunk -

Rövidített túlélésünk -

Adományozó, szerető Szépség pokoli gyilok-, halál-hálóba gabalyodik világok világa, az értelem egyensúlyoz szeme rácsaira a világ süt bilincset, Isten oldja fel -

Gyilok-méregben elpusztulni kellett a fentebb valóknak dicstelen lélek- és szellemölő, - szülő -

Lassan osztogatja a Halál a lapokat, hol ezt a haját, hol amaszt nyírja -

És Téged, Te Bolondos könnyed, játszi mén, de fáj látni, míg bomlik, mert bomlasztja a Halál bolygóink tartalékerőit, de Te leheletvékony Életöröm pulzáló könnyedség létmezőin, miként bírja majd elviselni a feltárukozó borzalmat és rettenetet, az élet gázságait -

Lassan osztogatja a Halál a lapokat, és lassan oszlik el testünkben az idegméreg, a sugárözön hullámoz, és határtalanul fáj így látnom Téged, a haldokló Isten határtalan boldog Kacagását -

Az oszlás-bomláson is őrizve vigyázol Határtalan Szerelem a cselédlányt és a hercegnőt, a császárnőt üvegcsipőben, és Hattyú és a Kastélyban egy kis Játék is az ördögi-isteni, pokoli-édeni mezőkön, szféráinkban...

Hattyú

Hosszú nyakú, fehér és nemes, előkelő siklás

sötét, viharos hullámokon: értük jött -

Hűség

Öldökléses, gyilkos övezetben ráment szétszaggatott szerelmünk

a Magunk - Hűségére, de egymást féltő, óvó-vigyázó szerető-szerelmes

napunk melege örökre megmarad, hat, kihát, süt a nap, a napsugár jelenség,

és beburkol szerelmébe másokat...

Jobbik

Fény a Nap - Mag őrzí magában a Fekete Úr Herceget teregeti

démonait olykor elűzi, menti, óvja jobbik felének, magamagától? -

Haldoklom Magával, kiterítenek úgy is

Mikor párban haldoklik, halódik az Ember, eszébe jut a haldokló másikat a hátán elvinni az Ígéret Földjére, és ott hagyni örökre...

...eszébe jut a tetves pénzét, ha lenne, ésszerűen költeni el...

Mikor párban haldoklik az Ember és zokog, sír belül tébolyult, üveges, holt szeme mered imádott szerelmére kézfogóján halotti torára, és megörökíti az örök pillanatot, a haldoklását, mely lenyomatain egy filmforgatás helyszínei mibennünk haldoklik a könnyed vidámság rég és a haláltáncra hív, de tudom, nem az utolsó körtánc és nem az utolsó keringő, mert haldoklik ugyan, de visszajár még, és én és ő a határtalan szerelem -

Nap

A Nap megtartja határolt határaival együtt démonoktól zaklatott úrbéli táncosát, majd beviszi a teljes tiszta pucér, fénnel teli övezetbe, és a démoni úrbéli fekete táncos imigyen tartja őt meg -

akarat

Az Ember tudhatja, mit akar, de nincs egyedül élő akarat van milliárdnyi, és tán ellenséges mind a milliárd a túlélés és ember embernek farkasa szavára a fekete szóttos fülel gép-fülekkel, néz gép-szemei, és tán mindent megtesz egy Gonosz erő, hogy mi akarsz lenni, épp az ne lehess, de miért lenne hát az nagy akarat?!

Ady Endrének

A baj nem az, hogy keveset, de túl sokat adtam,
és most én, Prométheusz forgok és keringek más
bolygóimmal; szív-csomók oldását csak üstökös -
hullások és emelkedések adják rosszaságos álom után
bejárt a valóság is a levélerezet tengelye szögállásai,
és érteni akarom már rágalmozott szálláshelyük
mérgezett szféráiban jéghideg megszállás szellemét
ős-zivataros nagy fény-időkben játszott náluk pár
sokkal szebben?

Bár a Halál Menyegzőin mély, hosszú sötét éjszakákon
rég meghaltam én már -

Szív-csomók oldásával leválik mind a lidérc és a sziszegés,
ha megrázom magam vagyok az ország és őrző temetője,
bár de borzalmas a halottak élén az évszázados pusztulás
borzalma és rettenete az Eltévedt Lovas viharain agyonázott
és agyonvert öngyűlölete öntudatlan gyilkolja magát a tépett
szétszagotottság, és tán új napokon eljő egy új életre új perspektívái -
legyilkolni mást, dehogy, de a sugárkezelés nem kellett volna -

Kastély

Ha ide belépsz, hagyj fel minden reménnyel!

Öcsém jött utoljára, a süketnéma, kit szeretek, ki véreből a vérem...

A Kastély nem hegyre épült, itt, ezúttal, hanem lapos, lágy fennsíkon erős szelek csapkodják ablakait, ha épp nyitva felejtik őket a benne lakók...

Egy hullámos, gesztenyebarna hajú fiatal vénség terül el a zöld gyepen, és bámulja folyton a teljesen teli eget, ami mások szerint tök üres...

A Borsó-agyú és a Tök-fej -

Magyarázza a Borsó-fej, hogy hiába zöld a fal, avagy esetleg sápatag sárga, avagy vérnarancsos, esetleg álom, avagy bugyi-rózsaszín, mégis ne dalolj az ellenségről, ha nem vesz más körbe csak ellenség..., de a Nemzet iránt érzett Szerelem - az elhagyatott kisemmizettek, az elárvultak, a kirekesztettek, más szóval két lábbal seggbe rúgottak, esetleg seggbe basztottak...

Menj, a jó büdös, kurva anyádba.., na ez ugye nem tetszik, pedig az Úr az Én Pásztorom..., és Tebened bízunk eleitől fogva, és a fehér Ostyakörök emlékeztetnek édes álmaidra...; és akkor csaholnak valahol a vad, dühödt, ránk uszított ebek, (kutyák)..., valahol, a nem tudom hol, halt holt hol, az életet szövök...

Itt vagy-e Drága Szentem a Kövér Lúd, a Márton egész Köpönyege kell?

Dehogy, Szerelem -

A Kastély Kert liliomai illatárjában pompázik a rózsaszín műanyag papucs koldusa és az emlékek áldozatos szerelmei!

A Fátyol elrejti a matematikai rendszerekbe szőtt isteni álom logikáját, hisz az igaz, hogy rendszerek elemi nyelvezete a matematika, mely alkalmazott és virtuális világok maradéki, ha technológia...

Egy imádságos képkeretben egy lila vastag és kockás dzseki, nem az enyém, de sosincs túl messze és rejtve előlem, a falakon a tűnő lehetetlen, mert mindennél jobban szeretem a Magyar Nemzetet, de képviselői a hatalom különböző táborában fenegyerekei és szerelmeim és a határtalan kínzás! És mindenki annyira más egy ujjlenyomat, és az általános sosem elég...

Sűrű köd, vágni lehetne, gyakran viharos ég, és a gyakori légnyomásváltozás miatt zavart érzékelés torzókkal -

Az igazság, egy csalafinta Nő prizmán keresztül, mit és kit, tengernyi hullám-tényező határoz meg: természet maga, a hajlam, akarat, vágy, félelem, erőnlét, rátermettség, a szkeptikus és sztoikus ismeretelmélet sikolyai és szerelmeink a csalafinta Nő mikro- és makrokozmoszának bonyolult rendszerei: világok virágai -

Mivel én egy kibaszott ország vagyok mindenünnen, hol folyik a lé, no azért mégsem, de én kivert egy fekete kurva kém egy kutya vagyok, - értsd ironikusan-, sajnos meg kell magyarázni, nem a nyelv okán, hanem a helyzete miatt -

Mégis, mikor azon az édes drága rózsaszín gyepen feküdt és bámulta a cseppet sem kék és vérnarancsos csíkozású eget, de tombolt az égi háború robaja a fekete láz, akkor álmban szeretett ezt is, azt is, mert csak így lehetett túlélni, hogy folyton szeretett mindenkit! Egyébként rég behalt volna félelmébe az égi robajtól! -

És bámulta azon rózsaszín gyepen az kék és vérnarancs csíkozású eget, és vagy imádkozott, vagy meditált, vagy aludt, vagy álmodott, vagy morzsolta a rózsafüzért, vagy azt kérdezte, hogy szeretsz-e, mondd, persze tudta, hogy e háborúban nem bírnak szeretni a katonák, mégis e kérdés, szeretsz-e, tartotta életben..., és fűnek-fának újságolta, szeretlek ám, imádlak, és ez meg másokat tartott életben, és mindez nem volt hazugság, mert nem tudott mást, csak szeretni, görnyedvén terhei alatt -

És amint az eget bámulta, és mezítelen feküdt a kék fák ultra vörösében a sugárzás lehet röntgen is-, akkor mindegy volt már, hogy beszívott-e, kábult egy idióta lett volna tán, a rózsaszín agyalágyult mosoly háttere előtt zajlott a történelem is, és nem, nem volt se kurva, se kém, de mindez úgyis mindegy, mert az az, akire ráfognak, oszt mégsem-, és az alkotásnál többet nem szólt senki ellen, se mellett, de időnként általánosságban megemlítette kételyeit -

És volt, ki és kik kínozták a magyarságot, ahogy ő látta, és azt időnként egy barátjának megemlítette - Nos, ezen a bíbor csíkozású gyepen álmodozott, és hol az egyik elnök, hol a másik herceg, avagy egy harmadik parancsnok ágyába álmodta magát, mint egy Hány János, segíteni a magyarságon, hogy kerekedett akkora fekete felhő és zivataros égen akkora hadd el hadd, hogy mindenki őt akarta vagy elpusztítani, vagy megszerezni, mint jól tejlő szent tehenet, vagy aranyat tojó tyúkot, egy tyúkocskát, de csak egy álmatag koldus, ugyan már -

Semmi ágain a semmi dalai hiányzik a nóta a vákuum energiáján szüli a létezés semmijén a lét lélegzete lélegzése az élet -

Kuláksors

Pünkösdvásárnap: május 24. Fonyód

Apámon csattan az ostor, mikor hátát véresre veri a szíj; a fejét majdnem ketté vágja a gépszíj, a gyermeki agyat, mikor mit sem sejtve, törődés nélkül, töretlen könnyedén felmászik a cséplőgépre, és szárnyait pihentetve idegvégződéseken libegő-lebegő szárnyak ízületeken, csigolyákon, izmok vérellátásán, idegek áramvonalas, megálmodott Roys Roysain -

A gyermek méz- és álm-ittas, meszes és rezes csigolyái álmodják, érzékelik a tisztaságot, békében aranyat, háborúban a vasat! -

A milliónyi hang között, hol bújik meg, hol rejtőzködik az Én, a Lét, mit sejt, mit hoz, miben rejlik feltámadása, avagy egy agyonostorozott gebe, avagy egy fény-paripa, a daliás mén, a magyar kanca, a magyar telivér, avagy a szemtelen számár szemtelen, füles és szemtelen számár menekül, avagy menekít, és megül, avagy megöl, avagy maga-maga létezik egyben-másban olykor rövid időre, „istenre is hasonlított”, pillanatokra, időről-időre, pillanatokra -

És ez a számár - Lét és bírása uralma megüli, éli, létezni hagyja a levést a létezést a lét a levést, hímnős nőstényét -

A pokol gyűrűi nagy forró katlana lángjai közül a tűzhányók napja a könnyűség csöndjeibe érkezik, mint váratlan vendég az akarat szokellésein az elme halála, az elmenyugalom, a ló és lovása egyszeri halála a Nagy Kerek Erdőn... Tüskevár, Zalavár, Zalalövő, Kis-Balaton, Át Tolnán és Somogyon a harmadút után a Fácánkakas gyönyörű színei tollazatán, és az őzgida félelme az őzek rémült szelídsége, és a szárnyalás a nádas felett, mikor susog-zizeg, sistereg a szélnek a szélnek játéka, hallod-e hangom, mikor zörög a lomb és lengedez, és locsog a füvek telivére, elvág a síneken és kicsurog a világ a gerinccsatorna gerincvelője a nedűnektár, apám, a gerincvelő és a hányadék, húgy-szar vér-veríték és az ebek, a kutyák, tudod apám, a csilingelő, édesvízű Patak fodrozódó hullámai kacagása -

Apám, a Hét Szárszói Halál után a vonat nem kattog, nem zakatol, nem didereg a síneken többé a sercegő kiruccanások, levegővételek szabad kacajai, flörtölés és szörfölés sejtelmei után lehetetlen a hűség, mert a négy elem zsi-bongó zsi-vaja a rendezett látszatformák rendjében merevül, megmerevedik rendetlen rendezetlenül a káoszon a különböző társadalmi rendszerekbe töretik a szellemi és lelki igazság lesz politikai, gazdasági, pszichológiai, szociális.... hazugság!

Salvador oly kevés születik, Apám! -

Hangja süvít-e a szélnek?

A tüdő léghólyagocskáin az üresség rezdülései hangot ad a lombsöreányes tüdő a búzakaralászmező virágfüzérei, a nádas kivetettség sivársága a halál, és egy pulzáló tüdő és szív az aszfalton a szürke pusztulás búzban és mocsokban a lehetetlen és a halál hulladéka a kosz...

Elásva börtönében a lakótelepi cella idegölő hangjai a város peremén ahol élek szivárványos rabszolgák hipnotizőrök nyúlványain halálos beteg lelkek: leheletrongy, riherongy, fekete rongy lelkek, mégsem -

Észre tér a tudatosság, és kivirágzik a Szellem a vidéki zöld hajnalokon, mert valaki segíthetett -

Tudod, add Uram, hogy se börtön, se zárt osztály, se vizsgálati fogság, Uram, tudod, az élet él, és élni akar, és lehelete lelkendezik e földkereken és túl és innen -

Birtok, Éden, Paradicsom...

A paksi töltés belső oldalán a kavics- és sóderdombok, és hol ma az atomerőmű áll, lett Kulák hajdan egy imádságos nagypapa, és egy imádságos hadi szigor egy virágzó nagymama az elhivatottság és kivetettség útvesztőin szétszóratott, hullajtott a hullás és lett tán élő halott a Család, és még ma is élnek, még meg nem haltak... a hulla hullajtott hullát szanaszét szóratott szétszórták, szétszóratott...

Ez itt a mindig minden lehetséges világ! Örökös kifosztás és visszaélés, rágalom és ármány a Hatalom útvesztőin... pld. az orvos a hatalom szolgálatában, láncszeme a hatalomnak, és meg-súgják neki a hatalom démonai: „vele kíméletlenül el kell bánni!” Ellenálló; nem a mi kutyánk; nem ért minket, nem ért meg minket, nem szolgál nekünk, és így nem uralkodik...; a kiszolgáltatott népet választja mi helyettünk, mi számára lesz a lehetetlen út, mert mindenhol mi döntünk valójában, kik vagyunk a hierarchia szötte, milliárd helyen összecsomózva, gabalyítva, - ha egy mozdul, az egész mozdul magától! A fénykorszak és információs korszak globális pénzügyi hatalmi rendszere által fenntartott hatalmi mechanizmus ugyanúgy bebetonozott, mint eddig bármelyik hatalmi rendszer... népképviselő? Demokrácia? - Titkos - rejtett, finom energetikai, értsd, szellemi megfélemlítés az intézmények széthúzásában... - oszd meg és uralkodj, és közbe viszem katonáidat - hol ez rabol el, hol a másik, csak a helyeden ne lehess a tiedé! Mit számít az Embernek, hogy a Barna Polip, a magát szabadnak becéző Lilás Kék, a Sárga, vagy esetleg a Vörös teszi tönkre, vagy a globalizmusban ezek szötte összecsomózva, létrehozván a globális hatalmát a tőkének, a titkosszolgálatoknak és rendőri erőszak-szervezeteknek, hol az országok térképe és valós érdekképviselője egy halom összetöredezett, mert agyonkínzott és összetoretett romhalmaza, Rom és nem Róma! Beszél-cseveg a felszín, de hallgat a magas és a mély: az Ember nem egy tiszta Képlet, hogy jól kiigazodjon rajta a rendőrség és a spiclik világa a titkosrendőrség: az életet egyre lehetlenebbé tevő, mert a „biztonságot” szolgáló, mindenütt jelen lévő információszerzés, mi mindig csőlátású, mert FELADATOT teljesít és nem az „igazságot” keresi, mert az számára nem létezik, azt ő gyártja, a hatalom! - párt - és hatalom, a titokfőnök és rendőr-főnöke igazságai valahol távol innen és közel - látja és láttatja az Embert, de az Ember tán ennek a világnak nem is része, amint és ahogy ők ezt a világot ismerik és látják és láttatják, és a maguk látása kivetülései szerint katasztrófába sodornak sokakat: mert tán épp a gonosz, vagy csak a hatalom dönt a jóról, hogy ő rossz, és addig kezeli..., hogy feleljen meg már végre, értsen már, de a másiknak fogalma sincs, mit is várnak el tőle - Kicsit is normális világ akkor lesz, ha mindenki marad a saját területén és ott működik, és nem „képzeli” hatalmi posztjain: mint egy pszichopata horror a világ, hol az igazság kimondhatatlan, mert az érdek, mások kifosztása,

rabságban tartása és hatalom útja más: az erkölcs addig és ott működtetett, amíg a hatalom érdekeit szolgálja: ha a tömegek kiszolgáltatottságára, elhagyatottságára vetülne fény, pld., hogy az orvos a hatalom részeként félrekezel és óriási kint okoz embereknek ezzel, avagy ártatlanra mázolja bűnük, és a gonoszság fészkei terjedhetnek, mert rajtuk nincs kontroll, és csak az áldozatok száma nő..., és mint egy Zárt Osztály a világ lassan mindenki gyóntató pap helyett pszichológushoz, pszichiáterhez jár, mert a lelke és szelleme beteg az emberiségnek -

A Terror Háza, mint egy Börtön labirintusos büntetőkamrák rendszere, hol a halálon győzedelmeskedhet a Szeretet, ha az nincs, de a Halál mindent elural -

Nem erény ám, ha megközelíthetetlen, de van mikor ez nélkülözhetetlen, ha megvesztegethetetlen és beszervezhetetlen!!! -

A lemenő Nap áldoz vérnarancsos kiöntött lével, szerelmeinek; tán az ő Napja felmenőben, a másiké lemenőben; tán nem is annyira elvezetett, elárult, becsapott, elhagyatott, kismimizett, ha halálra csonkolt is a gyilkos az Ég Királynője Országá -

A túlélés útvesztőin, rejtékútjain, szakadékos szirtjein zúgó robaja -

Az álmaink vérbő, életteli kacagó, kirobbanó egészségű kacagása visszhangzik a kristálytisza, „képzelt” patakok nevetésén: a daliás, gyöngyöző kacaj ravaszka mosolya tündöklő, pengeéleken edzett elme tiszta szíve szenvedélyek és ragaszkodás nélkül a tiszta ítélőképesség által a saját útján, a saját helyén! Ezt nem a SIKER és nem a VAGYON biztosítja, de pénzből élünk...

A lemenő Nap hamar feljő újra a körforgás szabálya szerint; a lemenő nap virágzó virulásán a ragyogás csodaszép fenegyerekei és mesterei milliárdnyi hang a szabadság és szerelem zöldje-Daliás -

A lemenő Nap horizontján szívem torkolata: alkony és virradat: alkonyi virradat!

A Szellem bősege kreativitása: a Jóság való és igaz lehetősége -

Szférák Zenéje -

Az őz tisztasága

Apám nyílt sebeibe szórták a sót,
egy kivágott, kidöntött fa merevsége
a jelen-jövő fájdalma múlt eredője,
és merev só-szoborként...

A hegedő sebek sajgása és újra ki -
felfakadnak, mert vagyunk vágyaink
örületig fokozódó kisiklása, és a létkerékből
kihullajt a beteljesedő belátás...

...iszonyata, mert határtalan szeretni nem adódik
véletlenül szívben a halál: ostor, tövis, ecet és olaj -

...és poklok gyűrűin a könnyed szabadulás
újra és újra az édenrel határos igazulás
tudatos méltósága:
mikor a vadon szelíd őz kerítéseken meg-, felsebzi magát -

Zsonglőr

mikor vérnarancs-magokkal zsonglörködnek
istenek, mágusok, és tudják, uralmuk tévedés,
mikor nem veszik figyelembe a kisikló vonatok
idegborzoló, idegölő üvöltését, elhaló sikolyát,
nyüsztő borzongását, süvöltő berzenkedését,
halálvágyát...

Apám Indiája

Miként csattant el a nazarénus nagypapa, tán idegbajos és lelketlen szigorában a nevelő ostor
miként szikrázott pattogása a cséplőgép által csaknem kettészelt fejű nagy legényén, hogy móresre
tanítsa apám elvékonyodó idegzete négy elem isteni titkait fürkésző szemét áttöri a gépi finom-
mechanika-hangoltság, és odaveti betontemetők kis kocsmái áporodott, füstös levegőjű bűzének,
hajótöröttek rejtett-titkos kegyetlenségeinek az útjuk vesztettekét, mert elcsábított, agyonhasznált,
becsapott, letépett, leszakított virágfejek testén áramlik át szívesen a lét -

Fonyód

Tik-tak-tik-tak: a halálban vágyakozása a szeretet békéjére
egy csöndes zug nyugalma úgy lesz fülsüketítő robajjá a
fűnyírónak és a betont és acélt vágó Fűrésznek, hogy a tébolyító
zaj manipulál, manipulatív démoni folyammá alakul...

Egekig kínozott elektromosságunk, mint fényhuzalok násza
az ellenőrzött vonatok helyett, mert a szeretet vágyakozása
a szépség angyali műremekeire kegyetlen szigor ellenőreinek
szabályrendszerei harapófogójába került, odavetve koncként a démoninak -

Teljes kimerültség határán egy érzékeny, zúgó füllé változik a létezés
hullámok csattogásán barátai az állatok és a szent pillanatok
pattognak a szem lécein, mint a deszkák kerítésein csaknem
véresre sebzi magát az őz, és tetszhalottként gömbölyödik a
a sün, de élt, mert később elspurizott -

Hajnalban kb. egy méterre egymást követik a rókák, és éjjel kiszabadított a vasketrecét rázó fél- és hegedt szemű, az idegkimerüléstől legyengült róka koma, bár félt a szabadító-; és békabrekegéstől hangos a környék, míg a patakparton hosszan napozik a teknős, és az ajtóig szelídül a vad, a szarvas a nádasban elhullajtja agancsát,

a kis patakban ebihalak sűrű áramlata, és madarak égi szimfóniájától gyógyul a hallás, mi szívesen lát őzet, szarvast, vadat és pillangót, de iszonyodik a kövér-kés és vaskos fekete pókoktól - Fekete bársony és fehér selyem sudár karcsúság piros csőrével halad igazult és gyógyult arca árnyékok között önmaga választásai -

Halál - Fészek

Halál - Fészek az én Hazám egy elektromos, kízzott örökség: poloskák az idegzetén, míg röhög a Gyilok, a Hatalmas Uraság gerincet törné és virágszakító, idegét kiszívja a nedűnektárt, a velőt - Bomló lelkek és kísértetek a kristály-szellemek egy embertelen és kegyetlen Rendben vizsgálati fogság, és börtönné válik a hatalmi háló, mi lehetne védelem - a Hatalom bábjai a kegyelem kecses táncosai tán, feledvén minden rácsot, ketrecet és börtöncellát? Kitaszított szellemek elrothadó lelkei megújulnak, felfrissülnek mindig újra egy zseniális szem irgalmas szeretetén - a Lét felől az elektromos mészárszék nem tűri a hamut se az érdek-világ, és túl a Semmi rád kacsint a Lét szekezen -

A Magyar nyelv diadala

Korai lelkem ünnepelni a magyar nyelv diadalát a vadludak elülő szárnyalásán, kék csíkozású égen egy piros-fehér leplek játékát, mert nincs itt mégsem minden kiszámítottan helyi érték szerint, ha egy aranykor előtti őszanya csavar nélküli és logikátlan, meditatív-imádkozó félénk zártság, de nyit, mikor és hol, mennyire akar; bár élni nem hagyják, nem engedik sosem, ha évszázados mocsárból végre ki is emelné fejét, a mi drágánk, a Magyar Nyelv, a szabadság szerelmese és a szerelem virágzó bástyája e nyelv, ugye tudod, Te bajuszos Mona Lisa, ha bajuszom ég felé pödröm is, mint a gótikus katedrális tornyai égbe törnek is, ha Salvador, zsarnokok közt élni hű, de nehéz - Elvis riszálja csípőm, Salvador fest az ujjaim pergésén, Mozart álma éltet a nagy mű pedig Rodin és Rilke, és Gogh, ha már nem is hisz senkiben és semmiben, elalszik egy napraforgó-mezőn az irgalom békés nyugalmas semmijén a Lét - Az őszanya meditatív álmai-árnyain logikája, mely több, mint az értelemé - áramlás-áradat a nagyvonalú nagyság alakzatokban áradása, mi nem a vízözön, de a kegyelemé - elme és agy-gyár mechanikus finommechanika-képző agyszüleményei a kifundált megrendezetség, míg árad a lélek- és szívbőség az irgalmas arcok álma dalain, és maga a magyar költészet a buja kiszámíthatatlan bőség helynélkülisége, helyi érték nélkülisége, mint a nagy berek növény- és állatvilág szín-, hang- és életbősége, élet gazdagsága a legősibb-legifjabb ráncai, redői árnyain az álom!

E:P.-nek

Bírjuk-e még olvasni, mit muszáj, magunk, a zseniális magyart, melynek szépsége eléget, és metsző gyilok, vagdalkozó úr-úr, légies sötét zúgás úrszele, ha hiány -

Mikor az utcán átment a Kedves, nagy volt a káosz és zűrzavar, az elhasznált idegzet lázas tévedései a bolsevik és kommunista örökség nagy ágyúin ismét a szélrózsa minden irányába elszelelt az 1956-2006-os fiatalság, szerencsére nem csak a hamuja, az üvöltő szelek hátán egy koravén éjjelen...

Sárga köves homoksivatagon kövér fekete pókok méregből szövik a hálójuk egy szövet-szomorúság, elvetélt és eltévedt boldogtalansága sűrített tereknek, mint egy álltól kis lábujjig begombolt fekete reverendában a tiarás lótuszok -

Köves-kavicsos sárga homoksivatag ostorcsapásain edződik a kék-fehér meditatív nője - csavargók szerelmei és államhatalmak, mint pókok szövik zúgó bűgőcsiga idegrendszerünk együttese kérdezi a mennyei-isteni hang honnan jön? - én vagyok az élet-lélek és szerelem-szellem tudatossága táncol, mint lángok lángelmék a magyar nyelv géniusza diadalán....

... röhögés, finomra hangolt, aljas alattomos aljnövényzet alvilágai az elnyomás uralmai és a katakombák -

Gorillám

A kés hegyén és élén a harmat, nedű és izzadság és rajta a nap ficáncol sebeink légyökerein.

A dzsungel, mint egy turbékoló, ihlető testforrás buzog és a közelség-vízesés hullása szakadozott vízgyöngyök pergésén az uralom.

A szörmebundában keresem a lét ízét, és nem volt védelem, csak kivetettség egy pokoli harc tüzébe, hol mindig volt áruló -

Agyi lebernyegeimről szóáradatot szül a szerelem édessége, de nekik cseléd-kurva, szolgáléány kellett, ki leszopja őket; kifosztottan életre csendülhetne dalunk a szadista és mazochista üres játszmák utáni gyöngédség?

Emlékeink: zárka, vizsgálati fogság, börtöncella, kísértő zárda lett az állig begombolt fekete ruha a világ szolgálata mindig az ördögé?

A Magány, a megértés gyümölcsei -

Hintersee

Csillagvirágok az éj leplén egy rózsa virulása
és fonnyadása, mielőtt felfalják a vadállatok,
és ő nem bírja rózsalétét, kikezdi tisztaságát a lég.
Számon tartani a csillagokat, a fényévek távolsága.

Bölcs kövezetről jéghideg alpesi vízbe csobbanó élet
a gyógyulás olvassa magát sérülések és sebesülések
folyamán a tisztít, gyógyít, erősít, megszentel a csalódás
az üresség milliárdnyi töredezett hangján a költészet.

Isten Kurvája

Isten Kurvája a Nő, ha Nap és nem egy hálózati tiszt;
negyvennyolc fokos hőség tűző napja alatt acélfém poros
munka iszonyú zajában a napszámos láttán felragyog benne

és tapad a fémszemcsék ragaszkodása, az üvegszemcsés
lepel karistolja az érzékeny bőr pórusait eltömi
a lélegző pólusok pulzáló gyökereit

színészt és színésznőt játszik, ha tudja becsapják és
árulják szakadt ruhája elhasznált rongyfoszlányai
eszméiért a semmiért, a mindenért hűséget esküszik

a napszámosokért, kiknek lelkét, szívét épp ölik,
megölik szellemét a gyilkosok és kacagnak csábító-hódító
ölés-gépezetben, míg zokogott a szerelem víziós látomása.

A jövő dalai szigetén, a napsugár falloszán a szövetség
nyugodalmas béke, szépség, és bár halálra kínozták, egyet sem árult el
a pokoli harcmezőn, kiket rábízott sors, élet és halál, rettegés és iszony.

A szerelem óceánja

Energiamezőn tündöklük távol és közel áramlik-árad
átadódik a szellemi fölény, mi kiszámíthatatlan és
követhetetlen, és áttöri görcsös akarat gátját, hatalmi
iszonyok-viszonyok negédes, de átlátszó-áttetsző
trónusok-parádéját, és megbillent már rég a Kereszt
egy kicsit a Szent Koronán, és sókristály-szobor imádat
lenne a lét a könnyező Fekete Madonnák után a világ
Országalma, Jogar, a Szent Kard és a Szent Királyi Palást
ha nem véd hangyabolyt és darázfészket, mert napsugár-szellemek
éltetik, mikor tombol gyilok és gyűlölet, hogy emlékezzék
isteni szerelem eredetére, hazára, hol Csillag vagyok és Sziget
nem egyedül, de hamisítatlanul az isteni én -

Mag - Szél és Kalap

Viharos szélben leveszi kalapját a Mag házából kitekint
míg kalapja kezében és szétszórják a megtermékenyülésre
láthatatlan szálakon és ereken részben beszámítható

Kifosztás

A zúgó patakokat, melyek egybefolynak, és folyammá szélesednek,
kifoszthatja-e világi gonosz és rosszakarat, mi könnyen feldúl, dühös
és ízeidre szétszed, hogy legyél üresség csupasz és póre, mezítelen szoba, mi
vélik már nem tiéd, bár látható a patak, a folyam az öblén csillámló gyöngyei
elvehetik-e tőle lényegét, mi szerelemmelke semmi dalai pulzáló létezésen,
mi telis-tele van: hát élj, szeress, küzdj, álmodj, remélj, Te páncélos-sarus
szent szegénység, és védekezz! És olcsón ne add magad!

Hatalom

Megélhetési létharc szakadécai peremén, tűzkeresztben
a csomó, miben megszületik az ember embernek farkasa!
Démonok is öltik ruháik és változtatják alakjuk a fekete fog, fogas,
mi pusztítja diadalittas trónért a jövő emberibb, élhető világát!
A szellem tán a megvilágított tudattalan, mégis fagyasztható és égethető -
Dante és Shakespeare hol nevelkedett? Pince, padlás, kastély, trónus, vár,
avagy istálló? Isten Háza, avagy a Pokoli Gyár?
Altató-bénító porhintők is kipihenhetik a félelem ideglázát,
a nemző-alkotó virágporos teremtő szél átadódik helyel-közzel
Minden Titok Dalai tér-időtlen létező fényvirágok csókjain
örökkévaló létezésünk napsugaras hit elme testszféra és vezető vérerek -

Hatalom 2.

Arany öntudat: angyali világok világa munkái
áthatolhatatlan páncél könnyűsége lehelet és pehely -
Wolfi a Salzburgi Pályaudvaron és Goethe itt és ott...

Szférák

Szférák lélek-gondolati alakzattan szerkezete
kék azúrban egy szarvasagancs, ha átvéreznek
és pulzálnak a csillagok holt fényük is szórják még
míg új csillag születik a régi hiányán megmérettetik
a csönd is a gömb könnyed bizonyossága is téved
és holtnak tetteti magát a Teknős, de Páncélját viselem
ha már nem menekülhet, élőnek tetteti magát a halott,
és a patakpartról a vízbe csobban a napozó Teknős,
és távozik végül a csatakos fehér ló
és a csábító, rusnya vastag és kövér fekete Pók -

Kis forrás

Fügefa, eperfa a kertben, szomorúfűz a patak partján,
erdő mélyén küzdelmesen tör előre egy kis csermely forrásán
a hegyi tavaknak napsütött kövein a vakság tánca illanó
magam könyvét olvasom csak ki lassan a könnyü

magam könyvét olvasom csak ki lassan a könnyü
egy varázslatos harmatos erdő csattogó vízesésein
fodrozódó hullámai csobban alá vágy és szerelem
napsütött köveken újra lélegzik egy fényes vízcsöpp

alpesi tájról zuhan alá a szerelem, egy vízesés robaja
napsütött köveken a könnyü csurog alá a szirteken
magam könyvét lassan olvasom ki
míg fűvel-fával egy vagyok, ki

csillagok szórt fénye angyali tündöklésben
a kerti fügefa és eperfa alá lehajtom fejem
milliárdnyi madárszózat világok virágaiban,
és elpattannak a fekete huzalok a testem kertjében

milliárdnyi madárszózat virágok világaiban
elalélok a Szerelem Álom - Fátylán az élet
kibúvik tüzes, hús-hűvös védelem barlangjából,
és nem hátrál többé, mert elpattant a fekete huzal, az ellen -

Patak

Orgonaszó hírívő ujjpercei csillámló pergésén
fehér márványból kihasított szépség és beteljesülése.
Elefántcsontból faragott mitológiák hősiei táncai
gyógyfüves koszorú-imák, úttalan utakon virágénekek,
vizek hálóján kifogott halak minden mást feledő létharca -

A csönd birodalma

Egy szeretett nádas a híd két oldalán úgy oszlik meg, hogy az egyikén tövig vágva
mint szívem fája, mely elhullajtotta már magjait, miután kések hasogatták és ürítették
és csapolták a vért kamrákba és pitvarokba, egy túlélő közlekedőedény: a létezés
a katonák foglyaként, kik úgy gondolták tisztátalan, hát frissítik a vért
egyik tábor, másik tábor, harmadik, ki tudja már hányadik hadszíntéren a vizsgálati fogság
míg keresi kincsét megállapítja, hogy egyik kutya másik eb, 19 és egy híján húsz
mérgezett nyíl hegyén mindannyiunk sorsa és a pengeélen fordul az éles késen a Szem tán
a Csönd Hercegek mediális Génusza a szelíd galamb és a ravasz róka az Élet érdekében
tündöklő szelleme

Élet és Játék

Szó-szó-szó, Szárszó-Száz Szó,
ha játékos és szép igaz vagy
a játék Semmiért a Hűhó
de gyógyult és egészséges a virágos kanca
és a szíven lőtt lyukak vázák a virágoknak
értelem és nemiség érj fel ha fű a szél a fű
tengelyén, ha fordul a vész
fügefa, eperfa, szomorúfűz
testidegzetünk virágok világa világok virága
szétszórva a spirális galaxisokban
meggyűrűzvéen felejtí a gyűrűket és a büntetők
meg nem érdemelt köreit a szenvedélyes vágnak
hisz mindent e nyelv nemzetéért áldoztam fel
és kutattam veszélyeztettségének okát zizegő sásban,
cuppanó mocsárban, szomorúfűz zokogásában
a rejtett-titokzatos és tudattalan Lélek dalait
szeretem ezt az elvéreztetett, agyonkínzott Nemzet Álmát -

Patak

Rám szegezett, odaszögelt szemei a csillagok az égen is börtönünk
és a csörgedező-csobogó patakok nevetése is elhal, ha befagy a patak
tükrök játéka lesz torzított arcod metszetei, míg vágyad
a paradicsomi nyolc folyó vízgyűjtő-medencéjében egy édeni Fa
tisza forrása öleli a Pokol helyett a Boldogságot -

Tandori Dezső

Számosított betűsíthető-e a betlehemí táj, sose gondolkoztam ezen,
ha egy irgalmas arcot néztem és hallgattam a hangszerek császárnőjét,
az orgonavirágzás áradó folyamait, a végeérhetetlen, mégis gyémánt -
és kristályok rendezettségét, hisz csak tudattalan és szellemtelen halottakat
fal fel és ragad magával, gyilkol le a tömegerő, mégsem vagyok a mindent
lebontó dekonstrukció, hogy az úr-úr semmijén a platóni ideákat használjam
a relativitást leképező matematikai rendszerek alapjául
és leképezi-e törvény az eddig ismert anyagot, és a kvantumfizika után
mi jöhet még megfelelni az anyag elillanó változatainak, mi különböző
ismeretlen, tán energia csak -

Természet Szellemi síkokon a Művészet Aranya

Bús-borongós, búval bélelt, búval baszott gömb alakúra nyírt fák
szomorkodnak a roskatag képzelet virtuális világa perspektíváin -

Meg- és bevilágított a Vackor és a Vadalmafa mosolya egy tündér
lelke lehelete lelkendezik, míg a kínok deres hidege és a lángok
megezdik a vadszőlő nedűre és az örökzöldek erejével mérni magát!
Fügefafa, tuják és szomorúfüzek szomorúsága, szárnyaszegett dáliák
délceg-derék vadalmafa, vadkörte és vadgesztenye földjén méhem
mosolya szín-kavalkád, színorgia -
a pergő-zizegő élet a formákból kibuggyan és a susogó sás pergő
aranyaira alszom el az élet formáiból kibuggyan a színek árnyalatai
átfolyik lelkem a kusza gazdagság rendezettségére a művészet aranyai -
a létezés: szépség és szerelmes szabadság, mi elérhetetlen, befoghatatlan
uralhatatlan nagyszerűség egy képzeleti egyben mi a szellem és a lélek
a szépség és a szabadság az élet és halála megköthetetlen még ha
megkövesedett és megcsontosodott is a létezés hagyományos
szabályrendszerein és hitein vágyakozó állapot és álláspont

Magyar Tenger

Látom a Magyar Tenger partján a Hattyúk vonulását kilométereken át,
mert szemben járok, és vagyok végig a part mentén, hogy lássak, mit látni kell -

Kagylókat szétfeszítvén a kínban építene várat és kastélyt, így csalogatna
a rém a rémségbe, az iszony a verembe hiszékenyeket, de mielőtt..., fejbe kólint...

Kiöntvén a kagylókat igazgyöngy nélkül a kis híd jobb partján több kivágott nádas.
Szív alakban két szomorúfüz összenőtt a parton, csak a szívünk van kikanalazva -

A Sirály széttárt szárnya közvetlen fölöttem, mintha halra, rám, mint igazgyöngy -
szoborra lecsapna és felfalni akarna, de csak mezítelen a vízben, ki lát valóban?

Csöcsöm kemény, talán a tejelés, nádi poszáta hangján bólogat a fügefalevél,
egyensúlyozó vízi- és légi sportok szélben, hullámokon létezik lángban a túlpárt

éppúgy, mint az enyém, így az enyém a közös oltás: hárs, nyír, nyár, fűz, jegenye,
platán- és gesztenyefasor, míg a libikóka a parton már nem billen ki az egyensúly,

és tán esély lesz itt élni végre és nem csak halni a Dunántúl erdei alatt -

Egyperces

Az anyja 18 éven át spórolt neki, hogy nagykorúsága idején legyen valamije; addigra a pénz egy jó
kis biciklire elég, csodaszép rózsaszín-fehér, és vele fel is út, le is út, irány Ausztria...; sajnos a
biciklinek kerek 10 nap után hűlt helyét leli, eltűnik Salzburg belvárosából, miként és hogyan, nem
tudni, hisz lezárván a Mozart tér előtti bicikliparkolónál, mely a Dóm-tért köti össze egy kis szűk
utcarésszel....

Húsz év múlva, biciklizár kulcsairól még négy másolatot készít, azokat madzagra felfűzi, mintha a piros paprikát, e fűzért a bikinijére köti, és halálos nyugalommal besétál a Balatonba, és úszik jó hosszan, távolra, mélyre beúszik, időnként megtapogatja a kulcsokat, minden rendben, minden megvan. Bikini felső nélkül úszik nagy szabadságában, nagyokat csobban a hullámokon, és felszabadultan kacag, annak ellenére, hogy tudja, halálos veszélyben van, ellenségei körbeveszik régóta, a Hét Toronyból sohasem menekül... Tapogat, tapogatózik, a kulcsok megvannak; majd azt veszi észre, hogy lazul a bikini bugyi, a bikini kioldódik, a fűzér eloldódik, és viszi a víz... A bikini felsőt utálja, a nélkül jár úszni, de most csupasz mezítelen...; nekiáll, hogy kihalássza bikinijét, ami hamar sikerül is neki, de nem ám a kulcsokat, azokat elnyeli a hömpölygő vízáradat hullámai.

Úszik nagy iramban hattyúk, sirályok, pillangók és vidám, pancsoló gyerekek között a partra kifelé. Jobbra néz. Semmi. Balra néz. Semmi. Lába előtt a biciklizár hever egy félig kiszáradt fűcsomóban. A kerékpár sehol. Keresztbe rakja karját a mellén, hogy nagy csöcse ne látszon, és bekopog az első ajtón, hol egy használt pólóért esedezik, amit holnap visszahoz. Vadbarom.

Lassan bandukol hazafelé, ismét bicikli nélkül, meglóptan, a kifosztottság érzésével, mikor a ház udvarára belép, nagyot sikít, de nem csalódottságában, hanem örömeiben...; szerelme egyik kezével tartja a biciklijét, másik kezében még három másolata a kulcsoknak, melyeket középső ujjai tengelyén forgat és kacag...

A gordiuszi csomó kibogozása

Mikes Károly Bogátnak

Mértékegységekben felparcellázott szellemmező fénysugarai, mint fehér lovak égbe vágatása napkitöréskor, napfogyatkozáskor elrojtosodott idegzet bolyhos csomóin az energialerakatok megkötözöttten egy darázsfészekben, de a szerelemlélek és szellem üstököse az édenkert nyolc folyóján a paradicsomi édenkertben csempézni nem kell a fürdőszobát és hiába bármi mozaik -

Egység Pillanatai

Mikes Károly Bogátnak

Egy Úr a szíve helyén, amelybe betekintek, mert képzeletemben különb volt, mint bármelyikük, ki mert, tett, cselekedett, ezért szorongatták, bilincsbbe verték, és ráküldték a rágcsálókat...

Egy Úr a szíve helyén, ki különb volt, mint a világ, különb az univerzumnál, egy feneketlen elménk, a hatalmas Úr szakadékos látogatásán a Gonosz Szellem testünk hullámain tovaszáll, míg üvöltök, szentek és szent művészek ölében nyugszik, majd az állatok kísérik, a hattyú, a sirály, a mocsári teknős, sündisznók, őzek, szarvasok, rókák, pillangók, gémek és egy gyermeki kacaj az Egység Pillanatain egy Vérnarancs Úr szív tömegén fekete vágások szakadékos árkaiban pokoli csillámokon létözőn rengeteg -

Eltévedt Lovas

Port és homokot hintenek mindig szemedbe, Eltévedt Lovas, kit úgy szerettem a Magányt, Világ Napjain túlhan is akadályoztak engem, világ pusztulásán küzdöttem leprás életet és holt-halott elrohasztott halált gyilkos fővenyen és köveken; most itt vagyok, és idegeim érzik a jót, a veszélyt -

Magyar Kérdésekben nem mozgatott más, mint Szívem és a Hét Vezéres- Árpados Egység -

Gondolat, míg egy zseniális Apáca-szemben voltam világ virágain fénykönyvek áradásán
egy kolostor élén megkínzott, kikémlt és elárult, mégis övét végsőkéig védelmező Árvaság -

Szellemi Légyott

Halottak szelleme túsúrásain, mint darázs-fészekben,
és bénít a szúnyoginvázió duruzsolása
fagyasztott, csonkított és mérgezett elmém mézes méh
bénultsága a tudatos elme oldódása lehetetlen
tudván, hol ez, hol amaz a közellenség -
Darázs-fészek és szúnyoginvázió zajában képzelhetek
egy kis szabadságot, a világot, mint akarat és képzet
a napi szöttes áramos vezetékein valaki félbe vágja
szemem almáit ilyen-olyan sugarakon és sugárzáson,
isten napján rám borul védelmezőn a szent tárgyak
erőterében kacag a felszabadult Tánc az Égi Bálon
a zsigeri ösztön fergeteges: a táncoló és nevető Isten -

A Királynő Panasza

Méretre szabottan, mértékre szabván és bevágván a fényes fekete mag
leckéket benyelvén, irányítottan manipulálható az elektrizált fenség-felség,
a szelídített ló és a vadvirág románca.
Nincs kettő, ki egyet akar és cél, mely bölcs húrokat pengetne
idült agyak levitézlett lázain: a bíborpalást és trónok féltése,
az elguruló arany gyűrűkről nem is beszélve.
A spirituális vezető mára halott fogalom, de létező a szellemi
fölkény a titkosított gyilok-áradásban, mi esztelen tébolya a
kiüresedett szellemnek és elsivatagosított, sivár lelkek rothadásának.
A személyes szabadság köztes között, örök súlyos könnyűség
dalaiban talál csak magára, míg a fénysebesség korában
kielégítheti tömegek lelki-szellemi szükségletét a gyógyító tanítás.
Telihold és Napelmék, van még merszünk és lehetőségünk
Embert tisztelni és szeretni, és titkos gyiloktól megóvni,
és angyali rettenetést lehetőségeinkhez mérten szeretvén befogadni?!
A Természet valós Szépség harcai erőre nevel és erény lesz otthonod,
ha mersz, küzdesz és szeretsz a létharcok árnyai metszetei kereszttüzén
álmaid üres erőviszonyok mezején a nagyvonalú Teremtés pusztító
és megtartó arcán a virágok és a kacagó Génius, Lángelme Lelke a Barátod -

A Fehér Pillangó

Napelmém vérzivataros, teliholdelmém fagyasztott
gyilkos falak előtt a hatalmi marakodás megkövezése

intézményesített bűnbakok halálra hurcoltatnak
vélt érdekek és képzelt bűneik mentén, avagy a gonosz
lélek gyűlöletén, a gonosz szellem féltékeny és irigy lázán
kikristályosodott szabad és független elmém Úr - Szemén
az elvegyült és kivált beteljesülő Élet - Álom -
Úr - Szemén őrzi bolygók és csillagok, napok pulzáló ideg
fény-fátylán a Lét gyöngyei vigyázott vércseppjei
szívárványos pillangóját az egy(éniség), mint személyiség
fotonok lázán kiperdült magok kiröppent álmok álmodott álmai
létkerékből tán kipenderül a nirvána a boldog-békés nyugalom magja,
mi időnként a létkerékbe visszahullik segíteni az övéit,
miután át-keresztül járta démoni és isteni szellem és rajta lakomázott
alakuló-teremtődő lényegiségén, minden-semmijén, semmi-mindenén
a határtalan szellemei és istenei, a pulzáló természet és teremtés -

Isteni Természet

William Blake-nek

Anyám taposó malma, apám részeges, álmodó pusztulása a Pók - Lét kereke, mibe behulllok,
magam léteredő csillagzatát, mint arany tudást megszeretni elmém sűrű vibrálásán, mi a múlt-
jelen-jövendő, ha kell a nyugalom vízszintes halálos egysíkúságán, hol nem vagyok, eltűnök, mert
hirtelen sok lettem magamnak az izgő-mozgó, fontoskodó hangyák között, hol megtisztít a kitörő,
néma sikolyok frissítő zápora az ártatlanság dalai az árvaságban, a darazsak fészke társaságában,
az idegi nászoktól való védekezés és védelem, a tudattalan lét létező tudatosodása két szemem
egységesült egészsége az értelem és az ösztön virágzó diadala méhek táncán, sirályok telt keblű
szárnyalásán vagyok, mint delfinek ultrahangja, lovak szomorúsága, bikák felöklelő, öl-elő
ösztönvilága, a sün és a pillangó üzenete, rókák szabadítása, fehér lovak párhuzamosain a
fényiramú otthon és hazatalálás, szomorúfűz-szívem a beteljesült Élet partján -

Vérnarancs Telihold

A távol közelében, a feltörekvő horizonton
a Narancssárga Telihold mint egy vérekes Nap
festői fensége, míg kísérteties szféra-védelmében
a piros-fehér bóján ül csendesen, késő estig
a Fehér Sirály, egy misztikus alkonyat szomorúsága.

A Vérnarancs Telihold a tágas horizontra lépett,
és a fecskék gyors és erős szárnycsapásaikkal
vándorlásukra elindulnának, míg a Balaton tisztul,
hadd tisztuljak én is, kísértetiesen maga a Mítosz
csendül csendesen a piros-fehér bóján az éjszakáig.

Magyar Szellem

Minden magyar minden magyarnak farkasa!
Régóta harcol itt kelet nyugat ellen, és megosztja
fogyatkozó erőit e szeretett nemzetnek.
Minden mag felelős itt minden magért a
hullámzások hullámain, ha hű és szerető nyelvében
élő, avagy halott, de szíve itt, még ha máshol is olykor!

Köveken sebesedik mind itt, ki szenvedélyes, hű, igaz,
hisz a halálfejekre az ide megrendelt folytatólagos Halál,
a retrográd rak halálos ízeket, az ide újra és újra importált
Halál, egy konspiratív bizalmatlanság szüli új gyermekeit
egymás ellenében támogatott, nemzete testén gyűlölködő idegen!
Jövendő századokra ébredj az elbutított századokból!

A Világ mindig ugyanaz, és a nagyvilágban mindig idegen leszel
világok világa, a csillagos mennybolt is csak egy Börtön, ha
Te otthontalan és hazátlan vagy: de a szíved súgja, suttogja mindig,
hogy hová kell menni és hol nem lehet, még ha szét- és megszakad
is e vérbíbor kehely, az érzelmek áldott és forrongó élete, avagy temetője,
de van, hogy hallgatni kell, még ha később a kintől sikoltasz is -

Kicsi már e Kék Bolygó, de az emberiségnek otthona, még ha
a Tiéd maga a mindenség semmijén isteni eredőn a lélek szelleme,
de e nyelvhez kötődvén, és e nemzetért cselekedvén és gondolkodván
őriztél meg a Tiedképpen, egy szerelmetes, lelkesült, szenvedélyes forróság
lázás beteg dalait, mi lassacskán hűltén lett magát illetően abszolút tudás a Te
akaratodból egészség, hogy vigyázza, kiket a sajátjainak érzett és rájuk tekintett.

Miként lesz a ránk szorított koporsófödél alatt a fekete koporsó az élet színtere
a bedeszkázott oxigénhiány, mert nem jöhet friss levegő a deszkák között,
nincs engedélyezve, mert ezen csonkolt és elvéreztetett Haza a Bűnbak, és ezért
folyton büntetést érdemel, hadd szenvedjen többet mindenkinél, de sosem elégszik
az ellene érzett Gyűlölet, mert újra Áldozatot remél és nem enyhül Gyűlölete,
hát szeresd Te Nemzet magad, ahogyan szerettelek ármány, rágalom és vád tövisei közt!

A Pokol Gyűlölete rejtegeti és vigyázza e Nemzetet, hát miért hagyod azt, hogy egy
kegyetlen Űr - Űr, ki szipolyoz, és véled gyilkoltatja le legjobb erőid, kiszívja velőd,
és virágaidból a nedűt parancsok láncolata szerint a Semmi Tébolyán egy Hatalom,
mi Űrnek nevezi magát, de míg zuhantam és megsemmisültem, magához vett a Jóság
és az Irgalom Istene, de nem mondom, hogy Ő csak a rózsaszín rózsakert rózsaszín
felhőkben, de munka, erőnlét és nagy akarat, küzdelem, de jó szándék és jóindulat!

Szabadulj a téged szóban és tetteiben gyilkolótól! A Gyilkos Magot, a Mérget tartsd távol szíved láza és hevülete nedvei igazától, tartsd távol magadtól a láncos foglárt, ki csak máshol mutat az Égre, ha Istent hisz és imád! Zamatos, lédús, élő nedű az örvénylő Mag - Magyar, ki felelős minden magyarért, a fénysebességen vágató Fehér Lovak párhuzamosán a béke és az összetartás nyugalma, a szeretet és a boldogság: légy hát, mi lennél e nyelvben adott lángelme, lánglélek és szerető szív, a Tudás Isteni Nemzete, örök beavatott!

Létkerékből szabadult Nirvána viszonylagos örökkévalóság metszett, töredékes arcai metszetek és töredékek a földi bölcsesség megnyilatkozásai e gránit föld behatárolt elektromosság otthona, és én e magyar nyelv és nemzete szerelmese - nem vadállat, de Elme, nem gépalkatrész zsarnokok kínzó, fényre agyonkínzottak gépezetén! Tudatlan és szorongó nem lehetsz immár, ki életre álmodtalak nyomorban, kínban és bűnben. Az édeni jövő a fényes vonulás, mint fehér lovak szárnyalása isten szerelme magjain -

Megkínzottak, felejtétek szerelmemben irántatok a tengernyi kint és árvaságot, ahogy én próbáltam felejteni a megaláztatást és sok siralmat, a rágalmak áradatát és ezért elszenvedett bántalmakat, de legyetek hűek a nemes erény diadalaihoz az örök erősek, ifjú daliák daliás dalaihoz, az álmok szerelmetai teljesültéhez! És felejtsetek rabigát, láncot, üvegszilánkok elmét karistoló lélekölő kínjait, és szellemölő darázs-félszék, mi mérgez velőt és idegi egészséget, szabad áramlatot, és felejtsetek mind a gyilkot, az igavonó barom rabruhát, rabigát, és fel a fejjel!

Az Örök Anya neve itt Harc, Szerelem és Termékenység egy szabad-szerelmetai Sirály - Ülés, fenséges-peckes gólya-séta, széttárt-szárnyú fehér hattyú-szárnyalás, fécánkakas színe tollazata megnyomorított, sokat szenvedett apáink öröksége magjai után kutat a fécántyúk, és a Sündisznó olykor az aszfalton maga a Buddha szeme szív-tölcséres üresség tisztasága felszippannó fehér virágok égszínkéi világok ür-tölcsérein édeni szöttes büntetése és irgalma-kegyelme a természet uralmán, mi megvesztegethetetlen, és egy hajzuhatag szövő át a hegyláncokat, az éjszaka csillagait egy Rend!

Balatoni hullámmás

Hulláink hulláma jóízűt falatoznak, mégsem -
madaraknak csak a tollazata maradt meg;
kis kertem patakjába idegenek csempészték
a levágott halfejeket, és a keselyűk a halál -
testekbe marják csőrük, mert itt a Na és?!
Szellemünk e láthatatlan zsarnoki halál-örökítés
szálai szőnek, ha nem állnánk ellent, bár az
ilyen-olyan sugárkezelés a finomhangoló
érzékelőinken (tán csak a totális terror szelleme:
totális megfigyelés és ellenőrzés, a spiclik rengetege,
és az előírt agy mosott, elfogult szólamok,)
a fűrészcsapjain fogazata: nincs csapda, csak a fejben?
Úgy legyen!
Bár nem vagyok nagytökés, és apolitikus sem,

hát demokrata: egy a Poliszból, de nem vagyok párthuszár!
Balatoni hullámszómban a rókok kiszabadítottak,
de a rabság legyengítette őket, és csak rogyadoztak,
alig bírtak lábra állni a megrendezett macska-koponya -
zsarnoki színházban, hol minden más, mint aminek tűnik!
Konspiratív banyafrászok, kiszáradt-aszott halál-hatalom -
banyák, cári és császári fogdmegek, hol van itt Katona,
ki másra vigyáz, és nem dobja oda a rábízottakat áldozatnak
maga helyett? Tágas horizonton vágató Fehér Lovam
esténként megetetem, ha visszajár, mint a bumeráng,
és ha lelkem szabad, fehér fensége, ha Hűség, nem
mindegy mihez és kihez, de Hűség, hát Kutya -
Balatoni hullámszó eloszlik fehér hamum a tihanyi
sikolyokon, mert hiába szent és erős akarat, ha hiányzik
az isteni, szent Dallam: a tudatosság, irgalom és jószág,
áldás, szépség és a szférák zenéje, az isteni zene -
Balatoni fehér-tarajos, fehér-habos hullámok mosolya,
örök virágzás kacaja Balatoni hullámokon az örök tavasz:
a szeretet beavatott művészei, a mágikus tudás szabad
feltámadásait!

Kémjelentés

Létezik-e csapda, vagy csak a fejekben, hogy ha nem vagy apolitikus,
így gyakran mondják ám, hogy Te paraszt kussolj, mert mit is tudsz Te,
és kuss, hallgass a neved: a Demokrácia: mégis, ha szólsz, véleményed
a csapda, mert már visznek is, mint Katonát, pedig csak egy Demokrata,
egy Állampolgár! Visznek keletről és nyugatról és északról és délről
idegen Katonák, és mindig van, ki elárul, ki kollaborál, ki hatalomért
bármi szót odazeng, vagy gyűlöli sajátját és csak az idegen kedves
a szívének, hol jót ehet, ihat és békében alhat esetleg, ki vethetné ezért meg?

Március 18-án, az építkező 38-as téreőr tudatosan bukott 42-re,
kedvenc történelmi alakja egy Nő a Nyulak-szigetén, mert nagy-fekete
szeme elnyelte a külső-belső ellenséget, míg apját és testvérét kibékítette,
és így élhető országot maga teremtett, ki nem mást, de magát áldozta fel,
miután jött, látott és megértett, mi értés diadalittas gyönyörűséggel töltötte el!
Torz, szitává lőtt koponyáink torz órákká faragottak: mégis
nefelejcs, ne bánts virág, százszorszép -

Balatoni örök óra

Igaz Barátainknak

A Fekete Hegyek mögé lebukó Nap
rózsa-narancsosra színezi, bearanyozza
az eget nyugaton és arany-rózsaszínbe öltözik
a hajló messzeség; keleten világoskék -
türkiz-szürkésébe hajlik a lassú elsötétedés,
az éjszaka sötétségébe sűrű szötteként
fodrozódik a kifeszített víztükör -
Vitorlaárbocok sora a parti kősoron
pihenő vadkacsák víz fölötti szárnyalása,
verdeső szárnyú fecskeraj száll,
horgászstégeken sirály-lakodalom.
A piros-fehér bóják láncá mérg megfeszül bent
egy vízvonalban, és a kikötött csónakok nyugalma
mintha volna egy-egy nagy halál-halott üres Úr -

Köbe metszett, rideg oroszlánok a kőpadok
jobbán és balján, és még kiterítene
füledbe suttoják: vadmacska szelídített nősténye,
egy felmetszett alhasú özgida, egy nyúl, pillangó
vérnarancs-róka, fekete párduc és vadkacsák
riadalma szárnyra kap a köves partról és eloszlik
riadt félelmem, az undor és a rettentő borzalom és iszony!

Fehér Hattyúk fekete szeme némasága, vérszín-lemezes csőrökkel,
és sirályok lakodalma a horgászstégeken, köröttük népes, nagy
nemzettség, míg egy-egy magányos ülés a köveken -
A Nap lebukik a horizonton és vérnarancsosra festi az eget
bearanyozza fekete hegyláncok mögött az ég tiszta türkizét,
az égen koponyák és állatalakzatok a felhők: a szürkés-rózsaszín
elefánt átjátszik halál-bikává, és vibrál a levegő, a kivetett
Bárány és a Kakas szürkés-rózsaszín Szerelme -

Szerelmem magánya veszélyeztetett hun-magyar szerelem, és
el-, besötétedik, sötétbe borul, mindenre a sötétség telepszik,
és szivárog a hajszálereken, a pórusokon és mindent fal és esz -

A partokon kis izzó szembogárkák fényei kigyúlnak és világítanak,
az Északi-part, mint ölelő kar őrszemei és karjai kereszt alakban
kitérve, míg a balatoni-körút 220 km-e, nem baj, ha az öleli
szellemed aranyát egy Testvér - Szerelmem az Árpád-parton

két vastagtörzsű szomorúfűz összenőtt szív alakban szerelmi álma,
két, szívalakban összenőtt szomorúfűz szerelmi álma az Árpád -
part Platán-során egy villás farkú fecskepár szerelmi álma -

És hét lóerős biciklim, - hisz a hetedik, Te magad légy, időnként
megújulván semmisülj mégis, egy misztikus szerelem szárnyalásán-,
és nyargal e kerékpár, a hetedik, a nem vágózó, halott kém őseink nyomán
a nirvána semmijébe tér és újra születik szívében a Hun-Daliák büszkesége
és a Magyarok Nagyasszonya rózsás dalai a Hét Vezér Árpád-partján -

Ég

Az ég egy széttárt-szárnyú fekete madár, ki falatozik,
míg testvéreim szenvedése éget, mint szerelmi kín -

Repedések a templomon

Megroppant templom-égboltozat-testem, mikor megszólalt: félek,
és bújtam hozzá, mégsem lehetett: egy vékony-áttetsző fehér ing
rejtette határtalanul szeretett mackó-testét, egy szelíd irgalom keménységét,
ha tudott valamit jobban bárki másnál, egy igazát, és úgy védte övét
egy arisztokrata, egy katona, egy költő-író lángelme, a magyar szellem -
Egy szomorúfűz szív kilépett hozzá az örökzöld partra ezen a világból,
a Buddha hercege egy sík laposra ért, hol az apácaleplét beborította a
homokdűnéket megrettentő hajdon ciklon zarándoklata: drágakő-szemek
sok-sok vérnarancsos naplemente-szöttes a parton -

Prizma

Prizmákon törik a lét szellemanyag-űr tükör-folyamon
nap-szöttes hatalomrendszerek bugyraiba
a Tejút galaktikus párbeszéde az elmeháló szigorú hatalmi
kontrollján idegláz, földszél kiszögezett szívéen -

Biokémia

Egy kis levél helye számít-e a fán, hisz lehull;
a tanítások testünk: fémszálas ruhánk, biokémia:
az élet öröksége: fa helye erdőn, virágzó mezőn
váltóáramban az egyediség-hullámlása
elasztikus elmeáramlás: fénymezőn variabilitása,
napfejeim forrása és edénye burjánzó szellemi energia
kódolt fekete kottajegyei párhuzamos huzalokon
elme-szöttes áramlik folyton-folyvást, átadódik

a szellemmel átítatott örök anyag - a tudás -
tanítások, mint fényszálas ruháink: testünk, biokémia:
tudatalatti és tudatfölöttes lét láza a létezés idejének -

Egy daliás, púzó dal

Salvadornak

Elrejtett isteni arc: az angyal védelme
egy napkorong-szöttes álom: az otthon násza.
Szem-szája üdvözült suttogás: szeretlek
világok virága, virágok világa a semmi álmain
hitem és az akarat képzelete a létezés mintázatán
átcsurog a lét és létezésem: időtlen szellemanyag,
galaktikus csillagrendszer örök rostán.

Neuronok idegi hálózat-rendszere semmi lévén vagyok imáim
ideghálóiomon világok virága angyali-ördögi jelen érzetén
fényesség: lelkek boldogulásáért, szellemek szabadulásáért
a küzdelem maga, kínzás és terror, kifosztás és elnyomás zsákutcáiban -

Lekonyul az Ég is mint mikor a Férfi alkonyul,
a lemenő nap rózsaszínűre festi a türkiz-szürkés-kék eget,
és aranylik az áramos nádasban egy fügefabokor
hullajtja leveleit a szomorúfűz-lombgazdagság, és a parton
szív-alakban összenőtt két szemében Badacsony és Tihany
a lótuusz és a fehér lilium rózsáalma illatárban a fehér-hamu.

Halottaim tündérek szemében hullik halomba patakok
fájdalmas kín-csordogálásán a világ hullahalma búze
a hullagyárban az isteni szépség a művészet álma, és
világuralmak hatalmi viszonyai közt őrlődünk, de ellene
mondunk és mondtunk mindig a gonosznak -

Cirkuszi porondon, mintegy arénában elmém állandó kínzás
kínzó zajában tudás, szépség, tisztesség uralmáról álmodik
egy fény - Magyarország rendjéről, hol rágalom és hátba támadás a bűn -
Sólyomlány-mosoly feketében halálos ködökön mediális kódáramlás,
pixelek kódolt hullámokon a fénysebesség: genetikai ki-kicsoda:
honnan és miért jött tízes fény bomlása a kettes számrendszerbe -

Információrengeteg: fény-fény-fény felboncolt életünk bomlott képei
örök tavasz virradatán, hajnalok igézetében határtalan szeretlek
fény-örök-otthon: Aphrodité és Filozófia, megfejtethetetlen tudás -

isteni szépség, isteni szabadság és szerelem virágkoszorús medvetánc
szabadság dalai egy kacagó kislány időtlen dimenzióban, tér nélküli
kvantum és örök visszatérés a szellemi erőter felosztott szerepekben.

Szeretet-közelség

Salvador napfoltokban dolgozta ki Gála testét, vérnarancs lemenőben és a felkelő nap
a rózsaszín csíkozású égen, vérnarancs-szöttes egy Gála-test, mint labdamezőn a játékosok, a
galaktikus csillagmezőn a csillagok: egy nász-, távmeccs játszódik lemenőben és a felkelő nap
horizontján gyűlöletek és szerelmek a világ léte és az isteni lét egymás tartózkodó koldulásában -
A sós könnyek árja nem adatik meg mindenkinek, van, ki sóbálványként néz vissza a szeretett,
elvesztett álomra, de amint gyógyul a felmetszett seb és a boncolás, a kibevezés után az áldozatot
maga az Isten öleli magához, így maga lehet a választottja egészen a bíboros és rózsaszínes
parókában teste sűríti a vérnarancsot, narancslévé, mi átjárja az erek üde, friss életét, és a
rongyosra elhasznált idegek áramos eltéríthető vezetettsége sem felejtí önnön maga vére igaz borát
és fényszöveggé szövi a szeretet-közelséget, miközben az Esthajnal Csillaga egy csodálatosan
boldog tiszta kék égre emlékeztet, amit majd meglelsz a saját utadon, ha végigjártad már, mind a
csapdát, lázas szenvedély felégetett erdőit, és a faló lángok érzelmi intenzitása már nem
veszélyeztetheti magad Szerelmét, a Tiedet és a Szerelmedét -

Főnix

Rétegzett elmemező síkjai eloszló világszintek a tapasztalás dalaiba szötte az ártatlanság emléke
fényesen kikövezve a víz csempéivel, míg valaki gyűlölete száraz lángok terjedése egy csupasz-
sivár sivatagon -

Léthatáros Lét-Semmi határán elménk vibrációja az ionizált sugárzáson manipulálhatóság vizes
elektromos erőterben képátvivő, álombefolyásoló, mikor a halál egy vizslató szép kutya kiállása,
de lelke halála a halállelkek suttogása a fülben a létezés, mi elér: a telis-tele üresség a semmi-lét
határain a lépcsőfokok, nem a sikeréi, de a maga felé haladás, hol az isteni arcban a hetedik
önmagára talál a szerelemben: „az égben minden éjjel bál van!”

Míg írta egy virágoskertben, fenyők árnyékában szerelmes betűit, addig a másik élni se, halni se
immár a spirituális kínzás zaj-fészkeiben, - darázsfészkek-, és a fogaskerekek mindig Atilla király
csigolyáit fűrészelték, kit ő hitt a magyarságnak!

A fűrészfogak, és a cseppet sem jó indulatú maszkok, kik a holt lélek előtti jelenések, mind egy
foglyul ejteni óhajtó tömény, mély halál, de Te magadé vagy, úgy lehetsz csak e szabadságban
Istené a szeretetben; és a fűrészfogak szilánkos fűrészporrá őrlik a becsületed, mi gerinced, mert a
hatalom máshol van és él, valami élet kegyelmi irgalmában fénypor leszel, ha kitarasz, és egyet
sem árulsz el tieid közül, bármennyire is rágalmaznak -

A Főnix, mi feléledt újra és újra hamvaiból e szeretetlélek ősi nyelv génusza a Magyar Nemzetért
minden jót, szépet és igazat megpróbált a gránit föld kerekén, míg a magányos farkas és a kínban
élő oroszlánüvöltés a lelke része a szerelmem, és szerelem-testemben lassan elnyugszik,
nyugalomra lepihen üvöltése szeretetlenül elárulván sosem volt itt, árulván álmodik mégis egy
gránit anyagú földgolyóról, és az isteni zenében feloldódik a kín, kínzása a végsőig, és egy
arisztokrata-paraszti kézfogóban a Buddha hercege otthonra lel egy Bach, Mozart és Vivaldi zene
hömpölygő áramlatain a tisztulás a világ romlott aljas ármányaitól a szabadulás!

Teste mindenestül szívembe költözött azon az éjszakán a Magyar Nemzet szelleme teste
generációk láncos, szabadulni óhajtó lelke a magyar génusz ős-fájánál a tündérek körtáncába és

becsatlakoznak a szent királyok, szent királyleányok, manók, lovagok, tudósok, szent művészek, Krisztus király maga kukorékol, míg a fehér gémekek nemes-elegáns széttárt szárnyú súlyosan könnyed hullámzó szárnyalása és szentlelkem igaz elméje először érzékeli a Semmit a Lét határán - és hogy mennyire szerettelek!

Golgota

Kányádi Sándornak

Valaki járt a fák hegyén, azt mondta, ő a félelem!

Valaki, miután elvesztett három Férfit, kit igazán szeretett, magába roskadt, és Istent keresett bomolva, és Férfira nem tekintett, míg a tébolyult viharban látta folyton halálát, egy bronz-bádoggal koporsót, és hűn roskadozott folyton-folyvást; el nem árult egyet sem azok közül, kik rábízottak, szeretete terhes lett és ragadósnak tűnhetett sokaknak, kik talán úton-útfélen elárulhatták, hatalmukat féltvén, tőle hiába -

Valaki járt a fák hegyén, azt mondta, ő a félelem!

Maradjon

Szederszemek-málnaszemek, szeretlek, édes-kettes süvöltő nádkalász-tenger álomfüzére szélkalapban fagyöngy-vér és könnyhullatás, míg nyalogatom mézes segged, nyulam bálja, sikolyok üvöltésein elvéreztetett, élve elásott Szerelem, és őrvető, tébolyult néma fájdalom, és kihunyt a maradék mag-szellemem, de a helyi érték a helyén maradt: magyarnak maradni! Rómeó és Júlia kősrban kiterítve egymás halálába belefeledkeznek, miután kioltván egymást holt másikába hullik, eltemetkeznek: „el onnan, hiába mondja bárki nekik!” „Milyen is a szerelmes szív, érthetetlen annak, ki nem szeret!” Magvető csókok áramán a semmi a lét határán szívem arca-teste maghullása a Magyar Nemzet zseniális, száznál több generációját, ha visszakövetem, és az ő fáján az össejtig minden őset: szabad ellenállás: a magyarnak MARADÁSÉRT -

Esterházy

Szárnyaira vett a napsugár, fényességes Miklósom, adod-e mégis, ha koldulok Szent Márton fél köpönyegét?

Csivitel a sok madár kék ég fátyolfelhőin pacsirta dalol és
mezítelen nézelődtem én, védtelen, örök magány,
várva az igazi szabadságra,
kire igazán, a Vénusz és Mars, a Plútó bolygói egyszerre
vonzásában csak a szerelem és gyűlölet hat igazán, de
élteti akkor a harc heve mindjárt -
Csönd ittas, csenddel átítatott erdők mélyén a patakok,
csermely zúgásán a völgy dalai a gyarmati iszony rémületében
magyar szerelem magyar szelleme egek poklain vagyok a lét -
fátylas settenkedő, de nem ártó találok
semmis tündéri-angyali vigalom vigasság
hegyen-völgyön lakodalom
a határtalan szerelem
az örök hullámozás, az öröklét örök hullámokon gyémántszerkezetben
a halhatatlanság dalai semmi ágyán örök pulzálás
fehér liszt-szitálás, liszt-szállingózás wagneri csatazajban
becsület és Vénusz-dombokon a kakas kukorékolása
isteni mosoly szerkesztett szerelmén egy fényszövetben
fehér úriszony-lovagom-kalapom gyémántszerkezetben
az Ismeretlen Grófnő E.P. ajánlja magát, amidőn beteg
Bethlen-Rákóczi-Béldi-Mikes... Rodin: Örök tavaszát -

Örök zene

Isten irgalma megmutatja valakinek a másik
ragyogó-tündöklő arcát Isten kegyelmében
látja a másik az egyik és harmadik ragyogó -
tündöklő arcát ki-kijét; ragyog a ragyogás
az isteni irgalmasság kegyelmében Isten és a Szerelem -
A szeretet rabmadarai, rakoncátlan és makrancos hölgyei
és lovagjaik áldoznak az Örök Áldozat szívében
Krisztus trónja körül szférák isteni zenéje
örökkön megújuló áldozatuk az isteni szívben
főnix feltámadásuk égi viharokon
pokol bálján az örök isteni ifjú-tűz
fényviharok fény-szöttezésén örök hullámozás,
örök szeretet, tánc, zene, magasztos szó-hó
szösszenet, isteni ige, igézet, örök varázs, örök zene -

Ecce Homo

Izgó-mozgó hangyák, darázsfészkek irtózata, és a fülbemászók
megjelennek az élet viharain, és az üledék lerakódik -

Eszmék metszetein szeretet-áramlást a képzelet táplál
létező tökéletességet, beteljesülést az angyal szívében a király
bölcssége és hősök kardja a Panteon Csarnokában
és elfolyt, kiáradt véráramlás-patakok katonák és zsoldosok páncélingén
didergő, véres húscsapat odavetvén reszket valaki szíve -

Nem sárga hullazsák hatalom-tetű-halom
nem öltöztetett, üres hatalom-bábszínház
fény-szöttek lengedez szösz-sötétben
csupasz-mezítelen idegzet
emberi testek kusza szövétneke, éneke -

Szép Könyörgés

Harcos és istenes és szerelmes alászállt apródjaival e nemzet iránti szerelemből
a pokolra, az Atyaisten árnyéka áldása legyen szállása kóborló-ténfergő, csetlő-botló
kószáló-tétova bizonytalan, határozatlan, kételkedő múltunkon az Irgalmas Krisztus-Arc
mosolya ragyogjon pokolra szeretetből alászállt múltam minden szereplőjére, rám is
ragyogtassa kegyelme áldását jelenem jövőjére, Magyar Nemzetem minden tagjára
kegyelmét árassza!

Titkok ösvényén nagyapám alászállt szívében az ön-isteni tündöklő-ragyogó arcig, és
beteljesült fény-sorsában nemzetes, katolikus, szentes hagyomány, a Magyarok
Nagyasszonya, Angyalok és a Világ Királynője Palástja oltalmát és uralmát
e siralomvölgyben bűnösök könyörgünk irgalomért az isteni zene szent művészet áramán,
hangjain, szeretett nemzetem e könyörgése száll feléd szakadékos mélységből hozzád kiált!
Magában rendezetlenül alászállt poklaira, hullt a szenvedély megzavarodása, de tart minket
Isten szeme, egy ősi magyar fakorona lombzata gyökérzete a történelem pokoli átkain, vesztett
csatáin sem átkozodom, és szívünk szemén megcsillan a reménykedés viharain egy könnycsepp -

Zseniális, magyar fakirály viharverten

Verbőczy és Dózsa, az örök fájdalom elágazásai, hogy a fehér utakon,
mert nem lehetséges minden, sőt, oly kevés, mi valóban lehetséges,
de a saját utadat járod, ha a Szent István Bazilika freskói közt imádkozol
tiedre gondolván, vagy a szenvedély lassan emészt pár szeretett Férfiért,
kiké nem lehetsz, mert uralkodó sarjnak vélik maguk, míg téged cselédnek!
Örök kín, örök fájdalom, hogy a szabadság gúzsba kötve ezen a tájon,
és vonszolja lassan magát egy mázsás teher alatt, a megszállások gúny-kacaja
közt, mert itt mindig mindenki eladó, és odadobják a halálnak, mikor csírája
még önmagának, azért minden oly szomorú, letargikus, levert, halálos
pusztulás: korán, még az élet előtt, a kezdetén vágnak le, mint ma született
Bárányt: korán nézz a Koporsó mélyére, mert velük is azt nézték, azt
láttatták, és hiába itt minden szerelem, tisztaság, tisztesség, mert előre eladva

mind, kiért már szót is emelnél, hogy a tiedet ne hagyj, hogy értük mindig,
mikor magadért, tűzön-vízen át -

Akadémia

A fáklyás menet mellvéd-páncélzatán
a Grál-Lovagnő kelyhében alvadt vér,
és útján virágfakadás, virágrügyezés tavasza
ahol csak jár, a mágikus, Istentől kapott
öltözetében.

Patkányfogó és Jégkirálynő

A határtalan fény patkányfogóban, lefagyasztva, mind kit szeretett?
Hol a gyönyörű természet varázslatát megeszi a hatalom gonosz
rágalmi: a pókhálók szövetén virágfakadása, mi hazatalál?
Szilánkosan tört szeme présben, kis nyílásokon a darazsak támadásai?
Többen elnyesett fatörzsek hirdetésein kiszögezvén vérzik egy szív
üveg-, acél, vasrúd-, betonvágók rá irányított tébolyító zajában
életjelet, fodrozódó szívhullám-jeleket ad egy Kis Herceg teste
testem mintha oltalom-vigalom-irgalom-nász a képzelet és az élet
akarása egy álom üde, illatos fiatal vénség, nyikorgó siralomház!

Édes kábulat a természet magömlése patakzó fény-, bugyogó vízárma
elhasználódott idegeken, elnyűtt, aszfalra kidobott szíveinken
kacagó, hahotázó semmink, vérekes-vizenyős, elmosódott,
koravén, kilótt egészség-szemek nyikorgó vihar széllökésein
megtépdesett idegrendszerünk patakzó, pattogó villamosság magömlése.
Mi közöm ahhoz a gyerekekhez? A mindenség!

Ádáz egy dühödt Hadsereg és részvétteljes szánmam magánya egy függőkert,
egy rózsakert volt a Margit-szigeten egy elvetélt jázminillat és átlátszó
cölöpökön a hírszerzés!

Emberrontás grimaszain zokog láthatatlan egy szív bomló partfala,
és mérgezett homokot kimos szemünkből a könnyár, a Jégkirálynő
mágikus, szilánkosan összetört tükrében ömlik tört szemgolyónkból
a vér, a magömlés elvetélt jázmin illaton didereg éjszaka-apám szeme
lecsurgó fekete tinta: apám áll a résre nyitott ajtó előtt, és didereg az éjszaka
szíve bejönne melegem szívébe a mindenség-szívem a nap beomlott partfala,
késik, mert nincs csatár: tizenegyed, papa -

Életáldás

Szélrózsában az emberiség kerékbe törten a körforgásban
az örök visszatérés imamalmában acélosodik, bár selyem
és pihe lenne a bébi csúszó-mászó szelleme kialszik,
megsemmisül a mindenség ölén, hol hiányzik a szeretet, és csak
a számítás szedi áldozatait egy hideg gépvárosban -

Az örök fájdalom lelke visszajár izzó szenvedélyén, majd
kialszik az izzás és kisülése in a megsemmisülés és elmúlása.

És hajnalhasadáskor, júliusi nyárban jönnek a rókák szép sorjában
egyik, másik, harmadik, egy-egy méter távolságban, és bátorság kell,
ellenséges, idegen hatalmak földjén sorra kinyitogatni a rókák
rozsdás vas-ketrecéit, mert hitünk szerint a szabadság az isteni áldás otthona!

Képzetek

Széncinegék ricsajoznak egy virágzó bokorban,
fekete lesz sokaságuktól a vibráló, áramos létezés;
bókol a fügefabokor Isten-szerelmében zizeg a
sistergő nádas, és a platánsor árnyas útján füröszt a Patak
gyöngyöző, hullámozó görgetegén kiüt rajtunk a Láz,
az Idegláz a Lét-Semmi csöppnyi falatja didereg bennünk
az elesettség, félelem és szorongása -

Egy sánta róka, - kilótt fél szeme helyén egy behegedt varratos
bőrök forradása-, csak jó idő múltán érti meg, hogy szabad, és
a ketrecét lassan hagyja el, alig jár, alig lát, csaknem összerogy
az idegkimerüléstől, és én azt hittem rám támad a zártság örülete,
a veszettség, de barátom örökké e ketrecéből szabadult róka lelke,
és a kóbor, gazdája által kivert, alig tébláboló fekete kutya, ki
szabadságával mit sem kezd, és néz a szabad térből kerítéseken befelé -

Napszöttes-szerelem

Istenképzeteim árnyán szeretett szellemeimmel
pokol-bugyrok utolsó fotonjáig egyesültem
egy margitszigeti álom nap-szöttes szerelmén.
Géniusok művészete szférák zenéjén Isten beárnyékol
pokol- és purgatóriumjárás után, hová
egy nemzetért és a magyar nyelvért határtalan szeretetből
szálltam alá, a belé(m) égetett istenarcért -

Örök tánc

Istenülés eksztatikus táncai az elvegyülés után a kiválás
egy aranyvirág szirmai hullása, mint gonosz papok seggéről
a tört tojánhéj-éj reszketeg-roskatag, mert árulás-akasztás-vég -
végzet idegzet didereg az esztelen zsarnok gonoszság az
éj-éjjeli-éjszaka reszketeg, mikor túl kínoznak, az Embert,
ezernyi poklokon semmiért reszketeg fákon didergő falevelek
zizegő-rezzenő hullása, mert gyűlöletük volt csak határtalan -

Egy örök könnycseppben a tenger képzelete álmai: isteni zene és a bölcsesség szeretete -

Szeretet birodalma

Ágnesnek

5,6 cm-es, 8,2 cm-es ciszta méhembem, és ömlik belőlem a vér, mikor lekvárért hívsz.
Két hét múlva haláloz oka sokk és elvérzés: nem alvad meg hígított véred!
Szorongásod iszonyata, a hátadra pakolt kereszték sokasága borzolja idegzetem emléked nyomán.
Olykor lehetetlen mind a kiegyenesedés, mind a kidőlés, mind a végső elterülés, csak a
kínos vonszolódás marad évtizedekig sokak örökölt java, és az üvöltés, az ordítózás a másikkal,
mikor már nem marad semmi élettartalékunk, semmi életmorzsa szeretet-energiánk odaszarni
másoknak és magunknak eleségül -

Idegeid léggyökerekbe kapaszkodtak, elfoszlott, szakadozott mámor volt elterülésed, kiterülésed
híg vértócsákból áramló, szétfolyó vérpatakok vesznek körül, és Öcsém kimos végső vérizzadság
drámádból, Téged, kit szerettem, és éreztem szorongásod és boldogtalanságod éveken át,
míg szürke hamud fadeszkák mögül megszólít, és átmossa szívem az isteni zene, és borzongató,
iszonyatos és rettenetes kerekézni feléd a pesti Duna-parton, de boldogságod immár
a máshol vagy -

Életjel

Mindent felejtvén az élet akarásában megfőzvéen halotti torunk
egy háborús világban kitéve katonák erőszakoskodásainak és
zsarnoki gonosz papok és papnők erőszakos útvesztőinek,
mégis szabadul a lélek-szellem pillangóként a hatalom pokol bugyraiból,
zavart keltő, kaotikus világából kiszáll a megzavarodás zűrzavarából,
és megnyírt fejeink a kínzások habjain keveredik elménk nászai a vérnász,
miután kiontatott a Bárány Vére és az Élet Irgalma, oltalmad alá futunk
bűnösök oltalmazója, lám kerekézik egy Lovagnő a Grál kehelyben,
miután hamujából új életre újra és újra leszületett, hogy elnyesődhessen tán
egyszer csuklóinkon az erek, - mi nincs tervbe véve-, annak karjai közt,
ki minket szeret, hogy az utolsó csókban életjelet adhassanak a bíbor
gránátalma-gyöngyök peregvén le arcunkról, mint a vér, az utolsó csókban -

Új szív

mondja, végig ő vitt a hátán
nem görbe-e, könnyű lecsúszni
mondja, végig a tenyerén hordott
nem lyukas-e zuhanni, kipottyanni
mondja a szívében vagyok
nem felejt-e oly könnyen, oly hamar
felejtettél te bárkit is
nem, de szívem fatörzsekre kiszögezve
és elhullt vére, ömlött a málnalé
vérhullámozása, véráramlat

új szívet kaptam: ragyogó-tündöklő-sugárzó napszöttes

és halálomig cseppekben elcsöpög az új szív vére, vérzése, a vérzés

kivert, bicegő, sánta, tört lábú kutyák határtalan szomorúsága
a közöny elhullajtott magjai a sivárság tört, megtört, töredezett
bölcességmagjai -

Szabadság

Mint gépember a sivárságban zörög, kattog, ketyeg,
rozsdásodik és vonszolódik: álmában mint delfinek tánca
siklik szemén fényhalak és hattyúk látomása,
sivatag vöröse, égszín kék türkize, zöld-eres fehér
tarajos lubickoló hullámozás a víztánc elasztikus lég -
táncosa megfoghatatlan és elérhetetlen: a Szabadság -

Aditi-Inana (egy az Isten)

Kínozták, mint kém-papa-papagájt,
de igazán nevéért folyt a Harc -
Szeretet által mozgatott Termékenység-Álom,
mezítelen őz-szemű Tudás és napsugárzás
szabad egy-én-szem-személyiség, ég-kék -

2015 Mikulás napján e Világról és az Atyaistenről gondolkodván

Rózsaszínre habosított, vágy gerjesztett emberféle leeresztett
lufi-használat után elég, és egy füstölgő szféra marad utána -
Szabadságától megfosztott, megalázott, idegborzoló és - nyugtató zsarnoki hatalmak,
és didereg a globális nagytőke színes csápjait szolgáló szellem
fogságában az élet; a létkerék földi időszámítása forog-kering

a sűrűsödő idő kihullik a fogaskerekek közül a megsemmisülés!
Sárga és egyéb színű hullazsákok futószalagon: ez lett az élet-lehetőség
akarásából a gonosz papok, a Sátán papjai csápjai között -
Világtörténeti az idő fenomenológiája időbarázdák a lét-szöttes egészen kötött
szemcsés mintázatai a mindenkori hatalom és kreatív nagy elmék
szem-hálózatán az idő fenomenológiája behálózta az értelem-testet
tér-idő fogságában az örökkévaló iránti pulzáló Szerelem.
A Nevem vágyakozása és akarása felégetett szellemtesteinken,
megalázott hitelen a megsemmisüléseinken túl tér-időtlen öntudat
az örökkön való minőség -
A teremtett egész mozgásos átalakulóban az elasztikus formációk
kreativitásában a Semmi és a Lét teremtődő-pulzáló határain
az időtlen Szentség és a Gonosz Lét-Jelenlét.
Elrothadt szerelmeim szentelődött halálok új életre támadásain
a kristálytisza, mint galaktikus rendezettség elme-akaratóban szféra védelme.
Vivaldi és Bach zenéjén vagyok a sokszor semmisült kihullás szemei
hullámozása szerelmeim felé az össejtig vagyok minden ős-magok szétszórátása
a fizikai mindenség szellemmel átítatott elme-jelenléte.
Lét-Semmi határán védelmező-megtartó virágzás, pulzálás a lét-semmi mintázatain
egyediség, egyéniség, egy-én-i szeretet-termékenység-integrált létező jelenlét
semmibe vetetten elvegyülés lélekvándorlásai kerékbe törten olykor a máglyán
a fehér hamu -
A létező, hullámozó Jelenlét a Semmibe vetetten -
Széncinegék aszott-fagyott fügelabdacsok között feketévé színezik a téli fügebokrot -
a kegyelem jelenléte a kivetettségben, a paksi nagymama jelenléte -
Széncinegék énekszava árnyékhangod, az út mentén telített-telten a hullazsákok.
Vivaldi és Bach hullámain kilengek a semmibe, lóg, lógatott isteni lendületem
lefagyasztott elme-élet, mert másoknak engedélyezett az uralkodás!
A világ-rettenet és világ-borzalom egy függő iszony-iszonyat, és istenféltésem
az Isten féltés agyonkínzott létezésünk.
Vivaldi és Bach hullámain a határtalan Szerelem, és bámulnak kínzóink vérekes szemekkel -
Kitört a sarka a magas sarkú bálcipőnek a konspiratív mocsárban, gonosz papok sártengerében.
Örök fulladásveszély egy zárt hatalmi kör által uralt övezet konspiratív borzalma,
félelem és halálövezet mérnöki pontosságú halálgép-gyár -
Mégis. Újra és újra kivirágzik szítás lyukakra lövetett elménk, ütlegelt arcunk töviskoronája!
Megragadom grabancát, megragadja grabancom az isteni lendület Vivaldi és Bach hullámain
hullámok hullámok hátán hullám,
mégis egyéni frekvencián rezgő vizes elektromosság, lélekszellem, energetikai erőterben -

Csillagos-napos lufi-én, csillagos-napos lufi-te, kilyukadunk-e végre, valahára, vagy sosem?
És táncol Vivaldi és Bach zenéjén elmém az örök tavasz és nyár Szerelme a lélekbe pecsételt
Istenarc -

21. századi mese

Halálgyár maffia sugárfertőjében egymást gyilkolták halomba,
és Hófehérke eldugván a sarokba, a Törpék törtek hatalomba az 1001. éjszakán -

Mikulás

Szent Miklós szerint a gyerekeknek mosoly, odafigyelés, szeretet ajándékozható, kézen-közön -

Imádott Nemzetem (Fonyód, 2015. december 5.)

Futott ki a magyarság, határtalan szívem, mezítelen ki a Várból
sugárnyalábok tűzijátékán Szondi két apródja és Dózsa feje izzik
az elaknásított csatatéren mégsem lehetett ágyútöltelék a magyarság
míg világhatalmak csatasorában ellene ügködők nem csatlakoztak -

Három királyok

A keleti fény megérint a világbirodalom nyugati központja gyarmatán
a Három királyok, ki egy fekete király és két mágus papja üdvözlése
gyilkos vihar mérgezett sugárnyalábjain veszélyeztetett szívem
a határtalan szerelem az elektromos felhők kódolt regiszterein
a kínzás elmémen, bőrömmön megtapadón a kínzás pokoli birodalmában
páran ott hagyták a Földön fényes arcuk lenyomatát
M. angyali-ördögi kémei egy Nirvána teljesség körében
a lélekszellem megsemmisülése, a megsemmisült jelenlét -

Elásott szívek

Kézdivásárhelyen ásta el fekete, de nem gonosz szívét valami ördögi katlan
pokoli levegőtlen medence-szél, medence-perem és verem védtelen védettségében.
Budapesten határtalan szerette egy szótlán, félénk szenvedély a Csíksomlyói Madonna
áldásában kísérte és vigyázta e Fekete Bárányt, a hegyek áldozat-gyermekét -
Chicago Arizonában elásta valaki rózsaszín szívét, mely lassan el-, megfeketedett
parancsára a láthatatlan erők lábainak és kezeinek, és lett kurva egy kém,
pedig csak szeretett és álmodott, de a Föld nem bírja el a szerető álmokat -
Budapestről imádta emlékét egy riadt-rettegő őzikeszem sugárháború borzalom iszonyatában.

Ajtók

Kafkának és Szabó Magdának

Bebaszott ajtók mögött nincs ám szabadság, ott a vizsgálati fogság
kínzás-börtöneiben, ne tudtad volna? Ugye?
Rettegés, agónia, halál-lelkek egy kősvatag sziklái közt és kaktuszos, száraz cserjés

homoksivatag homokját szemünkbe sodorja az erős feltámadó szél -
Elbástyázott magas toronyszobáink kulcslyukain a fénymorzsák fotonjai,
de lelkünk ablakán áradó fény fényhúrjain pendül és rezeg a mindenség,
ha ellenállunk az anyag művi, gyilok-sugárkoszorúnak tiszta elménk tiszta szívvel -
Megerősödő integritásunk: *személyiség*, *egyéniség* kisülései fényorkán turbulenciáin
tűzmadár égő áldozata halálok, és Főnix, ki repülés a szállásunk: a megsemmisült Jelenlét.

Világpehely-kehely

A gyarmatfenntartó gyönyöreivűek és a világgépezetet ismerő mérnökei
hatalomemberek a mozgatott globális tőke szemhálózatán tökök, satuba hány
hullazsákokként mégis újat teremt, régieket kötöget, a meglévőt -
A lemenő nap rózsaszínén gépember táncol és énekel a sivatagon mondogatja
benne a felhúzott gép olajozottan: szeretlek!
A lélek fekete magja fényizzás és láz a Vulkán tüzes katlana kitör lávarétegeken,
és barnás-fekete bazaltrétegekké megszilárdul a forgó-keringő Föld törésvonalain
hegyláncokká magasodik az Úr-Úrnak csemegézni megtartó Áldozatul -

Krisztus

A Grál-kehely telis-tele vérrel, és fény áztatott maradása
lovagok mécsesei és Gróf Urak és Báró Urak...
üdítő fénypontok lángoló töviskoronás szívemen -

Közel

Gyorshajtásért az agyonkötözött; és díjazott a finomkodó, aprólékos pepecselő
józan ész, míg a szenvedély nagyvonalú géniuszát éhhalálra ítéli a hatalmukat féltők
csapata, és a végelgyengülésben alig jár már a félszemű, kiszabadított róka-koma
alig fogja fel szabadulását, majd falja a fügebokor méz-édes eledelét, és szívem
a kín-fájdalom veszélyeztettségében sántít e rókával a határtalan szomorúság,
és a mozaik utolsó illesztéke, mikor a képbe bekerül, összeáll bennem a magyarság
összképe, ki is vagyok én, itt és most, és ki nem, és akkor szabadul a bevilágított
Buddha-Én, a magyarság szerelmese és megtartója fekete, de nem gonosz szemek
agyonvert lovának, végelgyengülés rókájának, kivert kutyának, táncoló pillangónak,
játékos delfinnek, a vad oroszlánnak és a gyermeki mackónak...

Láma és a málna

Jártam én is Árkádiában

Minden ellenségét Naplelkével bekerítő forgó-keringés, globális szentség.
Láttam a pokol mélyét és az Ég magaslatát, Patak csordogált, hullámozott
át szívemen Krisztus ítélő trónusa körül, szívében trónolok a körtánc és a

lajtorján mintegy légtáncos vagyok a túhegyén az angyali magam magánya
e légtáncos szentség, diadalittas éhség napvagyam vágyakozása angyali sár -
kar karének körtáncában magam vagyok a mag-magyar féltés énekek éneke
Szerelmem Dalai -

Isten Égi Mátkája

A Csíksomlyói Madonna tiaráján a kereszt a Koronán
mi a múltba elvezet és megtart a jelenben a jövőnek a
Komp-ország kelet s nyugat közt, hát végezd el küldetésed,
Te, ki keletet és nyugatot sorsod által ismered jól: hunok és magyarok,
a keleti népek utódja, ki rajong a nyugatért, de tán természete
szenvedélyes izzása, bőség varázsa a mágia és elméje az ősi Buddhák
nyugalma, bár a Sámánhit szétszedett ízeim darabjaira,
csak hitem rakott össze, de hitem, Te voltál kárpát-medencei,
világmagyarság -

Ráncos barázdáinkba a nyolc-patakos paradicsomi éden
sivatagos énünk unalmába bő gyümölcstermés és virágözön
kertem a várandós szerelem és hazatalálás az oxigén-dús élet
magas, nagy koronás fái közt békességes áldomás és szerető
otthon szerelmetes józansága, a Boldogasszony áldása -

Dalí kupolája

A Nemzeti Galéria kupolája, mint Dante Pokol-bugyrok szűkülő körei,
a madáchi isteni színjáték ciklikus helyszínein alakok alábukván, avagy
a megdicsőült szállás igézetében a Lét vélt minőségei, az életízlés, életstílusok!
A Gonosz is kileheli Lelkét, a Gonoszság gyűrüi is kipenderülnek a napfényes,
viaszosvászon tengerparti fürdőhelyen, és a lefagyasztott is felengedhet időnként,
a megcsonkított is levegőt vehet, ha van, ki képviselje az elhagyatott, kizsigerelt,
elvéreztetett Kék bolygót, közös pokla a leányhoz igyekeznek: tán úttalan utakon
eltalál mindenkihez, mire a Lélek szomjúhozik a Boldogság, a Szépség, és a Szeretet -

megérkezünk

Tán bánt kedvesem a botor hallgatás ugyanúgy, mi mögött ritkán van jó, kedves és igaz,
mi emberi könnyed könnyűség, és éppúgy bánt a nagy okosok harsány reklám-igazságai
és ítéletei, mint a Siker (nehezebb) útján a valós önbizalom, és bárkire, ki nem a rejtett, valós és
játsszott hatalom, ha arra szavaznál, Náci vagy!

46 fokos hőségben, álló nap kínoztak két munkás fiatal acélporos izzadság tapadt meg arcukon...
Az isteni orgonazene vitte a lelkem a jóság és irgalom hazájába, és onnan sose léptem ki azóta...
Angyalok karában jelen lévő őrizők, az Árpád-házi Szentek vigyázzák e hont, ezt éltem meg...
Szép az Egyházban a nevek szentsége és ezzel istenülése: Árpád-házi Kinga, Margit és Erzsébet...

A Pápaság sokszínűségében tán Istentől választódik a lelked szerepre: Assisi -

Mégis csak Szabad Ember képes igazán szeretni, ki saját szűk, rögös útján végigmegy a lelkében élő istenarc árnyékában rálel a másik arcára is, és így semmisül az ürességben az immár én nélküli teljesség, és megtér a megsemmisült létezés ölen az örökkévaló ismerős ismeretlenbe -

Tánc

A Fonyódi Berek mocsári nádasán a hosszú, perzselő nyári nap
delelő-lemenő ívén az esti-éjszakai fürdőzés -
A fehér gémek széttárt szárnya a fenséges, daliás kacérság szeli át
a friss levegőt, a nádas rózsaszín kalászhajók zizegnek a lemenő napnak -
Eksztatikus táncomon kivált lelkem szelleme otthonom: világom
szomorú füzek, platánok, hársak, jegenyék, fügebokrok
levetközött levelei rőt testemből
lét-levelek
a semmi ágán
elektromos lenyomataim sugarazott közegben
lebeg isteni fényarcom: szeretet-harc-termékenység diadalittas álma -

A téli nap a horizont gömbjéből kis szeletet hasít ki magának
Fonyódon, karácsony idején fél ötkor lemegy már a nap,
a hattyúk áttelelnék a Balatonon -

Elpuskázott, makrancos Nő

Fekete kukacok, fekete gyíkok, fekete pondrók, fekete giliszták,
fekete egerek, fekete férgek, fekete pókok között talán a Buddha-Nő,
talán a Buddha-Férfi lótusz csillagjegyeiben örökkön szeretkeznek
a parti sétányon a szomorú füzek lombjaiban pillangók és katicák álmain,
és a sivatagi homokdűnéken a szív alakzatok kötik meg a föld energiáit
a túlélésre -

málnavér

Szürke hamujából feltámad és elébem áll: nagyon szeretlek.
A halotti táncot lejtettük, vértolulós agyhalál mintáin
a kitömött málnaagy-sor kiontott vére tócsák szózata üdvözöl:
nem ilyen életet álmodtunk magunknak!
Kegyessé a Halál, az Igaz átlépi a küszöböt, és belép a kapun
a Szeretet Birodalmába a lidérc, szeretetlen, fénypókhálós közegből -
Kiszögezett szívvel az Éjszaka Nyolcadik Igéjét skandalja életében -
halálában az Istenében lehelődik a lelke szelleme: ki? -

vér

Elfolyatta vérét a síri báb-világ az isteni természet szerelmesét
átölelvén veszi magához a teng-lengő napsugaraknak
ki tiltja meg, kire vetődik a melegség áramlata kit leng, lehel át
körül, kit szeret, kit támogat a fényes álmodozás?

Halál

1.

halál, mint nyavalyás elillanás, illa-berek
nádak-erek: lebegő vízáramlás hanghullámokon

2.

halál, mint nyavalyás vízáramlás hanghullámokon
elillanás: illa-berek nádak-erek

3.

halál, mint lebegő vízáramlás egyéni frekvenciákon
terjedünk találkozásaink fénysivatagokon

Nő

Vének erőszakosságai után, mi maradt, veszett örökre,
míg láthatatlan, tudattalan megszületett egy Nő a halál
hálózatán közlekedett test-vér-edénye: egy nadrág és egy bajusz
volt a Nő katonák nyakláncán a téridő kötötte sorsgyöngyök sorsszálaikon
kileng a téridő galaktikus csillagrendszerén elménk a csöpögő létezés
a mikrokozmosz és a makrokozmosz csillagos lufi-mindenség az abszurd
semmi, ha valami függőin sorstalan óriások márpedig nincsenek -

Férfi

Futva futsz tova, mint patakok összefolyásánál a milliárdnyi tejszínhabos
fodrozódása a vén Dunának hullám szellem-szöttese pár gyilkos kertészre
emlékezik a kopogás, mintha jelentés-írás testközelben
álmaim dallamai idézgetlek és szeretgetlek a szonáták almakacagása
dudái, mint vihogó almák leesőben mert miként ne élhetné túl a halálos betegség
riadalmait megkötözötte és testközelben -

szerencsepatkó

Szerencsepatkó borítja pipacsokkal kivirágzó ágyneműn hullánk horizontján
lovagol friss illatárral kifolyó szemek a Duna hullámlása mint egy égi felhős dunna
kék takaró hazája szabadságát álmodja, míg csepereg az eső, keserű szemek
könnyárban a gyermeki kacagás, kék virágos szív-tolulás-tunkolás -

Karácsony 2015

Márai Sándornak

Azon a szerelmes éjszakán az éj szörnyű, magányos
borzalma rettegett valami terrorféle Alleluját és Örömódát
és gyújtogatta az adventi gyertyákat a Dísz tér közönsége
nem sejtve a gyilokról, a terrorról, ami köztünk lakozik.

És mikor Minden összetört, elárultatott és kínozták, ki magyar
kivirágzott az Éj-Ég trilliárd sejtnyi csillagkép-rendszere
piros rózsák borították testem hálózatain kivirult a csilingelés
és egyként nyíltak ki szerveim tükrén a piros rózsavirágok.

És a gyilok-halál-kert karácsony éjszakáján megszületett
Testem: piros rózsabokrokkal teli Szerelem-Kert: az Éden.

Örökkön öntöztetik a világ könnyeivel kisírt szemeink fekete árka
holt üreg az el nem sírt belső zokogású könnyekkel éjszakái
a Terror Karácsony Éjszakáján: Testem: Piros Rózsabokor
gyöngéd hívogató-csalogató illatár: Költészet és Valóság.

Alkony(at)

Nagyvárosi foci pályán mellett húzódik a gesztenyefasor
üde-friss levél-kavalkád légáramlatokon a darvak hullámszó
szárnya egylényegű lisztes tejfehér ködben eltűnő nyílegyenes
kis szeletet hasít ki az égi horizontból.

Messzi látsz-e még, messzi távolban tartod-e még a kezem
párhuzamos, élet-halál vonaglásunk mikrokozmosz hajlongása
a Tejúton elhullajtja minden levelét, és csupasz már idegrendszerünk
a vadgesztenye-, a platánsor, és a makrokozmoszban kihúzzuk magunk.

Két Mikulás-zacskó a falhoz szorítva, nyomva, préselve
utcára kivetve, elhasznált, megtaposott belvárosi éj
semmivé kalapált, finomra csiszolt és hangolt gépalkatrész
a konspiráló ügyeskedők darázsfészkei és méhkasai között.

Angyalok Isten leheletén a fejet szurkáló hajgereblyék
hajhullámokon kelet és nyugat, észak és dél igézete átjátszik
Mikulás-csizmám pergő-duhaj robaján eltáncolom az égi
horizonton, a karok kereszt-alakban átölelik, az örökkön valót.

Elhasználódott csizmalázban tűzijáték és petárda durrogás,
kár, hogy a semmiért hurcoltak meg minket, mint a fekete rongy
világ lidérce szembe megy a harsonás és kürtös telivér paripa
áldó gyémánt-széllal, angyalokkal állunk a csillagos mindenségben.

A világ, a fekete rongy, elhasználván és megtaposván didereg
a szilveszteri jéghidegben szívünk dobbanásain kitudódik, ki vagy;
véres izomcsomó elhullajtja utolsó vérekes könnycseppjét, majd
elterül, kiterül az utolsó alkonyat a világ fekete bársony gyászán.

Sziget

Szívdobogásokon sebesedik, és újra rendeződik a táj.
A létezés táncán két sirály és egy hattyúnász:
Minden magyar felelős minden magyarért.
A Kárpátok csipkés koszorúin egy hosszú elmelánc
irgalmas Krisztussá fésüli hajkoronáján gyöngyeit.
Méltóságosan üldögél trónusán a Babba-Nap Holdsarlón
a Sarlós-, Gyümölcsoltó-, Gyertyaszentelő Boldogasszony:
akik életük áldozták egy független, szabad, békés, boldog,
bőségben bővelkedő hazáért: Pro Patria egy kis koszorúban
kála, nárcisz, jácint és tulipán, margaréta egy csokorban, hol
ember embernek farkasa, a fekete macska felhörpinti a frissen
fejt még habos-langyos tejet, kik életük áldozták e nemzetért:
erre szólván csak ideges lett, kit úgy szerettem, és két karjával
átöleli szigeteit: Szentendrei, Óbudai, Margit, Csepel és folyik
tova a Vén Duna, és már tőlük is óvom, bújtatom gyermekeimet:
Isten árnyéka legyen a napok szövetén: el ne szakadjunk Tőled!
Világosság, tisztulj meg, ki vagy, szféravédelem: akarat és képzet
elme, létezés, lét-jelenlét-energialépcső pokol mélyéből
mennyeik magaslatáig, napkelettől napnyugatig spiritualitás,
tudás és bölcsesség, szentségben isten-, világ-, hazaszeretet utolsó
lehetőleg a lélek erős, a test erőtlen?!

Hűség

Kultúrhelyek, idők közötti horizontok metszetein kacsingató napsugarak
a hűség mint neuronok milliárdnyi hatványain a halmazmetszetek
idegszálaik kimerülve a fotonok csókjaikban a Páncél mint a Létben
Istenre vetett tekintet és szabad az átjárás a dolgok és szemeink között -
hagyományok élettelen, sablonos, kiüresedett mintái üszkös hamis lézengők
a gravitáció szakadékain életerő és az akarat új energiái nélkül -
Élettel telítődik hagyományos tárházak bűvöletében múlt-jelen-jövendő

nyílt voltam és naiv, jó és szerető, míg zakatolt az élet- és a halálvonaton testemen át, keresztül, de mindig hű a rám bízott, meglátott, lényegi részeimhez: gyakran disszonáns, szakadékosan ellentmondásos önmagamhoz: Mars/Plútó - Vénusz a kitörő nyár: szerelem, harc, termékenység nyár bősége és az Enyészet hava gazdagsága hű az örök forgószelel veszélyeztetettségében a gond és az aggodalom, a szorongás önképei, az életkép, az enyém, a lét-képzetek létezése a Hun-Magyarország létéhez való hűség volt a Próbakő egy irgalmas arc, egy láma szent művészetében, szent tudományában szeretett szellemeim és szentjeim és maga a dúsgazdag természet határtalan színvilágok kavalkádja -

Zene I.

Hullámzó, szabad lélegzet-elme szeli át a galaktikus csillagközi teret, míg egy csecsemő akarataival harcolja ki a tengelye körüli forgást és a nap körüli keringést: sok a nagy Kutya, de kevés az igaz, szerető szív! Isteni hullámmező-egyéniség: minden, mi emberi földi egek poklaiban a szépség, jóság, hűség, napsugarak szerelme teliholdas éjszakákon - Fotonos, kifinomult hallás-látás fénysebességgel rendezi újra létezésünk variabilitását az élet ritmikus-ütemes tematikus, disszonáns-harmonikus sugármezején: elviselni eltékozolt, pótolhatatlan veszteségeink, mikor az élet-montázs újra és újra szilánkos élei mentén, a kényszerűség a szükség, a szabadság hiánya végett hullik milliárdnyi darabjaira szét a vertikális-horizontális valóság a beláthatatlan, mérhetetlen, téridőtlen szerteágazó isteni ében a kvantummechanika mellett is a Magyarországhoz való Hűség volt a Próbakő személyes szakadékaink mint határtalan úr a testlélekszellem kihásva húsvérszívtestből a szeretteink iránti álmom vágy vágyakozás, gyűlölet és bosszú függéseink szeretetünk csődje, míg ők mi magunk szerelme vagyunk: adományozó-befogadó, kifinomult létezés, zene -

Zene II.

Hideg rázta, reszkető, hajléktalan Kisfiú, szép Fiú személyes identitása, amelynek a világi hatalommal és intézményesített életével nincs metszéspontja, így a Kislány, de a magyarságnak, egynek a legkisebbek közül sem ártottam tudatosan, akarattal -

Fekete karimás kalapban Shakespeare Úr mosolyog, az Élő Krisztus imádatom átjár hun-magyar nemzet, remélem eljutok egyszer rágalom nélkül is Te hozzád, kit úgy szerettem, és átjársz pórusaimon, és az álarcos teértem pengeti idegi húrjaim citeráját, a zenebona megszerkesztvén mint egy elektromérnök-isten mérlegre tenni: súlyos-é eléggé, lesz-é, ki rajtaveszt, ha könnyűnek találhatik az isteni, szent zene -

Pók

Szikrázó hófehér vakít álmaim ékein
a havon játszi napsütött árnyékok és
elmefűrész-zene az éktelen zaj: acélrúd -
vágás és építkezés mindig másnak -

Árnyékok elmeprésében kínzás és a vallatók
csápjain a megkínzott Ember szabad szelleme
a tét a légúr-hatalmi elnyomásban agresszió
félelem, gonoszság és halál, bosszúk árulásai -

Kidobott pucér idegzetemen lakmározik a Had
megbüntetett, megalázott szenvedéseinken
a bartóki úrzene és disszonáns harmóniák
megverten, megtörten, kinyújtván kínpadon -

szeretett magyarság tudása: kérdezni lehet;
válasz: a gumibot -

Károgo varjúk ellepik a karcsú magas nyárfát,
széncinegék szerető turbékolása hanghullámokon
ki-, elterült szerelmem, elvágódott nagynéném:
az elvérzés: eszement odaadás elmém vér-, elektromos ellátása

tobzódik idegzetem gyógyítón nyiszálja a bartóki
párhuzamosok között, közé csúsztatott dallamos
áramlása a magyar művészet szenvedélyes hullámain
egy hármashangzat szenvedélyes ragaszkodások nincstelenjei -

A nyár sokszoros darázsfészek tapasztalatában
a narancssárga vásznon a villanykapcsolón
mászik egy még ez ideig nem látott rusnya
iszonyatos-undorító vastag és hájas fekete Pók.

Fogadtatás

Kárörvendő elmeháló fogságában,
konspiratív iszonyat ködéből kitekintve
a rettenet az iszonyatból

gyűlölet-zárka, börtön: beszervezettek
a hatalom borzalma akar birtokba venni
az iszony mérgezése

egy-egy résztvevő rész-tudó Szem
függő rettenete egyensúlyoz szélvész igájában

naiv, de később látó és tudó szeretet jöttem,
mégis határtalanul meg nem értett, pusztító,
el nem fogadott, rossz volt a fogadtatás -

Esterházy Attila Ágoston 1.

Havas alkony csupasz gesztenyefáin
ágas-bogasan ősz hajcsomók
libeg-lebeg egy rőt áldozat a gyémánt-horizonton
egy ketrec fűrész-fogazatán a lemenő nap
szeretetem irántad az éjszakában -

Esterházy Attila Ágoston 2.

Megkötöztél, tévedtél, lettél megkötözött kínjaimon
füves pusztákon halálba hajszoltság rogyadozik
roskatag egy hű, igaz, szép, jó magyar szerelmetes
szabadság igavonó szerelme egy könnyező kőszobor
vágatása megremeg hullámos, illatos gesztenyebarna
hajzuhaton egy átizzadt vékony vászoning
telten és tudó büszke mozdíthatatlan testünk: a helyén;
virág- és gyümölcsillat áraszt el és beköszönt a tavasz
szféráinkon idegeinken a határtalan szerelem
izomkötegeiből, ízületeiből szőtt bordák falán a bőr.

Nyomorultak

Míg a hunok nem elpusztítani, de erősíteni lövik irányított nyílzáporuk
tán az egyetlen maradék hun-daliára, deli-nőre, addig páncélingek, vértek hullnak
alá az égből, és védőpajzsá válik csupa seb testem abroncsos láz-, idegkazal, izom -
bogyák tüzein kúsznak, csúsznak-másznak a szeretett és nagyon féltett nyomorultak.

Szobor-Park

A Gellért-hegyi kilátások fél-maratonjai erőltetett menetben,
mert nem felejtí, hogy „Minden magyar felelős minden magyarért!”,
és futott és futott a Kárpát-medencei vízgyűjtő-terület egyik
folyó a másik folyamig, az egyik csillag a másik csillagig az
égboltozat alatt a hívő bölcselet, - kinek még sincs kalapja-,
szívében egy izmos férfitest és irgalmas lángszív-arc,
az örökkévaló ítélet egy határtalan trónus körül,
mi védelmi övezet e Nemzet egészéért -

Boldog turisták önfeledt öröme ezernyi nyelven átölel
az örök fiatalság és a remény és a szeretet a hatás, alkotás, termékenység ígézetében
egy budapesti Szobor-Tánc végig az Andrássyn az Operánál és a Zeneakadémiánál
egy zongorista diadalittas deli hullámváza elméje lángcsóváin trónusa egy lázalom
havas tájon fehér lova hány, öklendezik, míg fényfűzéses jelenségek az ősök alakzata
az angyali Tér: a megkínzottak és az Árpádos Hét Vezér és kérdéseink és válaszaink
gyöngy-nyakláncra felfűzve, és csendül-zendül, vág dallamos-ütemesen álmaink
gazdája és ura: a kín az üres Duna-parton -

Fekete méh

Halál: fekete méh

Istent, nemzetet jobban, férfit önmagamban szeretek én; az életre nem mertem a nyomorúság
szeretetlenségére gyermeket nemzeni!

A pokol minden kínja, a kínhalál félelme, a rabság, a mártíromság, a hosszú élethalál-harc nem
méltó új életre, de aki már itt van, enyhítse a kínt, ha engedik, ha lehet, ahol lehet.

A szenvedély erős akarata, míg megsemmisülni szeretne leginkább, de az éveken át tartó
vagyakozás az igaz szerelemre a megvilágosodásra a beteljesülésre a teljes odaadásban.

A mesterek valódi szabadsága lehet-leg isteni ígézet édeni áramlatokon!

Uralkodik érzelmeimen egy nő - jelenti a szeretett testvér. Botrány és kárhozat; világjobbítás: a Nap.

Igézetek

Dombok fekete leplébe burkolózik egy űzetett-menekülő árvalányhaj;

erdők elágazó akaratszövétnék fa-szöttekén függő a didergés.

Ló és lovása álmái összekuszálják, borzolják a létezés szövetét.

A sivatag hullámai gesztenyebarna hajtengerén árnyaik ütőeréből a vér egymásba ömlik.

Csipkerózsika álma: kék égen lefagyasztott, bénított napraforgó-övezet, ha felenged életre kel
a napraforgó beérkezik a napba: egy margarétacsokor.

Kidőlvén, kiterítve mellettem holt szerelmem függőleges-vízszintes hálózata

kupolák, mint sírhantok borulnak ránk az árnyak és a nap ontja magjait: Krisztus trónja körül
körtáncot lejt Bach, Vivaldi ő és én az élet vizén az isteni szent zenében.

Rajta tartotta szemét választottján -

Halál

A halál: létállapot. Az élet és halál halmazmetszetein a valóság kibírhatatlan.

Részben tudott öntudatlan létezésben a halál terebélyesedik az élet fája gyökérzetén a lombkorona -

A nap határtalan szerelmében sokáig nem érzi a poklot, mire megérzi a nap a poklot meghal a nap,
de akkor már nincs is a pokolban -

Tán mert határtalan szerette őket kijönnék mind a pokolból -
Magyarország egy fényszív sötét háttéren: édeni pokol; tudó fényesség és egy rettenetes pokoli erő
társasága: kizsigerelt, kisémmizett, kifosztott földönfutó isteni kibontakozás!

Szirének csábító hangjai fekete sors-hullámokon élet-halál metszetein beteljesületlen vágyaink -
Szirének hangjain az alkotás: szellemmozgás. Zakatol a világ és alkudozik: hova és miért?

Bagatell

Miután felmetszették bikinivonalon az alhasi tájékat nem ökleli föl magát, nem balesetezik, nem
lesz öngyilkos, nem megy neki az összes éles saroknak, mert csak a halál óvatos az élet szeleburdi
büszke gög, önsorsrontó: energiáit, egészségét, fiatalágát elpazarló, eltékozló nagy hittel bíró
adomány - a szabadságnak is fokozatai vannak -

Apám pusztulása (1242, 1526, 1849, 1920, 1945, 1956) rongyos-rojtossá szakadozott bennem
férjem így csak a minden-semmit lehetett aminek bokra van és remélhetőleg rabruhája nincs!

Kisajátított kultúra: mindenkori korszellem (ön)cenzúrája, pénz és szerencse; olykor sikeres is
lehet a gényű átütő erejű szelleme szerencsés csillagzat alatt -

Sugárzó napakarokban egérszag patkányok madárraj vadállatok és delfinek a bálna leánya... bő
virágzás virágfakadás szerelmeink- gerinceink üvöltő oroszlánja egymásba hullik -

Idő

Az időszerteiben a szabadság elmeállapot míg tudatosul a megszállt elnyomott kizsigerelt idő
a meghurcoltatás és a visszaélések hosszú éveit a hatalom szeleiben, fojtogató struktúráiban -

Halál-Hazám megérkeztem

A gonoszság hatalma itt hagyott éterén a halál zápfogai harapdálnak minden ön azonos
magyar életet; a nagy műveltség a szabadság hiányzik itt az örökös megszállások kifosztott
földjén. Elfojtott és csatornázott elégedetlenség hallgat itt a zsarnoki pszichológiai terrorban.

A titkos hatalom konspirációja új élet megteremtése helyett ártatlan tudó és látó személyiségeket
rágalom útján tesz tönkre, kínoz, nyomás alatt tart, életét ellehetetleníti, és megtörni akar az
intézményekben uralkodó elnyomás. Ártás. Lélek-, szellemgyilkolás.

Provinciális hatalom elnyomása; míg a külföldi megszállók érdeke mindenre képesek által
érvényesülhet, kik ezt itt gyűlölik, vagy semmit nem jelent nekik, esetleg nem függnék tőle, mert
nem kényszerülnek itt élni. Belső és külső harapófogóban az ember!

Tapasztalat

A Kárpát-medencében és a világ magyarsága iránti szeretetem fojtogató szorításában másfél
évtizedig koholt vádak és rágalomok következtében -
Lehetetlenné tették, hogy szeressem őket...

A hatalmat nem akaró, azonban a hatalmat több évszázada gyakorló hagyományozott örökségében a közelségében a feltétel nélküli szeretet odaadása szélcsöndben és orkán erejű szélviharban az árnyékában figyelte a mozgásokat a pályán a cseleket -

A Pokol Tornácán a hatalom függő kiszolgáltatottsága amint egymásnak mennek és egymás elnézést, tökeit vágják le; a nénik szelídítő, hízelgő, de zsákutcák nyomornegyedeibe vezénylő zsarnoki terrorja sem semmi -

Az Ember fontos nekem boldogulása és szabad békés nyugalma egy stressz nélküli országban jó lenne élni -

A magyar kín mintha sose számítana -

A magyar nem beszélhet, a magyar hallgasson, és biztos mód odavetnek minket a halálnak.

Jó, ha nem beszélsz magyarul!

És milyen a Pokol Tornácán szeretni egymást?

Alkotni nyugodt békés szerető koncentrációban lehet: gyűlölet-fűrészelések zsarnoki terrorjában nem! A gonoszság manipulációi, rágalmi, koholt vádjai szférádban a fenyítő fenyegetés, állandó megfélemlítés, és a tudat: valakik meg akarnak törni, mert magad vagy a szerető szabad akarat alkotó géniusza -

Hun-magyar Kleopátra

E hun-magyart megcsípte már pár mérges kígyó, senki sem érti miként élte túl mindmáig -

Titkos hatalmak meghurcolták porrá alázni végig hurcolták, mint illatos, agyonáztatott leplet a nő bőrét egy felmosórongyot, de lehet lábtörlő is -

Felégetett tarló is volt e nő bőre: a Főnix.

A politikai érdekek ellentétei hálózatán is nemzetének minden lehetségest elérni remélt a béke fenntartása mellett -

Gyűlölet és gyilokelmék mérgező fogságában időben üvöltött: elég volt!

E nyelv pecsétje elméjén örök a határtalan magány az örület áttörésében.

Hegyvonulatainkon a lovas vágta szabadságán a téboly a megzavarodott elme már csak emlék, megmaradni a határtalan szerelem alázata -

Ecce Homo

Ártatlanságát agyonverte a turbulens létezés - ami van-, de ártatlanságában újjászületett.

A pulzáló realitás folyásán elszabadult gátlástalan gonoszság tébolya kanalizta és falta agyvelejét.

Csak szeretett és nem lett árulója senkinek épp ezért hurcolták meg a tűz körül lévők hatalma virtuális sivatagi forráság homokján pusztá fényét.

Örök áldozatát kövel megdobálni, míg vágya egy álom után e nemzet szerelmesének, de kikémelelik, kifosztják jó időben még álmunk is -

Rontó szózat a sötét falak felhúzásán, míg élni akart köveztek rá milliárdnyi halált magukat makulátlannak kikiáltók -

magyarul

Megölték anyjukat, megölték apáinkat fekete könnyű árvák vagyunk...

Befalazott élő láncszemek vadászok puskacső végein -

Csillagos horizonton zavarodott köd-elmék megbomlása, idegek és csontok szürkés pora: hamu.

Virágzó magjaink útszéli árokba fújja a szél a menekülő kiszolgáltatottság és rabság érzetén a gyűlöletben -

Fejvesztett menekülés csupasz-mezítelen életünkért, lelkünk szabad szellemünkért: valódi jószág, az igazság szabaddá tesz békéjét és nyugalomát add nekünk tündöklő-ragyogó szemű apáca fehér ruhában a megbocsájtás és irgalom nyugalomát minékünk -

abszurd szék

Anyám a zuhogó eső éktelen szélviharában nem indul,
és a Kopasz Énekesnő elhullajtja minden ősz haja szálát
felnyisszantott alhasára, mire végre biztos béke
nyugalomában ráülhet egy szabad székre.

Hűség

Kellemetlen élmények labirintus járatain kígyózott elméjén a fény a behegedt sebek újra ismét feltépődésére - igen minden elmúlik egyszer-, tán a magyar öntudatlan öngyűlölet önpusztító egymás legyilkoló felfalása is, mert a napot szeretem az élet íze illatát tán nagyon szeretett engem egy gorilla és egy medve, míg a kis oroszlánkölyök gerincem egyenesítették és apám figyelt a halott távolból hű maradok-e?

Elme

Az elmelenyomati bélyegekben a valóság és a realitás képviseli az értelem által össze nem egyeztethető, illeszthető dolgokat: a szürreális valóság; a különböző elmeszintek egymáshoz eltérő viszonyulása -

Isten vágyálmában a téridő foglyaiként fontos az önazonosság a létezés fénysebességű viharán -
Vadállatok tépik szét különben az identitás önképviseleti szabad szféráját -

Testlélekszellem béklyójában ha felforr is a kávé kilendít a téridőből, és szellemek változása konfrontációin megváltoznak az erőviszonyok -

mimózálny

Margit-szigeti találkozásainkat többszörös jéggyűrű akadályozta a befagyott Dunán és ki szeretett és kit szerettem folyton remegett hangja és keze, avagy úgy gondolta gyűlöl majd és úgy veszejt el megaláztatva birokra kell ellenem, leterít, mert a szerelem egy isten-ördögi erő, a szeretet az Isten - mondja a nagymama.

Küldtek tán valakit elveszejtésekre, ki valahányszor elárult hatalmasat esett, de nem tanult belőle a szabad gög üressége úrhatnám szolgája; úgy szerette őt azonban bennem egy résztvevő öntudatos lélek, hogy a gyűlölet-szeretet folyamata egygé áztatott minket a hullámzó téridő hatalmi viszonyain egy álom -

mögé

Bár úgy lehetne egy nőnek férje, hogy lehetne felesége is egyben -

Egyébként az élet csak kurválkodó szolgaság, csel csalétek becsapás a kulisszák előtti egy szolgavilág míg kezeid összetéve bámulod a kék ég horizontját mögé ne tekints, mert ott a mézesmadzag-szöttes foszlik-szakadozik, de mintázatain magadra hagyottan ott maradsz magad a megértés, és tán eljő, ki igazán szeret ismét, míg nyalod fagyaltod, ha nő is a fenyegetettség, míg esetleg másutt berúgják a 11-t!

Nem lesz semmi baj és nem fog fájni, ha elfojtott füledt finomított terror-hazánk édeske hunmagyar génjeink vére nyelvezetében a nyolcezer év örök tavaszi friss zöld zsongása felzavarja is az állóvizet egy Nő nagy hazaszeretete csak mondogatja, egymást ki ne nyírjátok és a közteherviselés se ártana, ha az én terhemet emelitek magasra... -

Egy nő seggét körbevéve akácvirág és bodzavirág füzérekkel egész közelről tele agyon és lepecsételték, majd kattintás és elkészült a fotó-sorozat és étellel telítődve a párhuzamos vágányokon túl hol nincs már a gonosz és jó erőknél rád hatalma és a kismalac sem tőr nos mondják non plusz ultra és a nő a vágányok között mint Attila király gyalog hazasiet bár férjhez sosem ment mert feleséget keresett -

És úgy elrejtette Attilát hármassal: arany ezüst vas koporsóját Dunába Tiszába Körösbe Marosba és tekergett az emlékezet labirintusos rejtekútjain az élet és halál ritka titkai között, és akkor este a fürdőszobából nem halálos dög-, csatornabűz áradt, hanem illatár áradjon hazafelé -

agyon-, széjjelszaggatva

Belső, avagy külső emigrációban bujdosásra, vándorlásra késztet agyon-, széjjelszaggatott hazám, mert itt mindig a megszállás az Úr e tájon és a vele járó idegenszívűség, kollaborálás a jól fizetett vállalkozás!

Az áldozat a vértanú nem tetszeleg szenvedéseiben, csak szeret egy álmod a magyarság szabad egységéről; nem halálgyár reprodukcióját kívánja itt füledt-fojtogató zsarnoki tájon, honnan menekül a szabadságot szerető fiatalság mihelyt szíve értelme virágba borul -

Miközben a nemzetközi magyarellenesség zsarnokot támogat itt folyton míg ócsárolja jobb sorsra érdemes nemzetünk.

apró vázlat

Egy Iskola a határon sugárkezelés célpontja legyen sokan nem gondolták volna komolyan; egyesek élnek mint Marci hevesen míg másokat fagypontra alá lassítanak; kérdéseid hirtelen megválaszolódnak -

zsarnokságra pár gondolat

Virányi Antalnak

Nem az a legény, aki adja, hanem aki állja!
Magyar a magyarnak a legnagyobb ellensége.
Sok a hivatásos kevés az elhivatott.
Mindig nélkülöző volt a hun-magyar?

Rejtegetvén rejtette nagy szívében, hogy minden magyar felelős minden magyarért!
Magyar magyarnak nem vágja ki a szemét; tökét sem vágja le, hú...

egy álom után

Évszázados börtöncellák parányi fényei a milliárdnyi akadály vérmezőin sugárkévébe összeállnak -
Kiszolgáltatottság kül- és belügyi frontokon mégse haltak meg az angyalok...
Csókollak mégis az örök tavaszi nyárban fogolyként is Vénusz digitális reprodukciói -
Az idegborzoló gyorsulásban ellenőrizhetetlen immár az emberellenes visszaélések láncolata.
Szerelem, ha létezel éteri-édeni mesterek és géniuszok lakóhelye adj otthont nekem: örök tavasz virágba borulását, jeges útjainkon elhullajtott vérünk útjelzésein fény áztatott hólepte parkra véráramlatokban elhullajtott szenvedélyeink örök csalódásaink útvesztőin.
Fénytörés a nedvességen a szivárvány eltűnése, de már nem akarsz itt sírni többé; Bazilika kupolájába egy megfeszített, és meghal egy álom, hogy sikerül békében, szeretetben legalább az én halottaimat egyesíteni; álom jöjj kebelünkre újra jöjj!

Hrabal

Közép-európai éji vadászsikló-bombázó siklik villámsebessen vasúti kereszteződés felett.
Izzó pecsétnyomók női seggek láncolatán angyali szárnyakra felfűzve az édenkertből számkivettettek seggei és mellei kivirágzik a szín-kavalkád a szivárványos színbőség arculata a hallucináció; cenzúrázott seggeink és melleink kardcsörtetés párviadalainkon agyon széjjelszaggtatván agyonsebesített téridő bőrünk alá fecskendezett radioaktív sugárméreg és mi vakarózunk -

Fürdőszobák nedves mozaikján szárnyak seggek virágzás -

Duna-álom

Sebek zuhatagos szakadékain gurul alá részeink a Duna rakpartjáról örvénylőn testvér részeink lassan alámerülnek apáink özön-vizei áradásában félelem rettegés -
Vadállati ösztönvilágban magár kereste a Szigeten a Szív imádsága.

A stégről egy kishajó után fut anyja, egy gyermek sugárzó szemei és egy matróz a stég és a kishajó közé majdnem beeső anyját a hajótest felületére menekíti; szívükről egy nagy kő esik le mielőtt felébrednek -

Szítáló ködgomolygásban a Nap-hegy felől a Budai Palota Várhegy és a Gellért-hegy Szabadság szobra mérnöki pontos tagolt látványa, és egy gond nélküli lazaság egy sokadalom ünnepe, de a szív összeszorul látván egy-egy nagy magányos pusztulását egy apám - félének...

Érzi e táj oly elhagyatott, de szívós akarat, amely mindig újra kezd, és egy természetes értelmes jószág diadalt arat a kreativitás tébolyult önsors-rontáson, - pusztításon időnként -

Pio

A szeretet szelleme is átalakulóban, ha csak rágalmat kap és megértést nem..., hogy egy nő katonák között és elsorvad, ha uralkodván csonkítani akarják, míg ő a szabad létezés álmaira...; engedél volna el egy ne keress többé tán tisztességes lett volna? Tán gyilok?

Pofonokat osztó gyámkodók kik a ketrec vasrácsát vastagítják csak mire föl gyűlölnék hát?

A ketrecéből szabaduló madár nem hagyhatja többé becsapni magát, hisz felélték ellenségei élettartalékát és legyilkolták az egyetlen ki békét egyetértést komolyan gondolt, mert látta az alvilág és a nyolcadik ég ütőereinek elágazó faszerkezetét; áruló nem soha nem lenne de látjuk egymást a szemek; az erőszak megengedett? Egy szó tán elég: Kopj le idegesítesz, vagy akkor megszűnne fölötte a 100%-os kontroll uralom a kibírhatatlan bujtatott rejtett terror a szeretet és szerelem ellen -

Megkötözött kezeitek? Szátok is betapasztott? Nem bíztok, nem hisztek, nem szerettek csak hatalmatok méricskélitek másokon!

Hatalom

A szív nélküli pofozkodó vasököl a használó, mikor szerelem és jutalom siker helyett rád szögezik a borzalmat, és ha levegőt veszel, már gyanakszanak...

A szféra-testedről alkotott képzeleted megosztván könnyen rád másznak, kik majd kurvázhatnak - Ki ette fel élettartalékaid titokban? Fej- és lepkegyűjtők konkurenciája a kőkemény uralomért -

A fekete csápok tengere ha megsemmisül helyt ad a napsugaraknak -

Szív felismeri a szívet így sok másik is egymásra talál -

Áldás

A szerelmes apát tán túl korán megtörték isteninek hazudott ütések;

emlékeim Istentől elválasztó válaszfalak a kínkeserv a nemzet áldozatában megkövesíteni múltat a sírást és keseredni lassan jó és szép nagy szívem legmélyebb pokoli köreiben a rágalom a meg nem-értés és szeretetlenség az árulások és elhagyatottság következményeképp -

Kinyílok azonban mint egy virág minden áldások asszonya kegyelmeiben.

A szentkirályi öltözet bőrömbe égetett és a szentkorona a töviskorona egyben agyonsebesített a világ az apácánőt véres-sebhelyes testem, pedig csak a nagy művet akartam a magyarjaimnak

hűségből, áldozatból és mindenki iránt való szeretetből és mindenki iránt való hűségből a szét-, agyonszagztatottságban.

Szférám lengedező akarata szentség, míg szeretett apám agyonázott lucskos agyonrohasztott testét megszenteli lassan szeretetem-mondja Mihály a Bálna leánya, és agyonverem az őt kínzó és minden életenergiáját lassan felemészítő ocsmány fekete skorpiószerű pókot kihalászván szeméből -

Kérés

Rabszolgasorsú népem csörgő láncain szabaduló lélekkörök míg kígyók és skorpiók idegen országa saját mérgébe elhal, belevész; mentsétek meg magatok imádságban a jóakarát a jó cselekedet előbb utóbb meghozza gyümölcseit, és az elme értelme maradjon a határtalan békesség nyugalom és önvédelem -

Mobilitás

Matematikai rendszerben az algoritmusok adatokat halásznak az űrben és az információ fénysebességgel közlekedik kódolt regisztereinken, és titkos sugárnyalábok a gyilkolás folyamatán rákos sejteket szabadítanak el szervezeteinkben, avagy gyors halálba pörgetik a szívet -

Ne higgy könnyen hiszékeny ne légy

A 20. századi terror emlékezetében fejti ki a cukorborsót, és a mazsolázott érdek-információ fény-útvonalát próbálgatja elméje követni a hatalom és pénz akarása világában a mindenre elszánt és képes gyakorlati ész hullámain terelgetnek szemem fényességébe, a világot érdekei mentén -

A valóságot és igazságot kitörli a megszerkesztett képzelet érdekeink világa, de a látszatvilág érdekhálózata alatt ott forr, pulzál, csomósodik hullámmzón oldódik újra szó szötteését, és máshol köt meg a természet a valóság a létezés maga -

Választás a jövőnek

A kiszolgáltatottnak mindegy milyen szín és ideológia alatt kínozzák meg őket, hogy akkor éppen kit kell előirányzatosan szeretni. A szívet még a félelem, de a sorozatos árulás sem tudja egészen megsemmisíteni! Isten ítélete a halál, amit nem ismerünk, de elképzeljük az élet hiánya érzetén -

Dido és Aeneas

Dido szemeiből egy vérnarancs leve folyt ki és tüzesedett, futótűz lett sivatagi száraz kórókon egy lángóceán a szeme mint egy fekete lyukban megrepesztí a jövőt és míg üvöltött Aeneas után fájdalmában új partokon kötött ki a kalandvágó férfi -

Dido a megsemmisülés szivárványos harmatcseppek gyöngyei láncszemeivel körbefonta a távol közelében szerelmével a kedvest és energiái hullámain megalapította az édeni-éter paradicsomi kegyelem-zene hazáját otthonát -

Orpheus és Euridiké

Vér és vízzivataros csatazajban ratatata, mint madárdal a megsemmisülések és elvérés gyászain lázkönyveink hullnak az alvilágba a kiüresedés dallamai érdekek összecsapásain.

Kisszerűség érdek- és gyönyörmesterei sugárfertőzött akadálypályáján elalél a csetlő-botló hét halál halt Euridiké a körből kiröppent szabad és szerelmes madárnak -

Világ

Fekete huzalain szötte a világnak rákos sejtek hálózatain

a világ áldozatain megtartja falait a gyűlölet és kisszerűség konkurenciája ellenében -

Zene, avagy Patak

Göndörödő gesztenyebarna hajhullámokon hömpölygő fényáramlatok;

ködösítő szemerkélő esőben nyikorgó-vicsorító hegedű virtuózok

siránkozó életüket búcsúztató elsirató vénasszonyok.

Fehér sárga és rózsaszín gesztenyevirágzásban ismétlődő melódiák és harmóniákon

a Patak tovasiető, távolba elfolyó szerelmes önkívület -

tejfehér habokon habosított élet, istenimádat kagylók igazgyöngyeiből születő Vénusz-hálózat

megálmodott szerelemtenger: pontosan megszerkesztett hullámmás ritmikus ütemeken -

alkotás, avagy lidérces álom

A megbomlott, mert megbontott elme hasadásán energiaáramlás és felszabadulása az örület, mint áttörés. Az alkotás pillanatai órái, mint sugárkévét napsugárfonatok lidérces álmai képzelet-évődések. A szerelem halála a rettegés és félelem fagy halottak üvegszemeiben.

Bénító, megkötöző, kiszögező fejvesztő ellenséges altatódalok kábító-andalító gyilkos ködeiben

az idő foglyaként a szellemi erő lélekjelenlét örökkévalósága -

Prométheusz kedvesei

Hullámmó vizek dallamaira felfűzött műgyöngyök Prométheusz kedvesei aranyhaja hullámain.

Mindent feláldoztunk hivatásunkért mégis egyesek feljogosítván érzik magukat ítélkezni felettünk -

Hazatérés

Mocsárra felhúzott büntető kolosszus-zárka süllyed láncaival egy gonosz építmény a csillag-hálózat -

erődítmény: nem ilyen Szent Erzsébetre számítottak.

Maszkok mögött precíz pontos finomra hangolt fintorgó rétegződés: nem a maguk urai; parancsra végrehajtott ítéleteik megtévesztett becsapott távirányított.

Az éjszaka még megtartja fénygömbjei álmát, a hullámlovas halált, mi sikolt-üvölt árulásaik nyomán a határtalan fájdalom fertőzi meg a mocsaras ingoványt.

Mérhetetlen csalódásaik. Zsarolt helyzetük árulásaiban nem a maguk urai és határtalan szerelmem irántuk csak aljas rágalomhadjáratot és határtalan gyűlöletet volt képes megszülni.

A rontásban az értelem gyémántjait is megfertőzik; és határtalan szerelmem pár emberért meghurcolta a kárörvendő gonosz tudatlanság és a gyűlölet tudatlansága.

Rusnya vaskos fekete pók szigorúan titkos fedett játszmában szövi hálóját és nem tud mást csak a Szent Lelket a Szent Szellemet legyilkolni hamuvá ég szférájában és lesz a Feltámadás Angyala - Ne hódolj és ne hódíts ne csatlakozz a hadhoz maradj fölöslegesnek!

Mikor már nem léteztek sikított a legfájdalmasabban az ég amiért már nem és a négy elem Ura szívében táncolt értük egy pár az éteri éden isteni szent művészeivel és szentjeivel de ők nem tudták máshogy tudták a megtévesztettek a Hazatérés és a Tudat, hogy mily iszonyatos rettenet az a Másik Hely -

A gonosz építménye a szabad levegő jóságán összeomlik -

Félhold árnyékában csillagzáró fenyők védelmében ezüstös fejszesuhanás mint kísértetek -

Isteni arc és neoncsó

Fekete mag és fehér mag természetén maszkok hangjaikkal egy kiképzett elmeuralom a hatalom fenntartására: csiszoltan semmivé kalapáltan alapok nélkül a hatalom fenntartói uralma -

Illanó mozgékony mozgalmi mozgékonyosság a Fekete Fej Oroszlános Művek Művei és egy neoncsó-hálózat aya kikapcsolni a hatalomból -

Csábít elaltat játékmezőt a szóttest így szó megszö engem sugárnyalábokból a kegyelem isteni játszmája és egy isteni arc szív lélek szellem tükröződik a teremtésben -

Önazonosságod ha hazatér leválik rólad kígyóként a sallang a világ műfogsora és elméd a mindenség semmijén egy Világtérkép -

Nevemre: Aditi-Inana Kinga

Lenne ez egy hagyományos kötődés istenek partjain gazdája nem lehet más csak isteni lény másképp munkája van és szerelme és vágyakozása egy szeretett nemzet iránt -

Terror-különítmények ne garázdálkodhatnak fejeink türelmével jóságával és szeretetünkkel!

Ha áttöröd a Hét Torony falait a terror-gyilk-gyűrűt vágyakozván várván tereád

ha már nem maradt más mint kifogyott tollak és nevem: szerelem harc és termékenység akkor haza lehet menni

ha áttöröd végleg napsugár a terror gyűrűit körüled a halál zárkáit és immár érinthetetlen a tökéletesen sebesített sebeiből jóság áramlik a Sebzett Óceán sebhelyeiből gonoszság áramlik míg felnövök te elkávészod és elkockázod a szerencsejátékos kockázati tényezői magasak -

A Magyarok Nagyasszonya akkor örök tavaszi kertjében ücsörgött fehér flamingók szívvirágok fehér liliomok fehér rózsák margarétacsokor és fehér harangvirágok között és hajában havasi gyopár azaz Nemes Fehérke -

Lennék

Az imádság ima imádlak szól a szeretett harangvirág hangja és gögicsél bennem egy kisgyerek míg szeretett nagynénemből elfolyik a vérpatak és lesz holt báb a test sárgába nem öltöztetett de Istené vagyunk érted ezt és szerelmem fejévé átalakul feje ki halott nemsokára és sírtam és sírtam és sírtam akkor nem messze a Margit-szigettől álom-révílet-ébrenlét vegyes halmazállapotában

apám ki látogat és ha már rég az örökkévalóságodban kávézgatok ne adj mást mint irgalmat jóságot igazságot szeretetet és könyörületet elfogadást és jólétet nekem és e szeretett nemzetemnek ne halált, ne finomra csiszolt és semmivé kalapált ágyúöltelkeket sem végsőkéig felhergelt felajzott mérgezett nyílhegyeket egymásnak uszított nemzetrészeink között végre ne ezt de feltámadást adj AMEN -

Apám

Apám konyhájában míg kockázott a halállal iszonytató rettenetes zaj és szellőkések között összekoccantak jégsekreányben a jégkockák lefagyasztott apám gondolataira de a napsugarak felmelegítik és felenged a gonoszság iszonyata lesz szeretet és vezeklés az ima ébrenlétében álmaim egy őzike és egy hattyú és egy kerecsensólyom szemeiben a szépség és jóság és igazság - míg borzongok apám kockázik a halállal iszonytató rettenetes zaj és szellőkések között mert terror és inkvizítorok és gyilkosok és a megtévesztett gonoszság mesterei -

A kocka mindig csak egy lapjára eshet hat-alma a szám rajta mellékes a rendszám is: a lét ugyanaz -

megszállás

A magyarok a megszállás erődítményére emelték a Szabadság szobrát: micsoda groteszk élni akarás vibrál zöld dombháton a tavaszi virágzás önfeledt áramlatain édeskés illatár dalait dúdolja a Nemzetek Krisztusa különböző nyelveken édes és szomorú zene füleimben egy Gyöngyvirág Nyelve a Gellért-hegyről a Pilis-hegységig -

A nemzetek boldog üde friss virradat fiatalága és vihogott a cinizmus a vigyor a torz mosoly és egy krisztusi irgalmas arcban Krisztus szívében táncol szent zeném Vivaldi és Bach míg az enyéimmel vágattak le egy nemzetét szerető királynő nemzetét kifacsart citromnak akarhatja-e?

piros magassarkú

Letört szarvasagancs, mint visszanyesett elmém ága-boga bozontos sivatagomon kivirágzik virradatra telis-tele aggatván szürke függő manókkal, míg a sárban és mocsárban bottal ütök nyomát a szürke cipősök egy piros magas sarkúnak.

Táncol virágzó elmém egy piros magas sarkú a magyar nyelv határtalan szerelme egy sűrűsödő haj-szötte: csillagháló egy szeretett barát gonoszkodó fintorán fennakad a szeme nála ez nem halál: ez a szeretet fényzférám álma szívem:

lecserélhetetlen Krisztus Uram maga egy rózsás fing-koncert zavarom delejes vonzerő csillagközi rózsamezőn az éden áldása: kegyelem fehér izzás láz apácaruhában a mezítelenség szerelmetes kalapjában tekeredő kígyó egy margarétacsokor:

és hátán elcipeli a világot -

rózsafing

Szeretteim kutyamód pórázán a csillagos létezés és szabad vagyok bár szűk sáros és olcsó cipőm szorít nagyon de apám a gépmester halálában is lesújt szélütött fejünkre hiába ha felgörgetjük a követ és azonmód lezuhan mert egymás ellen a titoksereg dolgozása nem egymásért -

E gonosz mód groteszk abszurditás lételemétől kímélj meg Napba öltözött asszony és óvd meg gerincemet burkold rózsaszíromlevél hagymalevél egy egész rózsafing kupacába da capo al fine Krisztus Urunk mindörökké AMEN -

Áldozati kés

Alkonyati hajnalhasadáskor visszametszve a rózsaszín rózsabokor lehullott a hó és levél nélkül a gesztenyefasor.

Nyárfák ezüstös suhintása és pöttömmé aszalódott a fán a fügetermés.

Befagyott patakokon acélos hidegségű a telihold ragyogása

űrbéli jégsivatag rideg-pucér tükröződő éles kések játszmáiban

holdbéli alkony hajnalhasadáskor igen az egészhez hű de ti ettől

tőlem rettegték oly nagyon szeretetétől: fáj nagyon fáj látván

szférámban ott vagytok mind a kínzó hozzám tapasztottak:

kék és fehér szemekben egy darázs-fészek ocsmány vastag fekete pókok

otthonát adtatok nekem a gyűlöletetek: egeret hazudtatok és macskát

de csak egy fényképésznő nagy fehér kutyalázban rókákat szabadító

delfinek ultrahangjain a bálna leánya de ti mindent csak tönkretenni tudtatok -

Élni se halni se nélkületek immár az isteni szent zene virágos gyümölcsöse nélkül mert túlságosan megkínóztak engem arra méltatlanok a semmiért egészen!

Gyümölcsfák függő gyöngyláncolatán a négy évszak zenéje áteresztődik

füleinken őseink szent tudása elhullajtott zöld levélzuhatag-szerelme.

Az ég kékjén ontja pacsirtadalát egy rózsaszín-fehér rózsabokor

harmatos csábításod alkonyi hajnalhasadáskor se élni se halni nélküléd immár -

És elpattan elménk gyökér- és lombozat vérszállító gyémántidegzete is

a hajszalerezet határtalan szerelme és vénát artériát vág rajtunk az áldozati kés

az isteni szent zene mészárszékeken -

Mátyás

Halálgyűrűkből felhúzott hét torony rabságán általtörvén imádkozik a másikért

törje át a halál falait, és ott várok én. Leprások között a gyógyító és megronthatatlan

igazság a Nap láng-bikája a láng-kos, és mint kártyavár összedől a gyűlölet uszította mocsárra épített fekete vára a rágalom-hadsereg maga alá temetvén fekete seregét.

Áttörvén a halálgyűrűkből felépített hét torony rabságunk a tudás

pedig Mátyás vigyázta fekete seregét és Szép Ilonkát az őzszemű szelíd félénk

remetetüneményt, szerelmét -

Máguskirály: GGG

Vivaldi négy évszakán villámokat lövellnek az őzike szemei.

Birkózik egy Medve egy Gorillával értem és oroszlánok és egy kerecsensólyom irányt ad a párviadalnak a békák kacsalábon forgó hercegi várában.

Sissi és Diana vérnarancs hullámozó hajzuhatagán a tudás és a látás szeretett mágusai a géniuszok beavatnak a semmi tündökletes könnyűségébe!

Apostolkirály

Hű az egészhez ki önmagához hű, de jó királynő szívesen tudná-e népét uszítván egymás ellen legjobb hadvezéreit öltre menetné-e asztala körül a nagy szellemeket, mert másként magyarázzák a Létet a Léthét?

Visszacsavarná-e a némaság rab falai mögé az isteni szent zenét művészek ajkairól? Eltiltaná-e ősök hős igéit igéző-bűvölő üzenetét pénzért az igaz szót, az igazságot népe tudását elkótyavetyélné-e félvén hatalmától? Hű az egészhez, ki önmagához hű -

Nimród Hunor és Magor Attila Álmos és Árpád és a Hét Vezér Emese méh-forrásán a királyi ház királyleányai és fiai -

A Szent Koronán az ítélező Krisztus a villámhárító ékkövek a kibillent Kereszt árnyékában.

Kalap nélkül

Úr-Úr ideg-csillag-hálózata mikrokozmosz és a makrokozmosz a semmi ágán madárelmék.

Isten villámgyors pókhálózóvése a 2. világháborúban elrejt a nagypapát az ellenséges szemek elől.

Istenporos és csillagporos madárelmékben a pokol mélységes szakadékában az ég-fenség szeme grádicsain menekülésem köztetek kiket határtalan szerettem kifürkészhetetlen úr-úr kerengőjén a mákszemnyi sötét kiviláglik hallgatása.

Áttörni immár örökön a borzalom a gyilkos az iszony és az árulás halálgyűrűit a poklok feneke tátongó szakadékok gyűrűit - bármikor elnyelnek-, hová szeretetből szállt alá bevilágítani poklát maga-magát a létjelenlét kalap nélkül a határtalan szerelmet elfogadni ha jön jön-e már a Duna alkonyán a gyógyult szív és lélek kitágulásán -

mégis mindent mi mag-át leheli és hím porozza be érinti légutakon tudni kell mindazt a szabadságot hisz ki volt éberebb átaludni a gyilkos mély éjszakákat túlélni a látottakat a magyarság elleni inkvizíciót -

Keresztanyám

Rózsaszín muskátli-gömbök kék égen széncinegeraj

két évtizedes halotti lázban kardoskodik a napraforgóhad.

Keresztanyám romantikus álma és vágyakozása

verő-biztos és gumibotos állambiztonságban.

A krisztusi kardvirágok és a Mama Neve: Nefelejcs.

Ágnes

2016. január 31.

Szencinegehad édeni csivitelése esős meleg téli napon, a nyárfán és kismadár-koncert a nádasban;
- lehalkítom a Mozart Nagymisét -

égből pottyant töretlen dió isteni világ a Szeretet Birodalma és a hozzám küldött választott szentek;
utolsó szavad hozzánk: a varjak elüldözték kertedből a szencinegéket.

Hívtalak hozzám a szencinege - Birodalomba - itt vagy - két vadkacsa párhuzamos szárnyalása
és peckesen büszkén egyenes veretlen gerinccel lépked immár a Fehér Gém a Fenség;
aznap beteg voltam: csalánlevél borsmenta csipkebogyó hárs kakukkfű és cickafark
a Mama nefelejcei tánra perdültek a fényben -

Szerelmem

Fenyegetőn mint koporsóra csöpög alá kopog ritmikus ütemesen az esővíz az ereszről.
Oly régóta vagyok félreértett elárult cserbenhagyott kihasznált szerelem és magányosság:
a margarétacsokor kiált: szeretlek oly régóta már mint kiterített egymást halálban ó halottak
feküdtünk kamillás jázminos egymáson és éreztem egy lótusz illatos fájdalmát:
ne halj meg hisz úgy szeretlek, hogy veled halok én -
múltunk elhal immár mindenestül egy irgalmas szempárban hisz sosem hittünk másban mint
jószágban és szeretetben és tán megindulsz az utolsó útszakaszon: felém ki úgy szeretlek
jössz és nem bukdácsolsz immár el nem gáncsol senki többé meg nem téveszt csalán nem hiteget
hisz a szeretet csillagai egyszerre zárták múltam és múltadra a vaskapu-zárat és tett egymásnak
immár szabaddá minket a krisztusi Buddha Fenség
hisz míg minket minden utcasarkon kanyarnál elárultak mi senkit soha nem árultunk el de mene-
kültünk és olykor futottunk rohantunk ahogy tudónk szívünk erejéből telt a BETELJESÜLÉS!

JAGO bosszús dühe vissza nem ránt immár poklába minket soha többé -
szeretteim tán áttörnek mind a halálgyűrűket hozzámig!

Papamama

Szemesnél lapítottuk a fémpénzeket akkor még nem ment át rajtunk a gyorsvonat;
etettük a Margit-szigeti sirályokat mint három égi lelenc édeni cseléd de jött a gyorsvonat
és gyászoltad Attilát és Latinovitsot míg üzeneteket küldött szerelmében a föld víz tűz és a levegő
mert hosszú volt a magányos kín kicsapatva elhagyatva a nyolc gyerekekkel a Nő fájdalma
sok angyali páncél és vért védettségében nemes erő édeni éteri szent zene -

Szent zene

Liszt és Chopin ujjbegyei kopogásán szerelmem mégis félti falloszát bár isteni szent zene:
Tasso Prométheusz és Mazeppa tart kissé a rózsás Penthesileától, kinek rózsaszín legyezőjén
a szél belekap a kék virág szirmaiba és az égi kavalkádban tánra perdülnek Sissi hajában
a nemes fehérke csillagok Siddharta herceg nyomán megérkezik végül heilbronni Katica is -

Apám árnyéka

Apám árnyékában, mint dunai árhullám története a 20-21 század viaskodik -

A gyűlölvén imádott a féltve bálványozott szeretettek sokan voltak: hibám ez!

Eltitkolt szerelmes ragaszkodásokon a szép szó megíratott a kifosztott és kisemmizett megalázott magyarságért, míg magára lelt talált a kikristályosodó igaz önismeret egy igazgyöngnyakláncban.

Titkos árulások sötét gyűlöletében a gátszakadások tragédiái egy bébi géniusza felejtődő kudarc-sorozatában: a gyémántos emlékezet tiszta látó elrongyolódott idegeken átlyuggatott teste szemében és foszlik le rólam bőröm a múlt egy dunai hajógépész árnyékában: páncélozott napszféra -

Angyal

Apám nyomán tudat alatt beválogattam a tőlem elfordulókat kik nyíltan és alattomban gyilokra mentek a sűrű ködben nem látszottunk így védekezett Isten fia és leánya: senki közelsége szárnyait meg ne nyirbálja!

Angyálnak születni értelem nélküli tudás tudatosság a semmis létezés pokoli-édeni szeme az emlékek ködképein -

Angyálnak született és a szent génuszok elme-lombkoronája árnyékolja be magányát az idegi csillagpontos örök erdő tudása hangjain az örök génusz: szabadság tudás igazság és szépség és szeretőn érző gondolatait otthagyja ott felejt a semmiben -

Angyalként lát érez gondol és szeret elenged elereszt ott felejt a semmiben -

Isten gyermekei és angyalai szerelme akkor teljesedik be ha nem egymás szárnyát nyesegetik nem legyilkolják mérgezik egymás lelke szellemiségét hanem tudósan erősítik -

Sors: Hajzuhatag

Tudatalatti örökségek idegi hálózatokon egy közös génállomány az emberiség mint szellemi mező spirális összegabalyodó csomózott sorsvonalak sűrű-sűrűsödő fekete halálgombolyagból kibomlanak és felfeslenek örökkön jelenlévő szellemek és rokonságaik a szépség öröksége örökléte árnyékain: az agyonsebesített lélek mérgezett betegségei: és ujjaimra csavarodik torkomon tágra tárt szájamon át húzom-vonom a szakadni képtelen végtelen hosszúságú nyálas összecsomósodott hajkötegeim vigasztalan és reménytelen emberi sorsom

és húzom és húzom és mintha e nyálas haj-korcs és hajszálaból font és szőtt hajkötegek beleim ereim és egész idegrendszerem tépném-húznám ki érteni végre: megijedek, és azon pillanatban eltépem a hajköteget -

Rémálom 1.

Menekülök egy gnóm nyomorék elől, de gyorsan fut vágya tüzes akarata erős és én gyors iramban rettegőn kulccsal reteszelném be előtte az ajtót ügyetlenkedek hamar ott terem és tolja-taszigálja nyomja befelé az ajtót dulakodunk nem engedem miközben az üldöző erős férfi bokájába oldalvást hatalmasat rúg egy ismeretlen a gnóm sebei ellenére sem mozdul áll egy helyben dermedten jegesen mint egy bálvány mereven imádkozom: futna menekülne iszkolna már hisz rettegek érte, és felébredek...

Rémálom 2.

A biztonsági övben megkötözöttek csapódik feje és az óriási ütközés nyomán viharvert széllel tépett szilánkosra tört üvegdarabokban metsződik milliárdnyi szilánkjaira a szeme -

Lorely 1.

Dörömbölőn sziklák között zúgva fut a Rajna egy nincstelen romantika: a Lorely titka egy gyilkos és kiszámíthatatlan vízforgó-iszony sellőszonyokkal egy szirén hangjaival elátkozott lelkek pokoli szakadéka: csábító dalok igéző hatalmában a mélység is ellenállhatatlan vonzásán sziklás-szűk élve befalazott élve jégbe fagyasztott itt az ember a kanyargós folyam mederben élve kiszabadult élőhalottak örök fenyesek és dús selymes zöld lombhullatásban romantikus várak lovagtermeibe képzelik maguk hol még vélik őrződik egy kis ártatlanság és tisztaság a táncos örök szabadság -

fénnyel átítatott szemeiben feneketlen mélységek isteni magasságok énekes dalnokai hajlékony-tünékeny lelkek csábító-igéző tünde tündéri táncok hajótöröttjei!

Darmstadti Németország

Krisztus rózsabokrai nyílt nagy területű szabad mező enyhe szellőjárásán vadvirágok csókolnak a széllel Szent Ferenc lélekcsengettyűjén a sors létkerekei sűrű árnyékos erdők forrásain hűsöl mátkája, legyező se kell éppen nincsenek legyek. Meztelen fürdőzésén átszeli a kietlen járatlan erdőt, és hercegi grófi kastélyokban táncol hosszú leeresztett gesztenyebarna hullámos hajában a bomlott és eszement eszeveszett mezítelenség a grófi hercegi királyi szérűn tavak gyöngyöző habjaiban fürdőzik és ritka fák és növények, rododendronok árnyékain kutat és keres magát: szabadságot és szerelmet kastélyparkok az arborétumok: a platán és a gesztenyefasor!

A boldog Németország

Grófnók, hercegnők és hercegek portré olajfestményei a bő szőlőtermés bacchusi tobzódásában sorakoznak az elefántcsont-fehér múzeumi tárgyak lelketlenül és lelkesen, ha kék-sárga és rózsaszín lelkek pillangói éltetnek táncos szaladgálásom a kastélyparkokban halványsárgás és rózsaszín falak között rózsaillesztésű szabadság áramlata kigyózáson ölel és jár át Szent Erzsébet köpenyében furcsa magány és titokzatos egyedüllét szárnyaszegett csontig fagyasztott és vidám önfeledten szálldosnak-siklanak a kacsák a vízen.

Elefántcsont fehérségben búval bélelt parasztlány önfeledt szabad tánca a kocsmai lakodalmas zenéjére halál és szerencseistenségek között önfeledt csábítások és életvidám szerelmespárok szárnyas lábú gyógyító küldöttek és Mars szedi áldozatait: bú halál és aggodalom hűs-gyógyító szelek szárnyaira fektet áldozatát majd dimbes-dombos friss zöld vidék völgyein araszolok szigettől szigetig tavaktól tavakig a föld óceányi szellemlélke -

Szűk vaskos erődítmények mint tömlőc falai közt lovagi márvány síremlékek elhullott fehér liliomai piros és fehér rózsái gótikus ódon kerengők kővirágos ablakai pompázatos fegyver agancsgyűjtemény és a kastély szoborparkjában gyönyörű fái közt ízlelgettem a szabadságot míg a közeli erdőben a favágók kivágták a fákat és egy romtemplom közelében az ellenség eltévelyedésre kényszerített de a menyegzői szecessziós toronyszobáiból fejfel teliholdnál zuhanni le legyen a drágaköves arany ereklyetartóba mit gyömszőlni márvány lovagi síremlékek között harangjáték a halálról és egy Herkules szobor vízi játékokkal hattyúkkal szegélyezett fehér márvány Vénusz-

szentély Vishnu még megtart Shiva tör-zúz agyonvág a létkerékből szabadult Brahman a nirvána a megsemmisülés mindensége az örök személytelen emlékezet hús-hűvös fehér márványa - egy bingeni tűzlovag elfárad Koblenznél Trier felé és kis szigetecskéken Mainz és Wiesbaden között a vénuszi Liszt dimbes-dombos tájai szív-fekvésben elhaló lélegzés -

Szécinegék

Ágnesnek

A szécinegéknek nincs gazdájuk, de ösztönös bizalommal elfogadják, ha jó szívvel - isteni hímporral, szotyolával - etetik őket.

Gazdájuk, hogy is lehetne, ha elemi ösztönük a szabadság; házi pld. zebra pintynek kalitkában meg se próbálják soha tartani őket.

Furcsa édeni kapcsolata az emberrel. A sima bőrű nem lő rá, nem eszi meg, megsajnálván eteti és nem vár viszonzásul semmit.

Paradicsomi szabad szféra lengi körül őket. Kedves és bájos szép kis madarak édes csivitelésük. Békén hagyják lenni őket!

Hazám

Ágnesnek

Szécinegék lepik el a fügefafa-bokrot; csótányok lepik el a kastély üres termeit.

Körülvéve hatalmi halállal a gyönyörű zöld és kék balatoni tájon természet ölen semmisült szívemben őrzöm a szabadság és szerelem álmát egy éneklő és zenélő Nimfa.

Bár ne dolgozhatnának oly gyilkos-precíz pontossággal, míg mindent agyonkontrollálnak!

A darázs-fészek az eresz alatti levegőztető csőben miként is szerethetné, bírná elviselni az angyali kar és seregük isteni védelem pajzsai auráját.

Lorely 2.

Sziklás föléd magasodó part szűk sávban kanyarog itt a Rajna közvetlen a keskeny vaskorlátos út alatt egy pusztulás-üreg sejtelmes és titokzatos halál-lyuk átkozott elcsábított rab lelkek sírhantja: víztömegek; menekülök menteném az irhám de a szenvedő pokoli had létezésére a halálban úgy keres enyhülést, hogy utánad kap és majdnem elragad, de utolsó szalmaszálként a hosszú szőke hullámos mégis tetves haját fésülő éneklő tündérnő a szabadság természetes képzelete kiment e megátkozott víz partszakaszáról; megkönnyebbülten rohanok a távoli dús zöld erdőségek felé -

Kastély

Kaffka kastélyát körüllegi a titokzatosság iszonyata borzalmi.

Hosszú hullámos gesztenyebarna hajzuhatag borul rám, míg futok mezítelen a modern üveg-bútorokról csillámló fény sziporkázó színtalpai drapériái kulisszái között a kastélytermeken által a Nap vágyakozása várja itt a vendégeket szárnyaikat közösen próbálhatni meg de csak csótányok lepik el a Kastély üres termeit: Elvárásolt egy Rém - Kastély ez telis-tele kísértetekkel -

Vár 1.

Dízbástyán harcolok az egri nő a várvédő vastag utolsó várfalakon;
a belső körudvarban aszott-kimustrált fügefabokor.

Mívesen megmunkált kerek kőkút erődítmény peremén csókokat váltanak a széncinegék, bár
alattomos-gyilkos vércsék vájják elménkbe csőrük.

Egy Napszféra védi hűségesen övét áttörvén, átszakítván a halálgyűrűk bástyafalait.

Az utolsó várvédők szabad kitörése tán nem mindig csak a halálba egy angyali kar segédletével -

Vár 2.

A citadella sötét kisugárzása maffia erejét körbevette azon a Szilveszter éjszakán

a világ gyönyörű nyelveit beszélő naiv szabad és boldog borzalomról és iszonyatról mit sem sejtő
soknemzetiségű Fiatalság -

Chopin-keringő

Chopin míg a kastélytermekben zongorázik és sikert arat lelkes hallgatóközönség védelmében nem
táncol egy Grófnővel sem félvén a rágalomhadjárattól melyben az ő feje lenne a tét de az
állatkertben titkon elkövet mindent a Grófnőhöz közel kerülni védelmezni képesnek lenni magát és
szeretteit és nem gondol arra hogy a grófnőnek bármi baja eshet... míg a nádas a közelben
rejtelmes sejtelmesen susorog még véletlen sem apatikus a rajta diadalittasan csörgedező Patak és
a rémisztő terror-áztatott elsötétedésben egyé válik a Nap és Sugárkoszorúja nyomkövető
üzenetein a Fehér Királynő és a Tűzlovag immár kezét fog szeretett emlékei agyonsebesített
elmérgesített végsőkig kínzott és hergelt lelkeik lassú gyógyulásán az irgalom -

Töredék

Álmodtak maguknak egy Nőt ki több náluknál és hímpososan ücsörög mint holmi Pöttöm Panna
pillangók szárnyain; ki minden tűzkeresztség után gyönyörűbben szálldos közöttük isteni génuszi
forrásokon ki minden kényszert és erőszakot megvet mégis egy szabad kötelességet ismer -

A létezés a lét sok mindent megenged táplál szíveinkbe: Szörny - Keselyű kézfogóját egy kidőlt
fával poklokat felzavarni kihívni magunk ellen bár az isteni dűnnyögés csak így lehetett immár -

Boldogság

Őssejtjeink láttat egy univerzális őstörténetet: hős szent angyal és isteni arcképcsarnokában egy
álarcos szellemsereget-egy génuszi pillanat csomópontján megnyílik a tudattalan terek és idők a
fényes és fekete magok hullásának és megtermékenyítik a világszellem világlelkét sűrű gyakran
veszedelmes erdők mélyén e génuszi túlélés és álarcos az életfák játékos tánca és vonulásuk, míg
angyali körtáncot lejt egy tiszta mosoly az éden éteri dallamaira szem-szárny és sólyom-csőr
madárraj és az üdvözültek boldogsága -

bár üdvözültek nem szeretik, ha kínozzák őket és szeretteiket.

Paks

A „kulák” nagypapától elvett Birtok a mai atomerőmű területén fekszik.

Kavics-dombok a töltés vonalában és gizes-gazos a homokos Duna-part.

A Kálváriáról hol halottaim nyugszanak fenyők és citrusok árnyékában szép a kilátás a Dunára.

A Domb utcai régi ház és gyümölcsös- virágos kertje egy kis éden: málna eper meggy cseresznye szőlő szilva alma körte birs dió mandula mogyoró és zöldséges- és virágoskert: orgona rózsza margaréta dália kardvirág gyöngyvirág harangvirág szegfű krizantém és kaktuszok és mindannyi nevét sem tudom virág leányának több generációs ősök örökítették át az atom előtti energiát mi már nem elég az atomerőre van itt szükség -

A Kálváriáról integetek a délre tovasiető homokos partú Dunának amint Kömlőd felől a híres Löss-fal alatt siet el és a szívemig elér.

Haza: Végzet

Márai Sándornak

Parlagi tök szívében egy szerzetesnő égő hazában -

A halálgépezet gyémántvágó pontosságú lélekölő gyilok a leghatalmasabb bűn a Szentlélek ellen való hisz az isteni közegben (szabadságban)! alakulhatnak a lelkek és szellemek mindenfajta inkvizíció túl az államok minőségben kapnák vissza létjogosultságuk -

Az isteni természetközelség és a természetfölöttibe vetett hit kizárja számomra a más lelkek fölötti uralom igényét: szabadítani és szeretni jogom Isten üdvözít -

Ördögök mérgezett ködében Halálos Köd Holt Ember Partján megszentelődik egy Nimfa az agyonkínzott -

Haza- és Istenszeretet: Végzet, de nélkülük élni nem érdemes és a géniusz csak szeretet szabadságában oldódhat fel hisz ez lételeme!

Salvador szerette a pénzt, de Gálát mindennél jobban szerette, míg én a Magyarok Nagyasszonyát: Gyertyaszentelő Gyümölcsoltó Sarlós és Havas természet-közeli fényes pogányság Boldog-asszonyait, a Nagyboldogasszonyt!

Szabadul

Szemét mindig a vélt istenire vetette; tán tévedett olykor, de a szándék tisztaságán körvonalazódik minden démoni.

Démoni akkor az ember, ha valamire vágyódik nagyon, de nem kapja meg, nem enged, az pedig vágya álma arra sugallja -

A szeretet fájhat nagyon, de sose démoni legfeljebb angyal ördögi göncben!

Ha valaki halott még egyáltalán nem biztos, hogy szabadult: lehet rendőrök és ördögök foglya mégis, ha titkon szeretet a kifosztott megalázott és cserbenhagyott állapotában is az Istené!

Szabadulás: félelem nélkül a megsemmisült én a kudarc sorozatok utáni a halál létezésében az integritás jelenléte!

Szenvedélyes szemérem: az isteni géniuszok iránti szerelem.

A Titkos Háború szörny-szülöttei központjain beszötte utcáit az Isten pókjai védelmezni őt angyali páncélos vértjeivel -

És a félelem mely az állandó idegen szorító présben határtalanná nőtt hitében az isteni gondviselés követői szemében végleg -

Iphigenie

Harcokban nagy fekete meredt szemekkel állt örök viharban állandó ösztűzben
a határtalan szerelem a világ taposómalom árulásaiban -

Alacsonyan szálló viharfelhő-réteget hozott és fújta tova az erős szél fentebb tündöklő kék ég.

Mikor magamért harcolok, úgy védelmezek kolostort, szigetet, hazát, világot, Istent -

Iphigenie az áldozati virág illatárban, míg az istenek szolgálatában istenül és körülötte elrendeződnek a dolgok!

Ártatlanság és Tapasztalás Dalai

William Blake-nek

Egy nagy szellem, ha levegőt vesz is hat: kire „jól” kit „rosszul” érint esetleg -

Hol rejtőzik hát ártatlanságunk ha minden a létünk életre hív ha megszülettünk!

Ártatlanok képzeleteink: a tér az idő a szám: elménk képes mindezt rögzíteni ennyiben tapasztalat előtti, de a tapasztalás elasztikus eszmékké rögzíti -

A tapasztalás dalai szerint ember embernek farkasa, holló vájja ki szemét isteni sas eszi folyton a sziklához kikötözött máját idegeit veséjét, a bárány felkoncolt a világ falloszán a fekete párduc kör-körös tébolya világ-rabság oszlopai között.

A tapasztalás dalaiban cinikusan füttyörészik a szerelem és felfalja gyermekét; a medve határtalan magánya az András megfeszítették, a fehér lovat feláldozzák az oroszán kétségbeesett elkeseredett.

Ablakom alatt vastag tíz centis kövér giliszták rengetege lazítsa, teszi porhanyóssá a földet új magoknak új vetésnek. És zizegő nádas és rókaszar-kupacok átugrásában fénysebességes megszállottság az önkívület mezítelen kék égen pacsirta dalol és fehér fodrozódó bárányfelhők -